

Dr. Hikmet Kıvılcımlı

Deccal nasıl
kapımızı alıyor?

köXüz

Yayımları

Deccal nasıl kapımızı alıyor?

Dr. Hikmet Kıvılcımlı

köXüz

Dijital Yayınlar

İndir - Oku - Okut - oğalt - Dağıt

**Bu kitap ilk defa: 1975 yılında T.M.Y (1974-1976)
tarafından yayınlanmıştır.**

Bu kitap KöXüz sitesinin dijital yayınıdır.

**Kar amacı olmadan, okumak ve okutmak için, indirmek, dijital olarak
basmak ve dağıtmak serbesttir.**

Alıntılarda kaynak gösterilmesi dilenir.

köXüz

Yayınları

İÇİNDEKİLER

Emperyalizm Kurdunun Kuzu Postu: "Hür Basın!".....	11
Kiralık Katil ve Maskesi.....	12
De Gaulle'ün Kırılan Burnu.....	13
Alman Emperyalizminin Rönesansı.....	14
Kapitalizmin Eşitsiz Gelişimi.....	14
Emperyalizmin Komplosu ve İntiharı.....	15
Yeni Emperyalizmin Alfabetesi: (A.B.C.) Silahları.....	16
(B.C.) Ölümüne: (A) Maskesi.....	17
Emperyalizmin Deney Hayvanları.....	18
Amerikan-Alman Gizli Silahları.....	19
"Batı"nın Doğulu Oyunu.....	20
Finans Kapital Kedisine Peynir Tulumu.....	21
Küçük Burjuva "Hürriyetçi Sosyalizmi".....	23
"Milli Sosyalizm" = Nazilik.....	23
Birincide: Polonya, İkincide: Çekoslovakya.....	25
Emperyalizm Kenefinin Alman Jandarması.....	26
Dolar Saltanatının Sallanışı.....	27
Alman Bitinin Kanı.....	28
Ekonomik Üstünlüğün Yeni Emperyalizmi.....	29
Tecrübe Tahtası: Geri Ülkeler.....	30
Bağımsızlık Boğuntusu.....	32
Amerikan Militarizminin Kazdığı Kuyu.....	32
Kuyunun İçindeki "Sandıktan Çıkma" Adam.....	34
Cehennem BaşlarınaYıkmak.....	35
ÖlümAdakları.....	36
Türk'e Yasak Türkiye İşçi Sınıfı.....	37
Antika Ayak Takımının Amerikan Allahı ve Halk.....	39
Türkiye'nin NATO-İçi, NATO-Dışı Harcanışı.....	41
(Panturanizm + "Aşırılık") = Panamerikanizm.....	42

"Yardım" mı, Sömürgeleştirme Oltası mı?.....	43
Bu Balık Gönüllü Balık.....	44
Kurtla Kuzunun Sarmaşması.....	46
Kişi Aldanması mı, Sınıf Eğilimi mi?.....	47
Emperyalist Silahların Parmağı.....	48
Muhalefetin Beyni.....	49
Türk Ordusu ve İkinci Milli Kurtuluş.....	51
Emperyalist Silahın İki Yüzü.....	52
Çekoslovak Olayının İçyüzü.....	53
Emperyalizm Ölümü Göze Alır mı?.....	54
Türkiye Ölüm Deposu ve İlim Öğüdü.....	55
Azrailin Diş Kirası da Bizden.....	56
Azrailin Sorumluluğu da Bizde.....	57
Alman Celladı Sahnede.....	59
AlmanMarkı-ÇekoslovakyaMadalyası.....	60
"Doğu" Tutmayınca:"Batıya Bas!".....	61
Emperyalizm Kaleyı İçinden Fetheder.....	62
Emperyalistlerarası Çekişmeler Olmasa.....	63
Emperyalizm: Vatanları-Milletleri Kaldırıyor.....	64
Alman Haydudu: Avrupa Öncüsü.....	65
Emperyalizmle Sömürgeler Çelişkisi Olmasa.....	67
Emperyalist Anavatanın İç Çelişkileri.....	68
Alman Kartalının Ekonomik Kanadı.....	70
Alman Kartalının Nazi Pençesi.....	71
Diriltilen Kafatasçılık Ülküsü.....	72
Finans Kapital Bir Hitler Arıyor.....	74
Emperyalizm Faşizmi-Sömürge Faşizmi.....	75
Parola: "Alman Avrupası!".....	77
Strateji: Bütün Silahlar Alman'a Teslim!.....	78
Amerikan Emperyalizmi Alman'a Emanet.....	79
Avrupa Emperyalizmi Alman Emrinde.....	80
Alman Kazığının Alıştırılarak Sokuluşu.....	81
Komünizme Karşı Haçlı Komutası.....	83
Amerikan "Boşluğu"nu Alman Doldura.....	84
Türkiye: Nazi "Yaşantı Alanı".....	85
Türkiye Darboğazında: Alman Huzuru.....	86
Alman "Huzuru"nun İki Kanıtı.....	88
Amerikan Hızırı: Genelev-Haşhaş.....	89

Yıpranan Finans Kapital Yedek Parça Arıyor.....	91
Türkiye'de Kıyamet Alametleri.....	92
Finans Kapital Bitpazarında Birinci Raund (Tekparti-Tekönder)...	93
Finans Kapital Pazarında İkinci Raund (DP).....	94
Finans Kapitalde Üçüncü Raund (YTP ve İlh.).....	95
Teorice "Milli İrade": Mecliste mi, Orduda mı?.....	97
Pratikçe Milli İrade Gerçeği.....	98
Efendilerimizin "Şeref" Anlayışları.....	100
MilletiYenenCasusluk.....	101
Komprador Değil: "Çok Milletli" Finans Kapital.....	103
Çokpartili Finans Kapitalin Türkiye'ye Uygulanışı.....	104
Çok Milletli Finans Kapital Enternasyonalı.....	105
Türkiye'nin Temel Semeri: Finans Kapital İşbirliği.....	106
Semerin Vuruşu: Bunalım.....	108
Türkiye'nin Üstyapı Semeri: Faşizm.....	109
Semerin Üstündeki: Emperyalizm.....	109
Sonuç: Finans Kapitalin Yeni Güçler Dengesi.....	110

EMPERYALİZM KURDUNUN KUZU POSTU: "HÜR BASINI!"

Emperyalist Batı'nın "basın-yayın hürriyeti" adını verdiği şeye niçin o denli bayıldığına hak vermemek elden gelmez. "Hür yayın" olmasa, emperyalizm kurdu, hangi kuzu postuna bürünebilir? Serbest uçkur, baldır bacak gıdıklamalarıyla dolu "hür yayın" ortamında, esrar kabağına çevrilen insan kafası, Azraili kolayca kurtarıcı melek gibi görebilir. Binbir rezalet, şantaj, fuhuş gürültüleriyle, insan, avcılar önünde zağar [av köpeği] sürüsünden kaçan şaşkın av hayvanı durumuna sokuldu mu artık burnunun ucunu göremez oluyor.

Başka hangi rejim, Birinci ve İkinci Emperyalist Evren Savaşlarını, birer "demokrasi" yahut "hürriyet" savunması gibi milletlere yutturabilirdi? Üçüncüsünü de yutturmaya böylesine ince dolambaçlı, gizli yollardan çalışabilir. Ne sayede? "Hür yayın" sayesinde. Birinci Emperyalist Evren Savaşı kimin eseri? Kayzer Wilhelm'in dik bıyıklarının eseri... İkinci Emperyalist Evren Savaşı kimin eseri? Kafatasçı Hitler'in sarkık perçeminin eseri. Kayzer kaçtı mı, Hitler kendisini yaktı mı, Emperyalizm "pir u pak", masum kuzucuk postu altında sistem olarak yaşar gider.

Ta ki, Üçüncü Emperyalist Evren Savaşı gelip çatıncaya dek. Üçüncü Emperyalist Evren Savaşı nerede? Emperyalizm Kore'de, Emperyalizm Vietnam'da, Emperyalizm Süveyş'te, İsrail'de, Kongo'da, Nijerya'da. Bunların hepsi, dünyayı "kıyıcığında dişleme"dirler. Asıl Üçüncü Emperyalist Evren Savaşı'nın odağı, Avrupa'nın göbeğindedir. Avrupa'nın göbeği önce Macaristan'da kesilmek istendi, olmadı. Çekoslovakya'da patlatılacaktı, elvermedi. İçeriden bir Quisling'in, bir Dubçek, Mubçek'in el vermesi, bel vermesi lazım ki, Emperyalizm, işleyeceği cinayeti, bir hayat kurtarıcı ameliyat gibi gösterebilsin. Başka türlü, koca bir insanlık, kasaplık koyun gibi salhaneye sürülemiyor.

KİRALIK KATİL VE MASKESİ

Çekoslovak olayları üzerine, sağda solda "krokodil gözyaşları" dökülenlere, bir Üçüncü Emperyalist Evren Savaşı'nın "tam zamanında" hiç değil, hayli geç kalınarak önlendiği söylendiği için, belki de abartma yapıldığı sanılmıştı. Ondan sonra geçen her olay tek şeyi ispatladı. Enayi değil emperyalizm. Sosyalizme karşı açılacak Haçlı Seferinin, Gamalı Haçlılar seferi biçiminde patlak verirse, artık emperyalizmi kökünden silip süpüreceğini denemesiyle biliyor. Gebermek üzere kudurmuş bir düzen olarak emperyalizm, önce bir maske, sonra bir kiralık katil arıyor.

Maske, iki yıldır eni konu işlenen Çekoslovakya meselesidir, kiralık katil Alman emperyalizmidir. Maske Vietnam olmamış, İsrail olur; İsrail olmamış, Çekoslovakya olur. Ama yeryüzünde sınıngılı kiralık katil, Alman finans-kapitalidir. Cinayet Alman emperyalizmine yüklendi mi, bir taşla birkaç kuş vurulur. En sonra uluslararası finans-kapital ağa, bir yol daha kanlı ellerini "hür yayın"la yıkar. Emperyalizm sistemi, insanlık önünde cinayetini kolayca maskeleyebilir. Fedai Alman emperyalizminin daha ucuz ve gözüpek enayi mi bulunur?

Ha bizim Babil artığı haciağalar, satılık eşraf-ayan; ha onlara taş çıkartan (hele Birinci Emperyalist Evren Savaşı'nda kök yolduran) kazıklaşmış Prusya fosili (YUNKER-ASKER-BANKER) Cermen çetesi. Hitler zamanı "Reichswehr", şimdi "Bundeswehr" adını alan Alman orduları, en utanmazca beyinsiz köpek içgüdüğü ile hazır bekliyor. Amerikan casus örgütü CIA ve Amerikan askercil gangster teşkilatı PENTAGON kırk haramileri bir "Aport!" demeye görsün. Dünyanın şurasında, burasında parça parça denenen perakende kapitalizm cinayetleri, o saat toptan insanlık trajedisi kılığına sokulur. Hangi gücüyle denilecek?

"Hür yayın"ın her gün bir başka türlü, ısıtıp ısıtıp öne sürdüğü temcit pilavı Çekoslovakya boyları, "Federal Almanya" denilen emperyalizm kalesinin surları altındadır. Bu surlar, büyük Alman milletine her zaman kıymakta gözünü kırpmayan Cermen kiralık katillerinin emrindedir. Cermen kiralık askerleri, zavallı Alman milletin barbar geleneklerinden kalma, gözü kapalı disiplin, her ne olursa olsun dayanışma, domuzuna çalışma niteliklerini alçakça sömürüp, yeni yeni dünya mahşerleri kışkırtmayı pek becerirler.

DE GAULLE'ÜN KIRILAN BURNU

Çekoslovakya çanına ot tıklır tıklmaz, Alman gizli casusluk teşkilatlarının en yüksek katlarında, gizlenemeyen art arda seri halinde intiharlar ne idi? Çekoslovakya kadar küçültülmek istenen facianın içyüzünü, anlayanlara yeterince açıkladı. Anlamayanlar, bugün artık, emperyalist "hür basın-yayın" zehirli çiçekleriyle dahi örtülemeyen gerizler [lağım] önünde burunlarını ne denli tıklararsa tıkasınlar, leş kokusunu yayılmaktan alıkoyamazlar.

Kocaman burnuyla, gerizde herkesten önce boğulmaya isyan bayrağını kaldıran devletlerin birincisi De Gaulle Fransası oldu. NATO adlı ölüm tuzağını kendi toprağından itelemeye girişti. De Gaulle Demirperde gerisine gidince, "gençlik isyanı", tefecilik tiryakisi Fransız burjuvazisinin paracığını tepesi üstü getirdi. Alacaklı Fransa, birdenbire sermayelerin Almanya'ya kaçtığını ve borçlu düştüğünü gördü.

De Gaulle'ün golva inadı tutmuştu. Kanada'nın Quebec Fransız bölgesine bir fatih gibi girdi. Türkiye'ye uğrayıp "bağımsızlık" öğüdü verdi. Türkiye'de "Pan-Turalizm" [O zamanki Genelkurmay Başkanı Cemal Tural]in emekliğinden başka sonuç işitilmedi. Ama Kanada'nın başına geçen genç ekip, NATO emrindeki Kanadalı güçleri Avrupa'dan geri çekme kararına vardı. Bu karar, Amerika'dan, hatta İngiltere'den önce, Federal (Batı) Almanya'nın (eski Batı Berlin başkanı) "sosyalist" şef-bakan Willy Brandt'dan karşı koyma gördü. Çok geçmedi, yeni ekspansiyon (kalkınma, yayılma) pazarları bulmak için, Vietnam'da ve Ortadoğu'da barışı tutan De Gaulle devrildi. Böylece dünyada Amerika, Avrupa'da Almanya biricik olmuştur.

Almanya Birinci ve İkinci Emperyalist Evren Savaşlarından korkunç yenilgilerle yıkılarak çıkmıştı. NATO'ya sonradan, galip Emperyalistler eliyle bir sığıntı gibi girebilmişti. Şimdi nasıl oluyor da, dünyada ikinci, Avrupa da birinci güç haline geldi? İngiltere'yi Ortak Pazar'a sokmayan De Gaulle Fransasını cezalandırıyor, Fransa gibi NATO'ya dirsek çevirmek isteyen Kanada'ya, sipariş rüşvetleri vererek, askerlerini NATO emrinde çekmemesini salık veriyor?

ALMAN EMPERYALİZMİNİN RÖNESANSI

Almanya artık -ezeli İşçi Partisi elinde Amerikan uydusu olan- İngiltere'den üstün ve NATO'dan tek sorumlu devlet gibi davranıyor. Doğu (Sovyetler) ile Batı (Amerika) arasında yaklaşmadan söz ediyor. Alman Bakanı hemen ortaya atılıyor. Bir yanda şöyle diyor: "*Şurası besbelli ki, bir gün şimdiki ittifakların yerine geçecek olan Avrupa emniyeti, aynı zamanda hem Amerikalıların, hem Sovyetler'in garantisini edinmelidir.*" Neredeyse Amerika ile Sovyetler arasında hakem kesiliyor. Öte yanda, Sovyetler, "Tüm Avrupa Konferansı" için teklif yapınca, aynı Alman Bakanı dikiliyor: "Böyle bir teklif Bonn Hükümetince kabul edilir şey olamaz" diyor. Batı Almanya finans-kapitali, Doğu Almanya'dan başka, Polonya'yı ve bir bölük Sovyet sınırını yutmadıkça barışamayacağını anlatıyor. Ve Birleşik Amerika Devletleri'ne bile hiç danışmaksızın, her türlü Doğu-Batı konuşma kapılarını kapayabiliyor.

Alman Emperyalizmi bu şahbazlık gücünü nereden buluyor? Onu anlarsak, "Çekoslovakya Meselesi" denilen şeyi azıcık kavramaya yaklaşmış sayılabiliriz. Alman Neo-emperyalizminin hortlayışının temel nedeni, finans-kapital'in oldu olası bindiği dalı kesen iç çelişkilerine, kapitalizmin dengesiz gelişim kanununa dayanır.

İki Emperyalist Evren Savaşı sonunda da, "demokrat" denilen emperyalistler, "zorba" (militarist veya faşist) Almanya'yı tepesi üstü düşürdüler. Teslim alır almaz da, ilk işleri, yerde yatan Alman Donkişotunu solunum (sun'i teneffüs) ve binbir kuvvet şırıngası ile ayağa kaldırmak oldu. Sonra Alman dirildi ve yeniden baş belası kesildi. Bu sefer de, havadan ve karadan son temellerine dek yıkılmış Alman kapitalizmine, başta Amerikan sağdıç olmak üzere bütün uluslararası finans-kapital, ölümden sonra dirim sağlamak üzere, var güçleriyle katılıp kaynaşarak her türlü madde (ve maneviyat) yardımını esirgemediler.

KAPİTALİZMİN EŞİTSİZ GELİŞİMİ

Bu sayede, uluslararası finans-kapital, "Köpek köpeği yemez" prensibine uyararak, öldürdüğü omuzdaşı Alman finans-Kapitalini diriltti. Ayağa kaldırdı. Yıkılan Alman sanayii, bilimin ve tekniğin en son sözüyle yepyeni fabrikalar ve en ileri metodlarla

kuruldu. Yenilince darmadağın olan Alman mallarının piyasası, Hitler'in rüyasında görmediği ölçüde genişleyip açıldı.

"Oldu da bitti maşallah"la beslenip büyütülen Alman finans-kapitali, kendisi kadar tekniğin son sözünü uygulayamayan öteki "galip" emperyalist ülkeleri rekabetiyle dövüp aşmaya başladı. Şimdi, en başta Amerika gelmek üzere, İngiltere ve Fransa gibi hâlâ nispeten az yıkılmış, eski yatırım işletmeleriy-le Kompetitiv (rekabet edebilir) olamayan öteki emperyalistler güç duruma düştüler. Alman'a yalvarıyorlar: "şu Doyçe Markı pahalıştır ki, ihracatın azalsın, ithalatın çoğalsın (Alman malı daha az satılsın yabancı mallar daha çok alınsın)" diye...

Yeryüzünde, her yıl dış ödeme dengesi milyarlarca fazlalık yağın, parası en kuvvetli kapitalist ekonomi temeli, 24 yıl önce taş üstünde taş bırakılmamış Almanya'da kurulmuştur. "Alman mucizesi" denilen şey budur. Ve bu, Alman mucizesi değil, uluslararası finans-kapitalin kendi eliyle ördüğü Alman çorabıdır. Dünya emperyalistleri ne denli öğünseler yeridir; kendi bombalarıyla yıktıkları Alman finans-kapitalini, kendi sermayeleriyle eskisinden beş beter kurmuşlardır.

Niçin yıktılar? Avrupa milletlerinin başına jandarma yazacağız, Sovyetler'in başına bela edeceğiz, sosyalizmi bin yıl geri attıracağız diye şımarttıkları Alman emperyalizmi, daha dışına göre bulduğu Batı emperyalistlerine peşin saldırdığı için. Niçin yeniden kurdular? Gene, Avrupa milletlerinin başına jandarma yazmak için, Sovyetler'in başına bela salmak için, dünyada sosyalizmi bin yıl geri attırmak için. Niçin yıktılar? Alman finans-kapitali dengesiz geliştiği için. Niçin yeniden kurdular? Emperyalist kapitalizmler arasındaki eşitsiz gelişme dengesizliğini Almanya'da büsbütün arttırmak için!..

EMPERYALİZM KOMPLOSU VE İNTİHARI

Bu bir komplo mudur, intihar mı? İkisi de. Milletlerin, Sovyetler'in ve Sosyalizmin başına bela getirmek istenildiği için yapılan "Alman mucizesi", gerçekte uluslararası finans-kapitalin bir komplosudur. Ancak bu komplo, İkinci Emperyalist Evren Savaşı'ndan önceleri de; İspanya'da Franko ile, Japonya'da Mikado ile, İtalya'da Musolini ile, Almanya'da Hitler ile, ve ilh., ve ilh. çok daha elverişlice ortamlarda denenmişti. Sonuç ne

oldu? Sosyalizm yeryüzünün altıda birinden üçte birine yayıldı. Sovyetler Birliği beşinci, onuncu sıra geri bir ülke olmaktan çıkıp, birinci sıraya geçti. Dünyanın en güçsüz sömürge ülkesi Çin, tek başına dünya nüfusunun dörtte biriyle, Sovyetler'i dahi beğenmeyen, nükleer silahta üçüncü, "Sedd'i Çin"leri yarmaya hazır "Yecüc Mecüc"lerin atom devleti oldu.

Buna intihar denmez mi? Emperyalizm, İkinci Emperyalist Evren Savaşı ile yaptığı komplodan o intihar sonucunu aldı. Aynı komployu şimdiki kadar elverişsiz şartlar ortasında tekrarlayınca, daha az mı intihar edecektir? Hayır. Ne var ki, "Can çıkar, huy çıkmaz!" Kapitalizm, emperyalizm olmakla, kapitalizm olmaktan çıkmadı. Kendi mezar-kazıcılarını yaratıp geliştirmek "o yârimin eski huyudur." Bu bir. İkincisi; düz mantığa, skolastik mantığa göre, sosyalizm dünyada bugünkü kadar güçlü iken, emperyalizm açıkça intihar komplosuna kalkışır mı? Kalkışamazsa, Alman emperyalizmi gibi daha dün kendi cinayetinin kanları içinde boğulmuş, üstelik yarısını sosyalizme kaptırıp, geri kalan yarısı yenilgin bir ülke. Ardında Sovyetler devi, onun ardında Kızıl Çin devi duran Çekoslovak vs. sınırlarında ne yapabilir?

Böyle bir sorunun açılması, Çekoslovak olayları önünde sağlıklı sollu heyecanların dayandıkları baş mantıktı. Bu mantıkla yaşayanların, hemen her kapitalist ülkede büyük çoğunluklar teşkil ettiklerine inanılabilir. Tehlikenin, komplonun, intiharın ve daha nice aykırılıkların ve sakarlıkların başlıca tükenmez kaynağı da bu inanç ve o çoğunluktur. Böyle çoğunluk inançları, "uluslararası finans-kapital" adlı gizli ve her türlü kanunlarüstü cinayetler ve ihanetler şebekesinin, "Hür Yayın" sis perdesi ardında kendi korkunç içyüzünü saklamakta ve en tatlı renklerle bezemekte ne denli başarılı gösterdiğini ispatlar.

YENİ EMPERYALİZMİN ALFABESİ:

(A.B.C.) SİLAHLARI

Kapitalist ekonomi, hiçbir zaman, hiçbir millete veya insana lığa genlik [refah] ve mutluluk getirmek reklamını ciddiye almaz. O reklamın perdesi ardında her zaman saklı duran şey, zorla silahlı ölümdür. Kapitalizm olup da; zor, kriz, savaş, ölüm getirmeyecek düzen görülmüş, işitilmiş değildir. Ancak 1969

yılının kapitalizmi yanında, 1869 yılı kapitalizminin öldürücülüğü çocuk oyuncağı kalır.

Günümüzün öldürücü kapitalizmi hangi silahlara dayanıyor? Alfabenin ilk harfleriyle süslenip gizlenen (A.B.C.) yani atom+bakteri (mikrop)+chimic (kimya) silahlarına... Dikkat edilirse, emperyalizm yalnız atom (nükleer) silahları üzerine yaygara koparır. B. ve C. (mikrop ve kimya) silahları üzerinde mutlak bir susuş kumpası güdülür. Sovyetler'in B. ve C. silahlarını da yasak etmek üzere ikide bir yaptığı teklifler, hep gü-rültüye boğularak, kimseye çaktırmadan reddedilir durur.

Emperyalizm B.C. (mikrop-kimya) silahları üzerinde en ufak tartışmaya bile girmez. Çünkü o silahların korkunçluğu tartışılmayacak denli insanlık dışı canavardır. Öyle bir mesele ortaya çıkarıp, kendi kendini ele vermektense, hiç öyle bir konu yokmuşça ıska geçmek ve "hür basın-yayın" şarlatanlığının kahpece sis karanlıkları içinde haydutluğunu sürdürmek daha işine gelir.

Nasıl olsa B.C. silahının dehşetinden söz edecek sosyalizm basın ve yayını "DEMİRPERDE" ötesinde kalır. "Demirperde"nin bu yanına sızsa bile, "hür basın" sağ olsun. İnsanoğlunu bacak arası cilveleşmesinden, spor ayıcılığından, şişirilmiş cinayet edebiyatından, kumar, piyango, toto düzenbazlıklarından ve ilh. daha önemli hiçbir konu bulunamayacağına anadan doğma inandırmış ve şartlamıştır. Kimseye çaktırmadan, o "vatandaş" adlı koyun sürülerini mikrop ve kimya ölüm alanı üzerinde kıpırdayamaz durumda güder dururlar.

(B.C.) ÖLÜMÜNE: (A.) MASKESİ

Bu genel tutum içinde Batı Alman finans-kapitalinin özel durumu, ikide bir A (atom) silahının tetiğine parmağını sokmak istemesi kılığında gözükür. Buna ihtiyacı var mı? Hayır. Amerika ve İngiltere'nin atom silahları bütün emperyalistlere yeter, artar. Üstelik galip emperyalistler enayiliklerine doymasınlar; onlar atom silahı için masrafa boğulurken, Alman kapitalizmi, İngilizleri, Amerikalıları, Fransızları aylıklı asker gibi kendi top-raklarında bekçi köpeği olarak kullanıp, milyarlarını sanayide işletiyor. Alman mucizesi'nin bir yüzü de, bu emperyalist dan-galaklığı ile vatan satıcılığının koordine oluşuna dayanır-.

Hal böyle iken, Batı Alman finans-kapitali neden A (atom) silahı ister? Son yıllarda aylıklı askerlerin masrafına katılmaya başladı. Parayı verdikçe düdüğü çalmak hakkını savunuyor. Gene de Alman emperyalizminin (A) arsızlığı bir oyundur. (A) silahına dikkat çekerek oyalama taktiği uyguluyor. "Atom bombası isterim!" perdesi ardında, herkesi silahsız olduğuna inandırıp, öldürücü silahların en canavarca olanlarını gizli gizli tezgahlıyor.

Alman silahsızlığı, aşağı yukarı bizim 27 Mayıs'tan beri bir "mavi hikaye"dir. Dokuz on yıldır, Alman finans-kapitali, A (atom) silahına dehşette taş çıkartan B (mikrop) ve C (kimya) silahlarının en korkunçlarını yapmaya dört nala girişmiştir. Sanki o hayvanlara bile uygulanmaması gereken canavarca ölüm silahlarını harıl harıl yığan haydut kendisi değilmiş gibi, Alman emperyalistlerinin atom silahı isteyeşleri: Hazırladıkları utanmazca suikasti gözden kaçırmak isteyen duman perdesidir.

Uluslararası finans-kapitalin kiralık katili Alman emperyalizmi, Amerikan emperyalizmiyle sözbirliği ederek, her gün biraz daha artan cinayet silahlarını maskeleyemeye uğraşadursun. Uzakdoğu'da, Yakındoğu'da yapılan bütün silah talimleri, napalm bombardımanları, hep Vietnam ve Arap halkları üzerinde B.C. silahlarını, kobaylar üzerinde mikrop dener gibi yapılan denemelerdir.

EMPERYALİZMİN DENEY HAYVANLARI

Bu, emperyalizmin ölünceye dek cayamayacağı ezeli metodudur. Büyük bir Evren Savaşına girmeden önce, geri, zavallı milletler üzerinde yeni silah ve savaş metodlarını, kimseye sezdirmeden, gizli gizli sınarlar. 1914-18 Savaşı'ndan önce Rus-Japon Harbi, Türkiye'nin başından geçmiş Trablus, Balkan Savaşları, Birinci Emperyalist Evren Savaşı'nın prodromları (ön alâmetleri) ve poligon (silah atış yeri) talimleri oldu. 1939-45 Savaşı'ndan önce, yalnız Habeş-İtalyan Savaşları, İspanyol "İç Savaş" denilen (gerçekte Nazi Almanyası ile Faşist İtalya tarafından, İngiliz, Fransız, Amerikan ve ilh. "Demokrat" emperyalistlerin göz kırpsıları altında, İspanyol halkına alçakça dışarıdan tecavüz edişler); İkinci Emperyalist

Evren Savaşı'nın deneme manevraları, prodromları ve poligon talimleri oldu.

Bugün Amerikan ve Alman maskeli finans-kapital eşkiyaları, Üçüncü Emperyalist Evren Savaşı için Kore'yi, Vietnam'ı Kongo, Nijerya gibi Afrika milletlerini, Antiller, Güney Amerika milletlerini tecrübe tahtası, laboratuvar hayvanı gibi kullanmaktan başka bir şey yapmıyorlar. Özellikle Pentagon'un (Amerikan Militarizm Kurmay yuvasının) en çok güvendiği eski Amerikan muhabiri Bay Seymour M. Hirsch'in 1968 yılı Amerika Birleşik Devletlerinde çıkan "Kimyacı ve Bakteriyolojik Savaş" adlı kitabı, en büyük yetki ile, insanlığa hazırlanan cinayeti üstü kapalı biçimde de olsa sırttırmaktadır.

M. de Durand, 1969 Nisan ortası ve sonu haftalarındaki "Paris Mektupları"nda, her ikisi de "özellikle ciddi" olmak üzere, biri Amerikan kaynaklarından, ötekisi Japon kaynaklarından sızmış belgeleri, hiçbir "dibace" [giriş] yapmaksızın, oldukları gibi anlamak isteyen kamuoyuna sundu.

AMERİKAN ALMAN GİZLİ SİLAHLARI

Amerikan kaynaklı belgelerde aynen şu satırları okuyoruz:

"Bundeswehr (Batı Alman Silahlı Kuvvetleri), 1969-1972 yılları için kimya (C) ve bakteriyoloji (B=mikrop) silahlarını üretip stok etmek işlerini adamakıllı ileri götürmeyi öngörmektedir... Yüz milyonlarca Mark (yarım milyarı aşkın Türk Lirası) devletçe harcanacak; Bilimcil Araştırmalar Bakanlığının kanadı altındaki Kamu Teşkilatları, Kurumları ve Laboratuvarları tarafından yürütülen "STOLTENBERG PROGRAMI"nın çerçevesi içinde kimya ve biyoloji denemeleri yapılacaktır. Bununla birlikte, o çeşit çalışmaların irisi, her zaman olduğu gibi mutlak bir sırla çevrilmiş olarak, hep özel şirketler ve en başta ünlü İ. G. Farben'in mirasçısı bulunan kimya devleri tarafından sağlanacaktır."

O "mirasçılar", Türkiye'nin her köşe başında reklamları ve her su başında adamları kaynaşan Alman "kimya" ve "ilaç" sanayisidir. Bize bizden çok yakın akraba olan Alman finans-kapitali, bu esrarlı ve korkunç işi, çıt çıkmadan nasıl yürütür. Amerika'nınkilerle sarmaş dolaş olarak... Amerikan kaynaklı belgeler devam ediyor:

"Gene öğreniyoruz ki, bundan önceki birkaç yıldan beri Almanlar, Amerikan B.C. (mikrop-kimya) silahlarını mükemmel-leştirmek ve yapmak işine katılmış bulunuyorlar. O işte pilot rolü, Birleşik Amerika Devletleri'ne yerleşmiş Batı Alman Kimya Konsorsiyumunun şubeleri oynamaktadır.

"Alman BAYER Konsorsiyumunun dalı olan Kansas City'deki CHEMAGRO CORPORATION', 1965 yılından beri, büyük ölçülerde zehirli gazları ve deri yüzücü zehirleri, Vietnam'da güdülen savaşlarda kullanılmak üzere üretiyor. Amerikan DOW CHEMICAL' şirketiyle ortak bulunan, Alman BADISCHE ANILIN UND SODA FABRIK', Freeport'ta (Texas Devletinde) DOW BADISCHE CHEMICAL CORP' şirketini yarattı. Orada zehirli gazlarla napalm üretiliyor. Batı Alman Konsorsiyumu'nun adamları ile Bundeswehr (Batı Alman Ordusu) subayları, yalnız yeni B.C. silahlarının denemelerine Fort Dietrich ve Edgewood adlı özel Amerikan ordusu poligonlarına (silah atış yerlerine) katılmakla kalmıyorlar; o silahların yapımı ile ilgili bulunan bütün gizli dosyaları da ellerinde bulunduruyorlar. Dahası var; Indiana Devletinin Newport Kimya ve Bakterioloji Deneme Merkezlerinde, Batı Alman teknisyenleri, bilimci personelin arasına katılıyorlar ve gizli laboratuvarda doğrudan doğruya çalışıyorlar. Almanların öteki NATO ülkelerinin kimya ve bakteriyoloji inceleme merkezleri arasında böylesine sıkı bir işbirliği vardır. Büyük Britanya'nın ve Kanada'nın Suffield poligonları üstünde Almanlara her zaman rastlanabilir."

"BATI" NİN: DOĞU'LU OYUNU

"Çekoslovak tavşanı" burada yatıyor. Finans-kapital yalnız bu tavşanı ürkütmeyle kaç av birden vuruyor? İlkin, hiçbir fırsatı kaçırmadığı tükenmez tema: "Sosyalizm çirkindir" teması, bol "hürriyet" ve "bağımsızlık" salgalarıyla kamuoyunu görünüşle aldatıp bir daha ve bir daha sunuluyor. Ondan sonra işin içyüzünde taş gediğine gizlice oturtuluyor. Milletlerin başı ucuna ölüm kumpası, masum bir saatli bomba olarak yerleştiriliyor.

Suikastçı gene kendisi (finans-kapital) değil; işini bitirince yüzüstü bırakılacak, dünyanın en hoyrat ve canavarlıkta en sınıngalı Alman emperyalizmidir. Sosyalizm yenilirse; Hitler'in

insanlığa adadığı "1000 yıllık Nazi Gauleiterlik çağı" alkışlanır. Sosyalizm yenersen, hemen Avrupa'nın bir ucundan "İkinci Cephe" açılarak, şu söz dinlemez faşizme (finans-kapitalin gözbebeğine) sitemler yağdırılarak, sosyalizmin yolu kesilir.

Peki ama, Batılı demokrat emperyalist ülkelerin de zavallı "Coni"leri, "Poulie"leri, "Mehmetçik"leri yok yere kırılacaklar, olsun. Emperyalizm, hepsini bir türlü LSD zehirinin esrarkeşi, spor kumarı ayıcısı yapamadığı "asi gençlik" belasından yeni bir kan alma ile kurtulur.

Ya, demokrat emperyalistlerin uluslararası sözleşmelerle ettikleri yeminler, bir daha Alman emperyalizmine gizli silah yaptırmayacakları anlaşmaları ne oldu? Onlar duruyor. Batı Almanya'nın atom-kimya-mikrop silahları yapması kesinlikle yasaktır! O, kitapta yasak. Hani, Türkiye Anayasasında evel ezel "işkence, eziyet, angarya mülgaad." [kaldırılmış, yasaklanmış]. Ama polis izbelerinde gizlice, jandarma karakollarında açık seçik olarak, işkence, eziyet, angaryanın her çeşidi, geceli gündüzlü halka karşı sürdürülüp götürülür. O yasaklar da böyledir.

Yasağı kim kollayacak? Biz Şarklılar bu oyuna pek alışmışız, biliriz. Eziyetten "şikayet" etmek kahramanlığı ve olanağı bulunursa, dilekçe "ait olduğu makam"dan işkenceyi yapan polis veya jandarma "yetkilisine havale" edilir. "Yetkili", bu havale nin ne demeye geldiğini şıpsak anlar ve "gereğini" yapar. "Havale", suçu işleyenlere: "Kör müsünüz? Halkta şikayet edecek cesareti nasıl ürettiniz? Tez, karda gezip izinizi belli etmeden, işkencelerinizi iki kat, beş kat, on kat arttırınız ki, bir daha SIZINTIYA MAHAL kalmasın!"

FİNANS-KAPİTAL KEDİSİNE PEYNİR TULUMU

Bu alaturka oyunun patenti, yalnız Doğu tefeci-bezirgan müstebitliğinin tekelindedir sanmayın. Tekelci şirketler demokrasisi, o sınıflı toplum kalleşliğinin ve gaddarlığının "hürriyet-adalet-eşitlik-kardeşlik" etiketli en ince ve aldaticı yollarını uygular. Alman emperyalizminin mikrop veya zehirli gaz yapma yasağına uymadığını kim kontrol edecek? Amerikan, İngiliz veya Fransız emperyalizmi. Yani, kediye peynir tulumu teslim edilmiştir.

Amerikan-İngiliz-Fransız emperyalist kedileri, Alman Emperyalist kedisi ile ara sıra miyavlaşıp cırnaklaşsa da, aynı tür canavarlardandırlar. Ağa, cinayeti işlettiği adamı suçüstü yakalandı mı ne yapar? Hep "demirkırat"ız, biliriz. O aylıklı adamına bir yandan söver, sayar; öte yandan gizlice avukat tutup para ve haber yollar: "Tüh sana! İnsan yakayı ele verir mi? Sakın suçunu kabul etme, hele başkasına pislik atma. Yoksa, ipini elimle çekerim!"

Geniş Anadolu ve Rumeli topraklarımızda her gün milyonlarca kez oynanan bu "ADALET" veya "HALK" oyunlarını, Batılı milyarlarların bilmedikleri düşünülebilir mi? Onun için Amerikan kaynaklı belgeler şöyle yazarlar:

"Alman finans-kapital pohunun adı böyle bâd-ı sabâ' [sabah rüzgarı]dır: Federal Cumhuriyete A.B.C. (atom-kimya - mikrop) silahları yapımını yasak etmiş bulunmasına rağmen, o kitle halinde insanları yerin dibime batırma araçlarını kullanım, Bundeswehr (bir "bâd-ı sabâ da bu topluluk çerisi: Bundeswehr) strateji kavramının temelini teşkil ediyor.

"O yasakları kontrol etmeyi üzerlerine almış bulunan NATO Devletleri, Bonn Alman Hükümetine, B.C. silahlarının kullanıldığı caniyane bir savaşa hazırlanmayı engellemek şöyle dursun, bu hazırlığı Federal Almanya Cumhuriyetinin NATO silahlanmasına bir katılma yardımı sayıyorlar. MC 14/3 rumuzlu gizli Strateji Projesi, Bundeswehren kutsal görevini yerine getirmek üzere, modern B.C. (mikrop-kimya) silahlarını elinde bulundurmasını öngörüyor.

"Avrupa'da NATO'nun başlıca gücü olarak Alman Federal Cumhuriyeti hesaba katıldı mıydı, bu durum, işin temelinde Batılı Almanların zehirli gazlarla ve mikroplarla denemeler yapmasını meşrulaştırıyor ve Bonn Alman Hükümeti ile Atlantik müttefikleri arasında gittikçe daha sıkı bir işbirliği yapılmasına ister istemez varıyor. Kudretli bir kimya sanayii, çok geniş bir bilimcil araştırma kurumları şebekesi, zehirli gaz yapmakta zengin bir sına: Batı Almanya'yı, Birleşik Amerika'dan sonra gelen NATO'nun ikincil bir kimya ve mikrop silahları deposu olmak gibi pek elverişli duruma yerleştiriyor. O yüzden Batı'da, Birleşik Amerika'nın Bundeswehr'e zehirli gaz bombaları ve mermileri bağışladığı basında yankılanıyor."

KÜÇÜK BURJUVA "HÜRRİYETÇİ SOSYALİZMİ"

"Mikrop ve Kimya Savaşı" nedir? Atom savaşını bile gölgede bırakacak dehşette bir insan canavarlığı. Öyle bir savaş yalnız "sosyalistleri" mi seçip ayırarak öldürecek? Hayır. Nazenin ve kibar finans-kapitalistlerin kendi milletlerini hiçbir zaman düşünmedikleri belli. Kendi tatlı canları, çoluk çocukları kurtulur mu, yönü ve yayılışı hiç kestirilemeyen mikrop ve kimya savaşından kurtulamaz. Bu sefer, Üçüncü Emperyalist Evren Savaşını açarlarsa, belki insanlıkla birlikte ama finans-kapital haydutlarının topu birden köklerinden kazınacaktır. Bir türlü açıkça cesaret edemeyişleri, ondan.

Ne var ki, örneğin Amerika'da, her yıl delilerin sayısı resmen yüzde 1 artıyor. Emperyalizmin, kendi başına topladığı cinleri dağıtamayan kör kanunlu şantajcılığı ise her çılgınlığa elverişlidir. Kırmızı telli Washington-Moskova direkt telefonlar, deli gömleği giydirilmemiş gangsterlikleri nasıl önler? Hele bu gangsterlik doğrudan doğruya Amerika ile Sovyetler arasında değilmiş de, hürriyet aşığı bir Çekoslovakya üzerinden, mazlum barışçı Batı Almanya yurdunu meşru savunma tedbiri kılığında, milletlere "hür basın-yayın" sayesinde bal gibi yutturuluverirse?

Sosyalizm, "güzel sanat" psikopatlarının, bitmez tükenmez kendini beğenmiş küçük burjuva aydın romantizmi fişkisından öğrenecekleri sözüm ona "Sosyalizmde hürriyetçi yol" kurntusunu, ne oldum delisi toy Dubçek-Mubçeklerin kararmış gözlerinin hatırı için ciddiye alsın mı? Burnu dibinde, Bavvera sınırları boyunda, milyarlık casus kumarlarıyla maskelenmiş, hatta iyi maskelenememiş, insanlığı yeryüzünde yok edecek cinayeti görmesin mi?

Böyle bir bakarkörlük, cinayete ortak olmayanın harcı sayılmazdı. Niye o denli görmezlikten geldiği, hele son dakikaya dek neyin rüyasını gördüğü ve nasıl olur da başka bir yol dururken ve emperyalizm en aykırı amaçlarla o yolları her gün bol bol ve başarı ile uygularken, sosyalizmin "Ehl-i Kehif" (Mağarada bin yıllar uykusuna yatmış erenler) donmuşluğu ile en sona kalmış biçare çareye başvurduğu sorulabilirdi.

"MİLLİ SOSYALİZM" = NAZİLİK

Şöyle bir düz mantık var; *"Efendim, finans-kapitalin bir tek bütün olduğunu söyleyen kendinizsiniz. Onun Batı Alman başı,*

nasıl olsa Amerika'dan sonra 'ikincil' kalıyor. Sen birincil finans-kapital kalesi Amerikan emperyalizmine bak. Amerika kıskışladıkça, Alman emperyalistleri kuyruklarını apışları arasına alıp sinmekten başka bir şey yapamazlar!"

Bu tatlı su sosyalizmi, daha dünkü Alman iti Hitleri ansızın unutuvermek olur. Finans-kapital köpeğinin bir yol kudurunca, kimleri, hatta nasıl akrep gibi kendi kendisini ısırıldığını hiç akla getirmemek olur. Hitler kimdi? Onbaşılıktan kapı dışarı edilince nefesi açıktan kokmuş, kaldırımlar dolusu Alman işsizlerinden birisi.

Hem namuslu ve normal bir işsiz olsa ne mutlu. Viyana inşaat şantiyelerinde, iskeleden aşağı atılacak kertede soysuzlaşmış paçavra proletaryanın (Lumpen'in) da en aşağılık köprü altı serserisi. Kim üzerine tükürdü bu uyuz itin, ona uymuş alt yahut üst tabaka avantüryelerinin [serüvencilerinin]. Ama, o paçavra onbaşılı, gizli Alman Genel Kurmay casusluk ve emniyet teşkilatlarının, işçi örgütleri içine aylıklı ajan olarak gönderdiği düşünölsün. Kasasında, oturduğu odanın kirasını ödeyemez Milli-Sosyalist (Nazi) adlı işçi teşkilatını kullana kullana bir gün, en önde kollarını kavuşturmuş önlü Alman "Harp Tanrısı", aktörü, Prusyalı Yunker azmanı Mareşal yürümek üzere, birkaç yüz ipten kazıktan kurtulmuş çapulcu ile "Hükümeti devirme" girişimine dek silahla başvurduğu göz önüne getirilsin.

Emperyalist demokrasilerce, en bayağı "diktatör"lerin hangi yoldan, ne kolay ve ne çabuk yumurtlatılıverdiği hemen anlaşılır. Böyle canavar doğurganı bir düzen içinde, Birinci Emperyalist Evren Savaşından sonra, Alman finans-kapitalini kimler diriltti? Sahnede oynatılan politika kuklaları kişiler ile antlaşmaların yalnız ADLARI değişik, görevleri, metodları, prensipleri hep aynı olan, aynı Amerikan-İngiliz-Fransız finans-kapitalistlerinin aynı "YARDIM"ları, aynı Alman emperyalizmini, Birincisinden sonra olduğu gibi İkinci Emperyalist Evren Savaşından sonra da diriltip azdırdılar.

Birinci Emperyalist Evren Savaşı'ndan sonra, kendilerini tıpkı bizim DP ve AP düzenleri gibi, "DEMOKRAT" afişiyile milletlere yutturan Batılı emperyalistlerin, "TOTALİTER" saydıkları Alman emperyalizmine öylesine can ve gönülden, "besle kargayı, gözü-

nü oysun" prensibi ile yardım edişlerinde bir tek amaç saklıydı. Onlar işsizlikten ve açlıktan gözleri döndürülmüş Nazi sürülerini aylıklı asker gibi tutup, Sovyetler'in üzerine ürkütüp saldırtmak taktiğini güdüyorlardı.

BİRİNCİDE: POLONYA, İKİNCİDE: ÇEKOSLOVAKYA

İkinci Emperyalist Evren Savaşı'nda Hitler kuduzu kimi ilkin ısırdı? Her ay başı Sovyet sınırında bir provokasyon kıskırtan, her yıl başı bir Sovyet politikacısına bir suikast tezgahlayan ve Nazilerin saldıracakları en kör göze battığı zaman dahi savunma yardımı için Sovyetler'in yaptıkları her teklifi şiddetle reddeden palabıyıklı keskin sosyalist Pilsudsky'lerin, 1 milyon süvarinin önünde yaradana kurban olunacak pozda savaş tanrılığı satan yakışıklı mareşal Ritz Smıgly'lerin Polonyasını.

Niçin bunları sahte "demokrasi" reklamı altında milletlere unutturmalı? "Demokrat" maskeli emperyalistlerin en kimseyi beğenmez "asilzade" (muhafazakar-lord) hokkabazları, zorla silahlandırdıkları Alman emperyalizmi, "Doğu" yani sosyalizm yönünde saldırı taklitleri ve deneme manevraları yaptıkça, paçavra serseri Hitler'in ayağına dek seğırtip tabanının altını yalarca kumpaslar kurdular. Yeter ki, sosyalizm düşmanlığında Hitler'den daha tutarlı olan ve yüzde yüz İngiliz, Fransız, Amerikan casus teşkilatlarının emrinde bulunan Polonya'nın başındakilere dokunmasın.

Avusturya ve Çekoslovakya, Nazi ordusu diye bir şey henüz olağanüstü cılız iken, Alman emperyalizminin salak çılgın sözcüsü Hitler'e peşkeş çekildi. Hani şu Batı emperyalistlerinin casusluk yuvası yaptıkları Avusturya ile Dubçek enayilikte rahat bırakılmıyor diye uğrunda kanlı gözyaşları dökülen Çekoslovakya yemleri, Alman emperyalizminin taş atıp kolunu yormaksızın midesine indirtildi. "Afiyet olsun" denildi. Böylesine umutluydu "demokrat" emperyalistler, Alman emperyalizminin Sovyetler'e saldıracığından.

Hitler ne yaptı? Dişine daha yumuşak gelen Polonya'yı, hiç değilse yarıdan çok yutar yutmaz, karşısına dikilen Kızılordu'dan önce, ünlü "Devlet Adamı" casuslarla doldurup içinden fethettiği yapma Fransız kalesini bir yıl dalındaki kurtlu armut gibi,

bir yıl "Majino hattı" üzerinde çamaşır kurutarak çürüttü ve bir vuruşta ayakları altına bile bile düşürdü. O Almanya bu Almanya'dır. O Amerikan, İngiliz, Fransız demokrat emperyalistleri bu demokrat emperyalistlerdir.

EMPERYALİZM KENEFİNİN ALMAN JANDARMASI

Birincisinin İkincisine kardığı Emperyalist Evren Savaşları böyle birbirinden çıktı. Finans-kapitalin faşist külhanbeyliği böyle gemi aزیya aldı ve "Al Allah delini, zapt eyle kulunu!" deyip, hem kendisini, hem insanlığı baştan kara etti. Lehistan'ı [Polonya] kursağında bulur bulmaz, döndü gerisin geriye, kendisini yetiştirip şımartan Amerikan, İngiliz, Fransız "demokrat" emperyalizmlerine çullandı.

"Gerisini sağlamak için" denecek. Ne olursa olsun. Her zaman öyle gerekçeler eksik olmayacaktır. Çünkü "emperyalistler arası ilişki ve çelişkilere", kapitalizm gibi kurtların uluduğu balta girmemiş ormanda, orman kanunları egemen olur. Ve bu kanunlar, iyi dilek şöyle dursun, en bayağı sağduyu, serinkanlılık, ihtiyatlı davranma gerekleri ile de olsa, hiçbir zaman emperyalistlerce kontrol edilemez.

Nitekim, daha şimdiden ne görüyoruz? Batının en Emperyalist "hür basın"ına göre, Alman emperyalizmi, görünüşte "Amerika'dan sonra ikincil" güç sayılmıştır bile. Yani, herkesin güpegündüz gördüğü gibi emperyalist Almanya, emperyalist İtalya'dan, emperyalist Fransa'dan, İngiltere'den, Japonya'dan önce, daha üstün kesilmiştir. Böyle bir finans-kapitalin, Amerika'nın göbeğinde, emperyalizmin en müthiş sır sakladığı araştırma, atom, kimya, mikrop, gizli savaş sanayiinde, askercil özel atış poligonlarında, deneme alanlarında, başka hiçbir millete verilmemiş imtiyazlarla, babası evi gibi, elini kolunu sallayarak dolaşp yatıyor.

Bu şartlar altında, kendisinden başkası, azılı emperyalist de olsa, vız geliyor Alamana. Amerika'yı mı takar? Amerikan emperyalizmi, Hitler sersemliğinin yerine kendisini "kenefe jandarma" yazdı. Vietnam batağına düştü; pır pır edip uçamayan bu leş akbabası çırpındıkça batıyor. Korkunç silahlar A.B.C. gagasını kullanabilmek istedikçe bütün tüyleri dökülüyor.

DOLAR SALTANATININ SALLANIŞI

Amacı neydi Amerikan finans-kapitalinin? Dünya saltanatını göklere çıkararak haşmetli DOLAR hazretlerini, bütün paraların üstünde sarrafiye ve haraç alan bir sarsılmazlıkta tutmak. Evdeki "Amerikan Pazarı" çarşıya uydu mu? Tek Türkiye gibi cılız uydu pazarlarına uydu. Cihan piyasasında bugün Amerikan Doları, İkinci Emperyalist Evren Savaşı'nın mirasyediliğini son meteliğine dek tüketmiş, en yakın "dost"larının yaka silktiği, şerrine lanet bir avantürnye, sürgünde kumara oturmuş müflis kraldır.

Bu petrol, çelik, otomobil gibi güçleri pençesiyle israf eden serseri kral, şurada burada kurduğu kanlı savaş, casusluk, suikast şölenlerinin masrafını öteki emperyalist yardakçılarına ödetmek sevdası ve hışmı ile kıvranıyor. İnsanlık denilen genç kıızı, para yağdırarak pis ağırlığı altında tutmak isterken, kızın züğürt ama gürbüz sosyalizm delikanlısına bedavadan kaçtığını gören, iktidarsız ve insafsız, katil salyalı moruk aşığı döndü.

İki yıldır süren "Milletlerarası Para Fonu: FMI" [Bugünkü IMF] genelevi içinde, bütün eski yeni emperyalistlerin pazarlığını bir türlü tutturamadıkları fuhuş, Amerikan emperyalizminin Vietnam canavarlığı ile içine düştüğü madde sıkıntısını kimlerin sırtlarına yükleyecekleri problemidir. Bu para kalpazanlığına, kapitalist öfemizmine (hoş kaçirtma yapmacıklığına) yakışır, bir de kimsenin anlayamayacağı ad takıldı: "Tirage speciale!" (Özel çekiş).

Neyi "çekiş"? Amerikan finans-kapitali "Milletlerarası Para Fonu"ndan, kura çeker gibi, sıkıştıkça "para çekecek". Niçin? Amerika'nın milletlerarası "kenefe jandarma yazılışını". Pis casuslukları, pis suikastleri, pis hükümet darbelerini, pis siyasi-parti kumarlarını ve en sonunda hiçbiri tutmadı mı, pis askercil karışmaları ve pis savaşları yürütedurması için.

Kimden çekilecek bu para? "Uluslararası Para Fonu"ndan. Bu fonda kimin parası var? Kimin masrafı az, kârı çok olup, "Ödeme balansı" denilen uluslararası alışverişte alacağı vereceğinden aşırı ise onun. Gerçi UPF (Uluslararası Para Fonu)nda herkesin, yani bütün sayılı Batılı emperyalistlerin parası var. Ama bu Fonda borçlu düşmeyip alacaklı kalan tek emperyalist devlet, Federal denilen Batı Almanya kaldı.

Geçen yıla dek Fransa'da az çok alacaklıydı. De Gaulle, Amerika'nın çapulcu musallatlığını, NATO'nun ölüm saçan bağımsızlık düşmanlığını (yani Amerikan uşaklığını) ve Amerika'nın sadık ajan olarak Ortak Pazar'a sokmak istediği İngiliz emperyalizmini pek hoş karşılamayınca, patlatılan ardarda talebe, işçi, solcu, kolcu olayları ile sermayeler Fransa'dan kaçırılınca, bir haftada Fransız Bankası hemen hemen bütün ihtiyatlarını yitirdi. Alman piyasası bir kat daha dünyanın en büyük kredi gücünü tekelinde tuttu.

ALMAN BİTİNİN KANI

Şimdi Amerika'nın "Para Fonu"ndan "Özel Çekiliş"le para çekmesi demek, o Fon içinde tek başına alacakları dağlar gibi yığılmış Alman emperyalizminin cebine el atması demek oldu. Kim kime yankesicilik edecek? Alman haydudu, Amerikan haydudunun elini kendi cebinde bulunca, o eli yakalayıp acı acı sırttı. Omuzdaşı Amerikan emperyalizminin suçüstü yakalanmış solgun benzine baktı. Ve göz işareti ile anlaştılar.

O "dünyanın" denilen, gerçekte kapitalist dünyanın birincil zorbası Amerikan emperyalizmi ne istiyordu? Para. Kimden? Alman'dan. Demek Amerikan finans-kapitali Alman emperyalizminin sadakasını dileniyordu. Sen miydin Kızılıordu Berlin varoşlarına gelip Bundeswehr'in (Alman Ordusunun) belini kırınca, maytap oynarca başkalarının oynadığı kanlı savaştan parsa toplamaya gelen şanlı Amerikan, İngiliz, Fransız ve ilh. ordularının Başkomutanı? Teşekkür etmişti Alman finans-kapitali Amerikalı omuzdaşına. Alman emperyalizmini sosyalizmden kurtarmıştı. Bu şahane bir emperyalistler arası kumpastı.

Ama, Alman finans-kapitali "Şahını bu kadar severdi." Para Fonu'ndaki paracıkları Uluslararası finans-kapital sayesinde yığabilmiş olmakla birlikte, yağma yoktu. Emperyalist zagonda minnet; gücün yetmediği sürece, gösteriş olarak gösterilirdi. Emperyalistin biti kanlandı mı, o kan kimin olursa olsun, kimden gelirse gelsin, bitin "Kutsal Özel mülkiyeti" olurdu. Bir emperyalist bit, öteki emperyalist bitten, savaş yoluna başvurmadıkça, zerrece kan ememezdi.

Bu kuralı herkesten iyi bilmesi gereken Amerikan emperyalizmi, gene de haşmetlü "dolar" hazretlerini bir kukla Şark

Sultanı gibi ayakta tutmaya çalışıyor. Avrupa emperyalistlerinden (yani Alman finans-kapitalinden) "Özel çekiliş" sadakasını kimi dileniyor, kimi haraç istiyor. Ve ne denli gülünç beysizlik içinde kıvrandığını saklamaya çalışarak Alman finans-kapitaline yalvarıyor.

"Ne olursun, şu Doççe Mark'ını azıcık daha yükselt, iskonto rayicini azıcık daha alçalt ki, Avrupa malları Amerika pazarlarını döveceklerine, Amerikan malları Avrupa gümrüklerini bir sömürge sınırı gibi imtiyazlıca aşsın!"

Ve bu belalı dilencilige, arkadan İngiliz haydudu, daha geride Fransız horozu tempo tutuyor. Alman emperyalizmini, Türkiye, Yunanistan veya Şili, Arjantin yahut Kore, Vietnam, Kongo, Nijerya sanıyorlar... Batı emperyalizminin en son ekonomi ve finans durumu budur. Bu durum, bir anda tahterevalliyi yerinden oynatmış. Alman finans-kapitalinin ekonomik üstünlüğünü politika sularının yüzüne fırlatıp çıkarmıştır*.

EKONOMİK ÜSTÜNLÜĞÜN YENİ-EMPERYALİZMİ

Enayi mi Alman emperyalizmi, böyle kıvamına gelmiş ekonomi üstünlüğünü, siyasetcil ve askercil üstünlükle perçinlemesin? Batı basını her gün o perçinleme girişimleri ile dolup taşıyor. Emperyalist, politika, içyüzünde her zaman silaha dayanır. Alman emperyalizminin silahlanışı üzerine, göze "Batıcı" belgeler gizlenemez oldu.

Diyorlar ki:

"Bizzat Batı Almanya toprakları üzerinde altmış yılları başından beri güdülen B.C. (mikrop-kimya) araştırmaları öylesine hızlandı ki, şimdi Almanlar, Birleşik Amerika Devletleri olmaksızın da kendi B.C. silahlarını örgütleyecek" kabiliyete ulaşmış bulunuyorlar. Son Ocak ayı, Batı Alman Televizyonu'nun 'ufaltarak' andığı rakamlara göre, bu işe 85 araştırma, girişim ve şirket katılmıştır. Bu işin genel güdümü Batı Almanya Savunma Bakanlığının askercil malzeme departmanınca sağlanmaktadır. Bu güdüm, 'ABC ÇALIŞMA GRUBU' denilen ve Bundeswehr'in, Kamu teşkilatlarının, sanayi şirketlerinin katılmaları ile gerçekleşen özel işbirliği merkezinin yaratılmasına başlangıç olmuştur.

"Bu ÇALIŞMA, her ne denli Kimyacı ve Mikropcul Savaşa karşı korunma araçlarını inceleme perdesi altında gizleniyorsa

da, sırf ve yalnız incelenen cevherlerin aşırıdan aşırı tehlikeli nitelikte bulunuşları bile ispatlıyor ki, ortada büsbütün yepyeni tipte saldırı araçları yaratılmaktadır."

Demek göz göre göre, atı alan Alman emperyalizmi çoktan Üsküdar'ı geçmiştir. Sen ona A (atom) silahını mı "yasak" etmişsin? Pek iyi. O bu işte omuzdaşı NATO'lularla göz kırışabilir. Sen A'yı ararken, o, B.C'yi son haddine vardırıverir. Sen onu hâlâ 1945 yılında yere yıkılmış, kolu kanadı kırılmış geberen acıklı bir ejdarha mı sanırsın? İyi edersin. O, Uluslararası finans-kapital ejderhasının bir başıdır. Ve masal dinlemeye bayılan millet adlı çocuklar da pek iyi bilirler ki, böyle bir ejderhanın kesilen bir başı yerinde 7 baş birden fıskırır. Sistem olarak tekelci kapitalizm sağ kaldıkça, bir Hitler başının traş edilmesi, asmanın budanması yerine geçer. O kurumuş dalları kesilmeseydi, şimdi Alman emperyalizmi bu denli azgın kollarla dünyayı sarabilir miydi?

Alman emperyalizmi ejderhası, kellesi uçuruldu sanıldığından çeyrek yüzyıl sonra ne mi yapabilir? Hitlerlerin yapamadığını. Hitler katırı yalnız ısırp tepmeyi becerirdi. Yeni Alman emperyalizmi, "hür basın" sayesinde, "Yıldırım Savaşını" mazlum bir milletin isyanı gibi gösterebilir, en sinsice "Sürpriz Baskınını", haksız tecavüzü defetme yerine geçirebilirdi. Yeter ki arkasını Amerikan ve "demokrasi"si ile İngiliz "İşçi Partisi"ne iyice dayayabilsin.

TECRÜBE TAHTASI: GERİ ÜLKELER

"Sürpriz baskını" ile "Yıldırım savaşı" nerelerde en çok tutunup verimli olur? İşte burada Türkiye'nin biz Türkleri iyice sıkı duralım. Çünkü: NATO-CENTO-SEATO perdeleri altında, kaç göçlü finans-kapital için, en çok bizim gibi geri kalmış yahut emperyalist dil nezaketiyle: "Gelişme yolundaki ülkeler"e, tuzak kurmak için olanaklıdır.

Belgeler diyor ki:

"Batı Alman eksperlerine göre, B.C. araçları, özellikle iyi hazırlanmamış, gelişme yolundaki ülkelere karşı kullanılınca kazanç sağlayıcı olur. Çünkü, B.C. silahında sürpriz saldırısını başarmanın bütün özel şartları bulunur. Vietnam savaşını

nın denemesiyle saptanan bu kanı, yeni 'sömürgeler' rüyasını gören Bonn Alman güdücülerinin yaptıkları projelerde bol bol yankı bulmaktadır. Batı Almanya'daki gizli laboratuvarlar bir Tümcül Savaş'ın (Total Harbin) yeni metodlarını inceliyorlar. O TÜMCÜL SAVAŞ' metodları, yalnız insanları vurmakla kalmayacak, evcil hayvanların, ekili bitkilerin bire dek kırılmalarını da toprağın, suların ve her şeyin zehirlenip mikroplaşmasını da gözetecektir. Bu problemler, özellikle Batı Almanya Savunma Bakanlığı'nın baskılı güdümü altında, Darmstadt'taki Farmakoloji (İlaçbilimi) Enstitüsü ile Arnsberg (Westfalya) Veteriner Enstitüsü'nde etüd ediliyor. Aynı zamanda 'HOECHST' Konsorsiyumu, ürünlerinin etkenliğini ölçmek için, Saygon'a (G. Vietnam başkentine) kimya ve mikrop savaşı maddesinde eksper olan 12 adamını göndermiş bulunuyor."

Tek sözle, en ciddi Batı ve Amerikan kaynaklı belgelere göre, Alman emperyalizmi bugün, yetmiş başlı finans-kapitalin en zehirli ve mikroplu ejderha başı durumuna gelmiştir. Enternasyonal tekelci kapitalizmin en son ve en korkunç cinayetini, yer yüzünde ancak Alman yobazında rastlanabilen utanmazca iticil yollardan, sözde gizleyerek, sinsi sinsi yoluna koymaktadır.

Mısır'daki sağır sultanın işittiği bu haydut hazırlığını, bütün "demokrat" veya "sosyalist" Batı emperyalistlerinin bilmedikleri ve önemsemedikleri öne sürülebilir mi? Alman Bakanlarının ikide bir "Bayram değil, seyran değil" iken Ankara'ya dek sessizce gelip gelip "ulularımızı" öpü öpüvermeleri, hatta Türkiye finans-kapitalinin bile Alman B.C. suikast hazırlığından habersiz bulunmadığını söylemeye elverir.

"İlgililere bilgi" vermeye hacet var mı? Bizimkiler için Birinci ve İkinci Emperyalist Evren Savaşları bunu aşırıca gereksiz kıyor. Hep geri ülkelerin başlarında kabak patlatılarak başlanılır ve bitirilir. Bu geri ülkelerin, Uzak yahut Yakın Doğu'da veya Batı'da bulunmaları kaderlerinden hiçbir şeyi değiştirmez. A.B.C. silahları, ha Vietnam'da denenmiş, ha Arabistan'da. Kapitalizmin, yağmur yağması, deprem çıkması gibi olağan gösterdiği, kaçınılmaz kıldığı savaş yangınlarında, her zaman ilk tecrübe tahtası geri ülkeler olur. Savaşın en sonra zarar ziyanını sırtlarına yüklenmiş bulunanlar da gene geri ülkeler olur.

BAĞIMSIZLIK BOĞUNTUSU

Geri ülkelerin bir "özürleri" öne sürülebilir: Ne yapabilir o kendileri muhtac-ı himmet dedecikler? Tecrübe tahtası olmam mı diyebilirler? Harbe girerim, yahut giremem mi diyebilirler. Kimilerimizin hâlâ ilkin kendilerini aldattıkları gibi: "Tam bağımsızlık" mı güdebilir geri ülkeler? Kim kaybetmiş ki dünyada "tam bağımsızlığı", geri ülkeler buluverinler? İ. İ. Paşa efsanesi, Türkiye'yi İkinci Emperyalist Evren Savaşı'na sokturmayan, hep o ihtiyatlı, sabırlı, "kırk tilkili" Paşa değil midir? Buna en çok Paşa'nın kendisi yüzde kaç inanır bilinmez.

Emperyalist bir savaşta, emperyalizmin kendisi öyle istemedikçe bir geri ülkenin, kendi gücü veya zekası ile "TARAF-SIZ" kalabildiği ve kalabileceği, ancak burnunun ucunu görmeyen esnaf kahvesinde kabak tüttüren esrarkeşlere keyif veren, o herkesi ve hele kendi kendini dünya güzeli görme dalgasıdır. Acemistan'ın her iki Emperyalist Evren Savaşında durup dururken belinin ortasından kırılışı keyfinden mi olmuştur sanılır? İ.İ Paşa'nın ünlü tilkileriyle Hitler'i de, Churchill'i de kandırdığı için sağladığı pek ninnileştirilen "TARAFSIZLIK"ı değil midir ki Türkiye'yi yüzlerce Amerikan üssü ile topun ağzında bir numaralı emperyalizm fedaisi haline soktu? Mustafa Kemal en keskin anda yalnız ve ancak en kesin biçimde "TARAF" tuttuğu, emperyalizme açıkça karşı çıktığı için, bugüne dek ayakta duran bir Türkiye Cumhuriyeti doğdu.

Onun için, şu geri ülkelerin şeytanları atlatır "büyük kurnaz" dahilerinden, yahut peri masallarına sığmaz "yanına varılmaz" tumturaklı "haşmetlu"lardan derleşik güdücülerini, başımıza dünya işlerinde "SORUMLU" saymayalım ve şu satırlar yazılırken, "Bağımsız TIRT" radyosunda, Alman Başbakanı Kiesinger'in: "*Türkiye ile tarihi geleneksel bağlarımızı geliştirip büsbütün sağlamlaştıracamız!*" mesajını işitir işitmez, "Gene mi sen Brütüs" demeyelim. Su testisi su yolunda kırılır. Ayıplamaya gelmez.

AMERİKAN MİLİTARİZMİNİN KAZDIĞI KUYU

Koca Amerikan emperyalizmi nerede? Nasıl olur da Amerika, kontrolünden çıkacak, hatta çıkmış bir canavarlığı, Nazi artığı Alman finans-kapitaline yaptırıyor? Bir gün, dünya için-

de, Amerika Birleşik Devletlerinin de altını üstüne getirecek volkanları başı boş bırakmak, en azından bir intihar sersemliği olmaz mı? Çünkü Birinci ve İkinci Emperyalist Evren Savaşları çoktan geçti. Artık Avrupalı gözü dönmüş emperyalist enayiler kanlı oyunu dört beş yıl oynayacak, son dakikada Amerikan emperyalizmi kılıcı çekip, rakınrol göbeği ata ata parsayı top-layacak... yağma yok.

Hiç değilse, bu sefer "Dostlar sefere, biz eve", diyemeyecek olan Amerikan emperyalizmi hiç başından korkmaz mı? Bir gün, başına topladığı Alman (emperyalizm) Cinlerini dağıtamayan çılgın sihirbaz gibi kudurarak gebermekten hiç mi korkmaz?

Orasını, yukarıdaki Amerikan kaynaklı belgelerden bir hafta sonra yayınlanan Japon kaynaklı belgeler epeyce açıklıyor. Hem öylesine açıklıyor, öylesine açıklıyor ki; bizim derimizle kemiğimizin de pazarlığın ortasında yattığı büsbütün anlamazlıktan gelinemez oluyor.

İlk öğrenilen çimçiğ bir rakamdır: Amerika'nın zehirli gazla mikrop üretmek için yaptığı masraf, hemen hemen her yıl yüzde yüz artıyor:

"Sekiz yıldan beri Washington'un B.C. silahları için yıllık masrafları 50 milyondan 375 milyon dolara çıkmıştır."

Yani, yalnız geçen yıl, Amerika'nın insan öldürecek zehirli gaz ve mikrop yetiştirme masrafı, Türkiye'nin bir yıllık devlet bütçesinin dörtte birine yaklaşır. Bu zehirli gaz ve mikroplar ne olur?

*"Amerika'da öylesine çok B.C. silahları biriktiriliyor ki, hele Roşaz Dağlarının silah depolarında *g. B.' zehirli gazıyla dolu binlerce çelik silindir, birçok yıllardan beri açık havada sıra sıra yatıyorlar. Son zamanlara dek 'FM 3-10' tüzüğüne yapılmadık aykırılıklar bırakılmıyor. O tüzüğe göre, Birleşik Amerika topraklarında bulunan askercil depoların görevleri belirlidir: B.C. silahları, askercil şeflerin sorumlulukları altında Savaş Birlikleri arasında üleştirilmek üzere askercil hareket bölgelerine doğru aktarılmaları için bu depolar geçit üsleri hizmetini görürler."*

Bütün "Kıyamet alametleri"nin üleşim noktası burasıdır. Tüzüğün yazdığına göre, zehirli gaz ve mikrop silahlarının depoları Amerika'da olacaktır. Buna diyecek yok. Ancak, gere-

kirse "harekat bölgelerine" gönderilecektir. Kim o "gereği" ve "bölge"yi, belirlendirecek? "Sorumlular." Kimdir o "sorumlular"? Pentagon'un "askercil şefleri".

Evet mesele tam bir "balta ne oldu?" tekerlemesidir. Amerikan A.B.C. Tüzüğü, Amerikan Cumhurbaşkanı, Amerikan Anayasası ne derse desin, A.B.C. silahları, faşist eğilimlerini hiç saklamayan askercil birkaç şefin emrine kalmıştır. İnsanlığın alinyazısı, misyoner papazı azmanı üç buçuk "Pentagon" yıldızlısına kalmıştır. Bunlar da ölüm kalımın en korkunç silahlarını, bir Azrail çalımı ile diledikleri yere oturtuyorlar. Japon kaynaklı belge, Amerikan askercil şeflerinin bütün o kalleşçe genelev aşiftesi cilvelerinden şu sonucu çıkarıyor:

"Bununla birlikte şurası ortaya çıkıyor ki, Pentagon (Amerikan Genelkurmayı), büyük ölçüde kimya silahlarını ve besbelli mikrop silahlarını SHAPE (yani NATO Başkumandanlığı) emrine göndermiştir. Bu silahların özel soğutucu kaplar içinde, atom silahlarının taşınmasına mahsus araçlarla gönderildiği ve özellikle kotarılmış depolara konulduğu kabul ediliyor."

KUYUNUN İÇİNDEKİ "SANDIKTAN ÇIKMA" ADAM

"NATO Başkumandanı" kimdir? Tam Türkiye Anayasasını değiştirecek olan kanun Senato'da kargaşalık çıkardığı dakikalar, Türkiye Başbakanı ile kuliste konuşabilen Amerikan Generali Lemnitzer'dir. 21 Mayıs 1969 günlü Cumhuriyet gazetesinin 7. sayfasında okuyoruz. İki başlık ve iki açıklama var:

1- "SABAHKİ TEMASLAR ve TELAŞ": Türkiye Anayasasına göre; *"Anayasa değişikliği ivedilikle görüşülemez" iken, CHP'li Senato Başkanvekili Sırrı Atalay bildiriyor: "Esasen tatil olduğu halde, Cumartesi günü Anayasa Komisyonu toplanarak karar vermiş, aynı gün Meclis matbaası çalıştırılarak teklif basılmış ve Senatörlerin gözlerine atılmıştır."*

Niçin böyle yangından mal kaçırırca Anayasayı değiştirme "telaşı" içindeler?

2- "ORTALIK KARIŞIYOR": *"AP Senato Başkanı Şeref Kayalar ve AP Meclis Grup Başkan vekilleri Etem Kılıçoğlu, S. O. Avcı [Sabit Osman Avcı] Meclis'te bulunan Başbakan Demirel ile görüşmüşlerdir. Bu görüşmeye Devlet Bakanı Sadık Tekin Müftüoğlu ve İmar İskân Bakanı Haldun Menteseoğlu da katılmıştır."*

"Şeref Kayalar, bir ara Başbakanın yanından ayrıldıktan sonra, Senato Grup Yönetim Kurulunu toplantıya çağırıştır. Bu arada DEMİREL NATO BAŞKUMANDANI LEMNİTZER'i kabul etmiş ve bir süre görüşmüştür."

İşte, Amerikan askercil şeflerinin A.B.C. silahları gönderdikleri o NATO Başkumandanı, nalla mih arasında sıkışık Türkiye Başbakanı ile "bir süre" görüşen, bu NATO Başkumandanıdır. Türk Ordusu, Anayasa değişikliği üzerine tedirgin mi olmuştur? NATO başkomutanı Türk Ordusunun da Başkomutanı olarak, Türkiye Büyük Millet Meclisi kulislerindedir. Belki de Türkiye finans-kapitaline, Amerikan askercilerinin kaç türlü zehirli gaz ve mikrop silahı sunduğunu bir daha müjdelemektedir.

CEHENNEMİ BAŞLARINA YIKMAK

A.B.C. silahlarının amacı ve kullanımı belli: Geri uydu ülkeleri satranç piyonu gibi harcamak... Bir nokta gölgede kalıyor. Amerikan askercileri kendi kanun ve tüzüklerini de çiğneyerek bu suçun neden işliyorlar?

Değdik: B.C. silahlarını Amerikan emperyalizmi, Amerikan Ordusunun "Army Field Manuel" kurallarına göre, yani: "FM 3-10 Chemical and Bacteriological Employment" (Mikrop ve Kimya silahlarının Kullanımı) Tüzüğüne göre düzenler. Bu tüzüğün; bir maddesi de şunu yazar: *"Kurmaya Şefleri Grubu, eylem harekâtı bölgelerine göre B.C. araçlarının stratejik ayrımlarının ve üleştirimlerinin kontrolünü sağlar."*

Bu iki yüzü ayrı kesen Acem kılıcı maddeler, Amerika gibi büyük bir ülkenin dünyada en ileri milletini, bir avuç milyarderin oldu bittisi ile karşılaştırması için konulmuştur. Bunda anlaşılacak yan yok. İnsanlığı en şen'i [kötü, insanlık dışı] mikrop ve kimya silahı ile öldürme makinası, yarı sarhoş, yarı sapık iki buçuk Amerikan generalinin zıprırlığına esiverecek bir külhanbeylik hevesine bırakılmıştır.

Asıl acıklılık Amerikan milletine bunun nasıl yutturulabildiğindedir. Ne denli "gizli" tutulursa tutulsun, Japonya'da sağır Mikado'nun işittiği bu olayı, Amerikan Milletvekilleri, Senatörleri bilmez olurlar mı? Bile bile bir gün kendi başlarında patlayabilecek olan bu kumarı nasıl gözleri önünde oynatabiliyorlar?

Çok basit, hatta hayvanca içgüdüden gelme bir gerekçe ile: Korkunç B.C. silahlarını Amerikan topraklarına yığıp, günün birinde Amerikalıları "ecel-i Kaza" ile öldürtmektense, Amerika dışına kaldırıp, Amerikalılardan başkalarını öldürtmek, Amerikan güdücülerinin daha çok hoşlarına gidiyor. Kimya-mikrop silahları gittikçe öylesine tehlikelice yığılmıştır ki, küçük bir kıvılcım sıçrasa, kaza bela dünyasında herkesten önce Amerikan milletini yok edebilir.

"Amerikan Milli Emniyet Şurası", Amerikalılara o tehlikeyi sezdirerek, "FM 3-10" Tüzüğü'nün kaçamağından yararlanıyor ve B.C. silahlarını yurt dışına kaçırıp, öteki milletlerin başına musallat ediyor. Japon belgesi dupdurudur:

"Amerikan Milli Emniyet Konseyi, 10 ve daha çok yıldan beri depolara yığılmış kimya ve mikrop cephanelerini öncelikle o ayırma uğratmakla işe başladığından, alınmış kararın başka nedenleri arasında Birleşik Amerika Devletlerinin toprakları üzerinde B.C. silahlarının depo edilmişlerinden çıkacak vahim tehlikeyi hesaba kattığına inanmak için bir sıra nedenler vardır."

Başka deyimle, Amerikan askercileri, Amerikan milleti içinde hâlâ beyni sulandırılmamış kimseler kaldıysa onlara: "Ölümü senin üstünden uzaklaştırıyoruz!" diyorlar. Böylelikle, sürü sürü bencilleştirilmiş Amerikalılara, insanlığın başını belaya sokuşlarını "mazur" ve belki de, "meşru" göstermeye çalışıyorlar. Görünüre kalırsa başarı da kazanıyorlar.

ÖLÜM ADAKLARI

O zaman, bu son Amerikan modalı ve Amerikan modeli kimya-mikrop ölümü, kimin başına mezar taşı gibi dikiliyor? Bunda anlaşılacak ne var? Müslümanın "Bu kadarı Gayretullaha dokunur" dediği çapta bir kör körüne parmağım gözüne oyunu ile, sunturlu cinayet dönüp dolaşıp bizim başımıza konuyor. Japon belgesi yazıyor:

"Alman haberlerinin incelenimi şunu düşündürüyor: Amerikan Emniyet Konseyi, muhtemel ihtilaf [anlaşmazlık] bölgelerinde, yani Avrupa'daki NATO depolarında ve Afrika ile Asya'daki Amerikan üslerinde muazzam B.C. silah depoları yaratma kararını almıştır."

Ölürse, enayiliğine doymayıp Amerika'ya üs veren gavur veya Müslüman ölsün, Türk veya Arap, Zenci veya Beyaz, yahut Sarı

insanlar ölsün. Yeter ki, Amerikalı milyarderlerin kârlarına kesat gelmesin. Böyle düşünüyor Amerikan Milli Emniyeti ve bütün öteki milletlerin "Milli Emniyet"lerine şimdilik bu "akılcı" tedbirleri oldu da bitti ile benimsetmiş görünüyor. De Gaulle denli inatçı bir "Golva"yı bile bezdirtip satranç başından kaçırttığına göre, kapitalist sektörden dünya milletlerinde bilenler susmakla olsun cinayeti destekliyorlar.

Acep, "Ne Avrupalıyız, ne Asyalıyız, ne Afrikalıyız" diyecek bir devekuşu felsefesiyle, hiç üstümüze almayiverir miyiz bu felaketi? Amerika'nın NATO depoları, Asya-Afrika üsleri neleridir? Japon kaynaklarına göre, büyük çapta B.C. silahlarının yığıldığı NATO depoları ortadadır:

"Ama, kimya silahlarının büyük bölümü, Amerikalılara bakılırsa, Avrupa'da ve başka yerlerde dir.

"Danimarka'da ve Norveç'te bulunuyorlar. Oralarda B.C. silahları için özel depolar inşa ediliyor (Şu anda bu silahlar hemen hemen tabii ve alelaide (konvasiyonel) silahlar gibi toprak ambardadırlar). Büyük ölçüdeki kimya silahları Japonya'daki ve onun gibi Afrika (Libya) veya Asya (Vietnam, Tayland) ülkelerindeki Amerikan üslerinde depo edilmiş bulunuyorlar."

Japon belgesi "Türkiye'nin esamesini okumamış." Der misiniz ki, Pentagonizm, Amerikan Milli Emniyeti, CIA ve ilh. servislerle Lemnitzer, Lemmânitzer, Lennitzer, Liützer, Ützer, Lâ tützer, diye 20 bin açık ajan besleyip, 200 bin de yerli "bit"ler yetiştirdikleri Türkiye'de, Sayın Bay Demirel'in göbeğinden, "Milli Huzur" kahramanı Sayın C. Bayar Beyin kelebek kaşı ile porsumuş gerdanından, Sayın İ. İ. Paşanın kırk kuyruklu tilkilerinden, Türkes'in ısmarlama SS perçemli Ergenekon Arslanlarından, Feyzioğlu'nun Kayseri pastırması kokan "nabza göre şerbet"inden, Azizoğlu'nun Kürt ağası heybetinden, Birlik Partici züğürt avukatın kuyruğunu yaladığı Acem Arslanından ve ilh. ve ilh. korkup, Türkiye'deki üslerine yalnız domuz eti, soya yağı, kaçak sigara yığmış olsun?

TÜRK'E YASAK TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI

Türkiye, Avrupadaki kuzeyli Danimarka ile Norveç'in, Asya'daki Uzakdoğulu Vietnam'la Tayland'ın paraleli bir ülkedir. NATO'da Avrupalı, CENTO'da, SEATO'da Asyalı, Libya, Tunus, Ce-

zayir, Fas, Kongo ve Nijerya'da Afrikalı olmakla övünürüz. Dünyadaki baş stratejik yerimiz, ünlü Amerikan yazarı Lipmann'ın deyimi ile "Sovyetler'in yumuşak altkarnı" doğrultusudur.

Bu yerimizle, denilebilir ki, dünya dengesinin en nazik noktasında, en tutkun ve en önemli yüzlerce Amerikan üssü Türkiye topraklarını kaplamıştır. 34,3 milyon metre kare Türkiye toprağını, Türk hükümeti para verip Amerika'ya "İşletme masrafları" ile sunmuştur. *"Bir devlet büyüğümüzün bunları gezme isteği de, davet edildiği takdirde kabulü ve gitmesi de protokol bakımından uygun değildir."* (Sezai Orkunt, Emekli Amiral, İkili Anlaşmalar, Cumhuriyet, 21.5.1969)

Hani çocuğu kandırmak için "yapma, AYIP" denir. Tıpkı öyle, Amerikalıya bedavadan peşkeş çekilmiş Türk toprağına, Türk "devlet büyüğü" çağrılrsa bile: "Girme PROTOKOL!.." deniyor. Bu üs (base: askercil hareket ve ikmal tabanı) ve mevziler (site: üsse bağlı hizmet yeri)Türkiye'yi bir ahtapot gibi bütün nazik yerlerinden sarmıştır.

Hava üsleri Adana'da İncirlik'ten, Diyarbakır'da Piringlik'e dek bütün ayrı dil konuşan Güney ve Doğu Türkiye'yi yabancı pençesine sokmuştur. Batı Anadolu İzmir NATO Merkezinin emrindedir. İstanbul'dan Kars'a dek bütün kalabalık merkezlerimiz, Türkiye ekonomi ve kültürüne egemen İstanbul'daki Karamürsel Merkez Amerikan Üssü'ne bağlıdır. Türkiye'nin "hayat ukdesi" Ankara "mevzii" ile bütün Orta Anadolu; Şile, Samsun, Trabzon "mevzileri" ile tüm Karadeniz bölgemiz, Amerikan Elektronik Üs ve Mevzilerinin kontrolü altındadır.

Bu "üs" ve "mevzi"lere, Demirel'in "tesis"lerine, Demirel'in kendisi bile niçin "protokol gereği" sokulmaz. Çünkü, Türkiye'yi ve Yakın Doğu'yu bir saniyede hayaya uçuracak silahları ile Amerika oralarda pusu kurmuştur. *"Amerikalıların bu mevzilerinde Türk askeri personeli yoktur, tek taraflı çalışır... Çok yüksek, takatli büyük radar merkezleri, ilmi araştırma mevzileri kurarlar... Diyarbakır üssünde de Türk askeri personeli yoktur."* (S. Orkunt, age)

Türkiye'yi doğrudan doğruya yüzden ve candan vuran bu "üs" ve "mevzi"ler üzerinde, "yan tesisler" adı verilen yandan yırtmaçlı ağlar, Türkiye içinde, Türklerin çok üstünde imtiyazlarla kurulmuşlardır. "Barış Gönüllüleri" gibi açık, CIA gibi ka-

palı casus teşkilatları, "her yerde hazır, nazır" iyi saatte olsunlardır. Onların yarattıkları hava ortamında resmi patentli, son kertede geniş ve etken iki Amerikan kumpası da, Jusmatt ile Tuslog'tur.

"Jusmatt": "Amerikan Yardım Teşkilatı" adını alır. Bu güzelliği muskası ad, gerçekte Türkiye içine yerleştirilmiş bir "Küçük Amerika" minyatürüdür. Devlet içinde devlet, hükümet üstünde (veya "üssünde" yahut, "mevziinde") Hükümet odur. Ama Türkiye finans-kapitali, vatan topraklarına ektiği bu tanrısal kutsal Amerikan iktidarını, bizlere, filoksera hastalığı için dışarıdan getirtilip yurdumuza yayılan "Amerikan asması" kadar tabii ve yararlı bir nesne olarak mükemmelen yutturmuştur. Öylesine ki, bu işin nerelere varacağını acı acı hesaplayan bir Emekli Amiral Sezai Orkunt bile, Türkiye'deki "üsler" "mevziler", "tesisler" ile "Jusmatt'ın bir ilgisi yoktur" deyip geçirir.

Yalnız İşçi sınıfımızın herkesten üstün, lafa tok içgüdüğü ile her gün İkinci Kuvayimilliyeye Mücadelesini yürüttüğü "Tuslog", hiçbir çuvala girmeyen, bütün medeni ve sosyal hayatımızın bağrına saplanmış som Amerikan mızrağıdır. "Üslerin ve mevzilerin ihtiyacı, Ankara'da bulunan Amerikan Lojistik Destek Komutanlığı TUSLOG tarafından planlanır. Personelin lojman, otel, hastahane, okul, kulüp, eğlence ve istirahat yerleri, satış mağazaları, teşkilatın büyüklüğüne ve küçüklüğüne göre ya üsler içinde veya dışında kurulmuştur.

"Ankara, İzmir ve İstanbul gibi yerlerde bu faaliyetler şehir içine dağılmıştır. Bu yerlerin işletilmesi Amerikalı müteahhit bir firma tarafından yapılır."

ANTİKA AYAKTAKIMININ AMERİKAN ALLAHİ VE HALK

Böylece Amerikan emperyalizmi, Türkiye'nin ekonomik ve sosyal düzenini bir tek Amerikan firması ile etkiler. Kendi sırtlanlarının dışlarından dökülen kırıntıları bile bir yerli Türk firmasına olsun tattırmaz. Türkiye finans-kapitali, efendisi Amerikalının "müteahhitliğine" layık görülmele olsun mükafatlandırılmaz. Ona karşılık, doğrudan Türkiye piyasasına ve insanına, Amerikan neo-kapitülasyon rejisinin kolcu-kaçakçı oyunu oynatılır. Eloğlu böylesine "kov gitmez ite, yağlı yal" verir mi?

Dünyanın her yerinde, halkın orduya sempatisi, esnaf ve köylü küçük üretmenlerin "askeriye" alışverişleri sayesinde ucundan çöplenebilme olanaklarına dayanır. Fakir Türk Ordusu, sade suya karavana kaşıklarken, esnafa ve köylüye ne düşecek? Buna karşılık, bir Türk generalinden çok maaş alan ve çok çalım satan Teksaslı gangster, cebinden gümrüksüz Amerikan eşyalarını ve dolarlarını çıkarıp hovardalığa başladı mı, küçükburjuvalara Amerikan giysilerini giymiş cömert Tanrı taala gibi gözüküverir.

Bu yüzden Türkiye halkının gelenekcil ordu sevgisi de, hiç farkına varılmadan "Amerikan hayranlığı" biçimine dönmektedir. Altıncı Filo önünde Cuma namazları kılmalar, Öktem'in tabutuna karşı, en çok subay yemek isteyen ordu düşmanlığı, Amerikan üssü haline sokulmuş bir ülkede, işsiz ve aç bırakılmış ayaktakımının Tuslog uşaklığı ruhundan ve cezasız Amerikan kaçakçılığından kaynak alır.

Tekelci kapitalist içgüdüğü ile Amerikan emperyalizmi, bir yanda Babil ve Bizans artığı küçük burjuvaziyi Spor-Sinema (ruh SS kıtaları) ile Antika Romanın "Sirk ve Ekmek" dilenen ayaktağına çevirir, satılık bir avuç aydını ve sendikacıyı "Amerika gezisi" ile gebe bırakır; öte yanda, gerçekten sonuna dek anti-kapitalist savaş öncüsü Türkiye işçi sınıfını, en kaba ve küstah gangster gösterileriyle yıldırmaya çalışır. S. O. bile der ki:

"Üsler ve mevzilerin devamlı çalışmaları mecburiyeti nedeniyle, normal çalışma düzenini aksatacak grevler, Amerikalıların en arzu etmedikleri olaylardan biridir. Bu mevkilerin Amerikalılar için hayati birer savunma tesisi olmasından, grevlere karşı sorumlu makamların yardımları daima aranır." (S. O., Emekli Amiral, age, 21.5.1969)

Türkiye'de "sınıflar savaşı", bu kertede bir Amerikan emperyalizmine karşı mücadele biçimine girmiştir! Türkiye işçi sınıfı, kendiliğinden gidişle, Türkiye'de anti-emperyalist mücadelenin temel direği olmuştur. Amerikan emperyalizmi ile onun işbirlikçisi finans-kapital, en ufak işçi greviyle, en basit sosyal hareketiyle onun için ciddiye aldirtmıyor. Başta işçi sınıfı gelmek üzere, ilerici gençliğin, devrimci Türk ordusu ve Türk adliyesi geleneğinin soluk almasına bir numaralı düşman kesiliyor.

Niçin? Çünkü Amerika, zafer arabasına bağladığı Türkiye'yi, dünyanın her yerindeki maceralara sürükleyebileceği en kolay avlanır ülke sayıyor. Ahmet Emin Yalman, Türkiye'nin tarihte Rusya ile düşman komşu oluşuna bin şükür ediyordu. Ya sosyalizm Rusya'dan başka yerde başarı kazansaydı? O zaman, iki "Gürcü profesörü"ne yazdırılacak bir tarih pasajından Türkiye "hür basın"ına "Moskof geliyor!" yollu bir baskın aktarması yapmak, Türkleri, Uzakdoğu'nun öbür ucundaki Kore Savaşı'nda gönüllü harcamaya yeter artar mıydı?

TÜRKİYE'NİN NATO-İÇİ, NATO-DIŞI HARCANIŞI

Amerikan emperyalizmi Kore hızıyla Türkiye'de niçin yerleşti? Türkiye'yi dilediği yönde otomatik olarak işletmek için. Bugün Türkiye Uzak-Batıdan (Pasifik'teki Pearl Harbour ve Kuzey'deki Alaska, Greenland uçlarından) Midilli-Sakız-Sisam-Rodos-Kıbrıs adasına dek NATO içinde, Amerika "Ha!" deyince savaşın göbeğindedir.

I- NATO İÇİ *"Adana-İncirlik Üssü: Bu üs, Amerikan nükleer mukabil [karşı] darbe görevini ve sorumluluğunu taşıyan Stratejik Hava Kuvvetleri Komutanlığına bağlıdır. NATO içi bir buhrana takaddüm eden zamandan başlayarak, Üssün askeri kontrolü Amerikalılara bırakılacaktır. Aynı şekilde Diyarbakır hava meydanından istifade edilmesi de mümkündür."* (S.O., age, 21.5.1969)

Türkiye'de 27 Mayıs ispatladı, İÇ DEVRİM iki stratejik şehrin eseri olur: İSTANBUL-ANKARA... Türkiye'de finans-kapital her şeyden önce, karşıdevrimi organize etmekle görevlidir. Karşıdevrim'in en son silahı, Türkiye'yi bir DIŞ SAVAŞ içine atmaktır. Finans-kapital Türkiye'yi, her türlü iç devrimden sakındırmak ve her türlü karşıdevrime zorlamak için, söz yerinde ise bir DIŞ DEVRİM planlamıştır. Bu dış devrimin de iki stratejik şehrinin seçmiştir: ADANA-DİYARBAKIR... Bu iki şehrin mihveri [ekseni], Arapça-Kürtçe konuşan Türklerin mihveridir. Amerikan emperyalizmi, eski İngiliz casusluğunun izinden yürüyerek devrimci Türkiye'yi o mihvere basarak ikiye parçalamak yolunu daha açıkça ortaya koyamazdı.

Demek, Türkiye'yi Amerikan üssü yapanların Nato içi diye gösterdikleri oyun, gerçekte Türkiye içi finans kapital suikasti-

nin maskesidir. Suikast, Türkiye'nin mülk bütünlüğünü parçalamak, neo-kapitülasyon kamasıyla Osmanlı Türkiyesinde bile başarısız olan ince yollardan bağrımızı yarmak, milleti, vatani sanki içten kendi isteğiyle finans-kapital yedeğinde eritmektir.

Emperyalizmin bir taşla vurduğu birinci kuş budur. Ama, aynı taşla bir ikinci kuş daha vurulmak isteniyor. İkinci kuş, Nato dışında Türkiye'yi harcamaktır.

II- NATO DIŞI harcanışımız: Nato-içi parçalanılarak yutulmuş planımızın kaçınılmaz sonucudur. Türkiye, İkinci Emperyalist Evren Savaşı içinde bile, nirengi noktasında bulunmanın gereği, nispi (izafi) bir İSTİKRAR elemanı olmuştur. Bu istikrar, Birinci Kuvayimilliyeye geleneklerimizi unutmamış silahlı güçlerimize dayanıyor. İstikrarın dış-politika formülü, Birinci Kuvayimilliyeye yadigarı İ. İ. Paşanın ağzında ikide bir şöyle tekrarlanır: *"Türkiye ne Amerika'nın, ne de Sovyetler'in düşmanı olmamalı!"*

Finans-kapital: "Amerika'nın düşmanı olmama"nın ne olduğunu pek iyi bildi ve başarıyla uyguladı. Ama şu "lanet" olası "Sovyetlerin düşmanı olmamak" neyin nesidir? Türkiye'nin bir Kore, bir Vietnam, bir Endonezya olmaması, tek sözle bir Uzakdoğu ve Yakındoğu kargaşalığına çanak tutmayışıdır. Çeyrek yüzyıldır emperyalizm bu durumu kundaklıyor. Türkiye'yi yüzdeyüz teslim almanın, onu Uzakdoğu Yakındoğu kumarı içinde bir piyon gibi kullanmaya bağlı olduğunu emperyalizm son 27 Mayıs denemesiyle de anladı!

(PANTURANİZM + "AŞIRILIK") = PANAMERİKANİZM

Evdeki pazar çarşıya uymadı. Dimyat'a pirince giden emperyalizm, Türk Silahlı Kuvvetlerinin mekanizması işleyince, evdeki bulgurdan oldu. Birinci Kuvayimilliyecilik, İkinci Milli Kurtuluş olayını suyun yüzüne çıkardı. Bütün bu hiç hesaptan olmayan faktörleri kökünden gidermek ne ile olabilir? Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılışında Padişaha oynatılan "Pan-İslâmizm" ve Paşalara oynatılan "Pan-Turanizm" düşünce ve davranışları, daha yumuşak ve somut biçimlerde diriltilmeliydi. Kore trajedisi finans-kapitali pek umutlandırdı. Kıbrıs bayağı tuttu; Ama Vietnam tadını kaçırdı. İsrail, 6. Filo önünde secdeye kapaklanan Hacığa tayfasını bile şaşkına çevirdi. Hazreti Muhammed Arap değil miydi? Amerikan milyarderliği Mekke ve

Medine'yi petrol üssü haline getirirse bile, İslam Araplar Musa dinli İsrail oğullarına nasıl kırdırılır, hangi "Nursi", "Kürsi", "Süleymani" şih buna fetva verebilirdi?

Bunu bilen finans-kapital, "şeriatçılar"ın "31 Mart"ını (Demokrat Parti iktidarını) çarçabuk Yakın ve Uzak Doğu çemberi içine atacak bağlantılara girişti. Bu bağlantı, "Komünizm var!" yahut "Bolşevik geliyor!" yaygaraları, "AŞIRI" ne sağ, ne sol "istememezlik" sloganları ortamında, sessiz sadasız, hatta en keskin "demokrat" çağın Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne bile metelik verilmeksizin imzalatıverilen ADANA-DİYARBAKIR "hava" üsleri anlaşmacılıklarıyla gerçekleştirildi. Em. Amiral, S. O. diyor ki:

"5 Mart 1959 tarihli anlaşmaya göre de, bu üstün NATO sorumluluğu dışında kalan bölgelere karşı hareket imkanı da mevcuttur ki, bu çok önemli bir noktadır." (21.5.1969)

Ancak, Bu finans-kapital provokasyonu, Sayın Emekli Amiral'in "ekserisi kanunlaşmış" (yani kanunlaşmamış olanlar da var) dediği ve ta Sayın İ. İ. Paşanın iktidarında yapılmış "12 Temmuz 1947 tarihli askeri yardım anlaşması" gününden beri tam 22 yıl sistemlice yerleştirilmiş "siyasi anlaşma" kundaklarının sonucudur. Sonuç, Milli Kurtuluş Savaşını başarıyla yapmış Türkiye'yi, bir anda İngiliz casuslarının çiftlikleri olan Acem Şahının İran'ı ile, İngiliz ordusundan diplomalı sömürge ağalarının Pakistan'ı ile aynı torbaya koyup ağzını kapattı.

"Bu anlaşma, İran, Pakistan ve Türkiye ile Amerika arasında ayrı ayrı fakat aynı metin altında, Ankara'da 5 Mart 1969 tarihinde imza edilmiştir. Anlaşma, dolaylı dolaysız bir komünist saldırısına karşı bir tedbirdir... Böyle bir anlaşma ile Türkiye kendisini "Ortadoğu'daki barışın idamesi" fikri içinde peşinen bölge olaylarına angaje etmiş olmakta ve bu bölgede bir buhran meydana geldiği zaman fiilen uzak kalmaya başarılı olsa bile, Amerika'nın dahil olabileceği haller karşısında Türkiye'deki üslerin kullanılmasına direnç gösterip gösteremeyeceği belli değildir. Bu suretle NATO 'sorumluluk sahası dışına çıkmış olur." (S. O., age, 22.5.1969)

"YARDIM" MI, SÖMÜRGELEŞTİRME OLTASI MI?

Türkiye bu çıkmaza niçin ve ne zaman sokulmuş? O hepsinden daha yürekler acısıdır:

"O zaman, Bağdat Paktı henüz ismini değiştirmemiş, Irak da resmen Pakt'tan çekilmemişti. Zamanın siyasi olayları ve görüntüsü içinde İran ve Pakistan'ın böyle bir garantiye ihtiyaç duymalarının ve Amerika ile anlaşmaya girmelerinin makul bir sebebi vardır. Fakat, NATO anlaşmasıyla kendisini çok daha etkili bir ittifakın emniyeti içine alan ve Ortadoğu'dan gelecek bölgesel tehditleri resmen karşılayacak imkanlara sahip bulunan Türkiye'nin böyle bir anlaşmayı makul görmesi kolay değildir." (S. O, age)

Türkiye, *"Aman, sen imzalamazsan İran ve Pakistan da imzalamaz."* denildiği için, Amerika'nın hatırından çıkmadığı için, Türkiye'nin başına NATO dışında bir de ORTADOĞU çorabı örmüştür. Çorabın leş kokusunu Türk milletinin burnundan uzak tutmak için, çok iyi hatırlıyoruz; finans-kapital, Vatan Partisi'nin başını Ankara'ya Fatih gibi giren Amerikan Dışışleri Bakanı'na kurban olarak sunacaktır! Çorap ise, tam piyasa dolandırıcılarının, safdil kişilere imzalattıkları "hatır bonusu" gibi karşılıksız, "sahte bono"dur.

Bu sahtekârlığa neden düşürüldük? Bu işlerin azıcık içyüzünü bildiği anlaşılan Emekli Amiral belirtiyor:

"Biraz eleştirilirse, bu üsler ve mevzilerin kurulmasının eşit haklara dayanan bir kullanmanın zarureti olarak dengelenmediği, kısmen yapılan iktisadi ve askeri yardımlara karşı çaresiz bir taviz mahiyetinde kabul edildiği, kısmen de Amerika ölçüsünde bir tesisin ne anlam taşıdığının tam olarak anlaşılmadığı görülür."

Demek emperyalizmin Türkiye'de öldürücü üslenmesi iki nedene dayanıyor:

- 1- Yardım,
- 2- Anlayışsızlık.

BU BALIK GÖNÜLLÜ BALIK

Gerçekte her iki neden de yalan ve yanlış:

1- Yardım ne idi? Türk'ün malı alınırken doları 280 kuruştan ödediler. Biz emperyalistin malını alırken doları 1000 kuruştan ödedik. Dolar başına 7 lira vurgunu yerli yabancı kapitalistler kırışıp her mahallede bir milyoner türedi.

Finans-kapital en yaygın demagojisini köy nüfusu içinde tutundurdu. Türkiye'de 40 bin traktörlü burjuva yetiştirildi. Türkiye'nin başlıca ihracatı toprak ürünleridir. Bu ihracattan ülkeye giren döviz, 1953 yılı 389 milyon dolarken, 1958 yılı 243 milyon dolara düştü. Yani Türkiye, Amerikan yardımının en şişirik olduğu 5 yıl içinde, iki kat fazla sattığı aynı malına %40 daha az Amerikan doları aldı.

Buna yardım denir mi? Hem denir, hem denmez.

Türkiye'nin üst-sınıfları (finans-kapitalistler zümresi ile tefeci-bezirgan sınıfları) için, Amerikan yardımı oldu. Sürüyle harp zengini gibi vurgun zengini türedi. Onlar Amerika'nın bu "yardım"ının tadını öseler unutamayacak kadar Amerika'ya sadıktırlar. Bu sadakatlerini 6. Filo önünde namaz kılma ve Bayar tayfasını "huzur"a kavuşturma çabalarıyla her gün ispata çalışıyorlar.

Türkiye'nin alt-sınıfları (bir avuç vurguncu dışında bütün Türk milleti) için, Amerikan yardımı olmadı, Amerikan yıkımı oldu.

2- Anlayışsızlık ne idi? Belki finans dalaverelerine akli ermeyen, devletin kilit yerlerinde yetkili birkaç temiz yürekli amiral veya general ilkin trajediyi anlayamadılar. Nitekim en çok anlatan sayın Emekli Amiral bugün de "iktisadi ve askeri yardım" var imiş gibi yazıyor da, "Amerika ölçüsünde bir tesisin anlamı" bilinemedi, ondan faka bastık sanıyor. Bu yalan değil ama kökünden yanlış.

Hiçbir amiral veya generalin, bile bile Türkiye'yi Amerikan üssü yapmak isteyebileceği düşünülemez. Bu bakımdan Türkiye'nin bağımsızlığını savunmak için kurulmuş Türk ordusu elbet aldatılmıştır. Orduya karşı aldatmaca oldu. 21 Mayıs o aldatmacanın tepkisidir.

Ama Türkiye'nin dizginlerini elinde tutan finans -kapital için hiçbir aldanma olmadı. Bunu sayın Amiral de bakın ne güzel anlatıyor:

"Amerika teldif [teklif] etmiş, fakat zamanın hükümeti, bunları kabulde çok daha fazla bir istek ve istical [ivedilik] göstermiştir." (S. O, age, 20.5.1969)

Öyleyse "zamanın hükümeti", Türkiye'yi üs yapmakta Amerikalı'dan baskın (istekli, aceleci) davranmışsa, bunun artık

"aldanış" yanı kalır mı? İçinden, sosyal sınıf eğiliminden gelmiştir. Onun için onu hiçbir kuvvet teslim olmaktan alıkoyamazdı.

Finans-kapitalin yerlisi, cebini doldurmak için "Amerikan yardımı" adını verdiği "Türkiye'nin sömürülüşü"nü bile bile Amerikalı'dan "çok daha fazla bir istek ve istical" ile Türk ordusuna ve Türk milletine yutturmayı becermiştir. "Ordu siyasetten uzak!" parolası, "Türk milleti iradesinde aldanmaz!" piyazı, bu anlama gelir. Ordu siyasetten uzak tutulmalı ki aldatılsın; millet "irade benimmiş" sansın ki tatlı tatlı okka altına götürülsün.

KURTLA KUZUNUN SARMAŞMASI

Doğrusu, "sınıflar determinizmi" bakımından Finans kapital yerden göğe dek haklıdır. Amerika'nın Türkiye'yi üs yapışı ile bir avuç şirketle hacığanın Türk milletini sağmal edişi, birbirinin paraleli ve bütünleyicisidir. Olaylar hep aynı "demokratik" kuralla işler: Milyonerle hammal nasıl "kanun nazarında müsavi [eşit]" ise, tıpkı öyle, Amerikan emperyalizmi ile Türkiye Cumhuriyeti "anlaşmalar önünde eşit"tirler.

Kimin haddine demokratça eşitliği inkâr etmek? Gitsin Türkiye de Amerika'da istediği atom veya füze üssünü kursun. Milletlerarası anlaşmalarda eşitlik gırtlığa dek bol. Topraksız köylü nasıl gelip İstanbul'da sırça saraylar kurmakta hür ise, tıpkı öyle, Türkiye de Amerika'nın beğendiği bölümünde uzay istasyonları, ses ötesi füze uçaklarına üsler yapmakta kuş kadar serbesttir. Kim istediği fabrikayı kurmasında işçinin elini kolunu bağlar? Hangi Amerikalı Türkiye'nin Nebraska bozkırında atom denemeleri yapmasını önler? Buyursun gelsin. Ağalarımız Amerika'yı öyle karşılıklı buyur etmişler.

Bunu düşünen Emekli Sayın Amiral melankolik bir işkille sızıldanıyor:

"Esasında, bütün anlaşmalar karşılıklıdır.. Yani ülkeler durumun icabına göre birbirlerinin topraklarında savunma tedbirlerine katılabilirler. Fakat, müttefiklerine asker gönderen ve topraklarında tesisler kuran Amerika olduğundan işleyiş tek taraflı olur." (S. O., age, 20.5.1969)

Kabahat neredeyse Amerika'da değil, şu kafir, coğrafyada:
"Türkiye'nin, Sovyetler Birliğini kapsayan ve Ortadoğu'ya hâkim coğrafyası; hava meydanları, füze üsleri, muhabere-

elektronik istihbarat tesisleri ve Rusya'nın uzay çalışmalarını, roket geliştirmelerini kontrol bakımından o kadar uygun ve önemlidir ki Amerika, Türkiye'nin NATO'ya girmesini bu jeopolitik uygunluk nedeniyle de arzulamıştır." (20.5.1969)

KİŞİ ALDANMASI MI, SINIF EĞİLİMİ Mİ?

Şimdi ne olacak? Amerikan kurdu ile Türk kuzusu "eşit haklı anlaşmalar"la aynı çuvala konulmuştur. Kurdu kırmızı balmumu ile çağırın kendimiziz. Dışlerine de katlanacağız:

"Büyük devletlerle lüzumundan fazla ilişki kurmanın ve tavizkar olmanın mahzurlarının arızî [geçici] değil DEVAMLI olduğu, olacağı düşünülmemiştir. "Bir yabancı ülke askerinin, karşılıksız olarak, başka bir ülkenin topraklarındaki misafirlik süresinin uzaması halinde, birtakım tatsız sürtüşmelerin meydana geleceği, hatırı sayılan misafirin ihtiyaçlarının mütevacı ev sahibinin imkanlarının çok üstünde bulunmasından, bir müddet sonra her iki tarafın da rahatsız olmaya baŐlayacađı ve daima ev sahibinin başının ağrıyacağı hesaba katılmamıştır. ZİRA, Şartlar ne olursa olsun büyük devlet, elde ettiği hakkı ne münakaşa eder, ne de ettirir ve küçük devlet de bu tavizlerin yükünü bir kambur gibi taŐımaya mahkum olur." (20.5.1969)

Böylece, asker düşünücümüz, sanki Çekoslovakya ile Türkiye arasında bir kader benzeŐmesi bulur. Çünkü onun dümdüz mantığında "sosyal sınıflar determinizmi" yok, sırf "KİŞİ-İDARECİ"ler vardır.

"Bugün Türkiye; sivil veya askeri sorumlu idarecilerinin çoğu zaman KİŐİSEL kıt bir görüş ve sathi [yüzeysel] düşünceleri, yargıları ve kararları sonucunda ve her zaman için, yardım alma psikozu içinde, Amerikan üsleri ve tesisleri bakımından İŐBA [doyma] haline gelmiştir." (20.5.1969)

Sivil veya asker "KİŞİ"ler bizi "İDARE" ettiklerini sansalar bile, 20. yüzyıl sonunda biz; sosyal "SINIF"lar "EĞİLİM"lerinin her Şeyi yönettiğini görmemezlikten gelemeyiz. Türkiye bugünkü Amerikan mandalığına Şu veya bu "İDARE KİŞİ"nin yanlış "araştırma"sı, "düşünme"si ve "yargı", "karar" vermesi yüzünden gelmemiştir. Tam tersine o "İDARECİ KİŞİLER", Türkiye'nin egemen "SINIF EĞİLİMİ"nin zavallı birer kuklası

oldukları için, o "yargı" ve "karar" yanlışlarını seve seve, hat-
ta Bayar gibilerin deyimi ile "ŞEREF" sayarak işlemişlerdir.

Meseleyi ancak böyle korsak nerede olduğumuzu ve nereye
doğru gittiğimizi kavrayabiliriz. Bizim asker, sivil bütün iyi di-
lekli "İDARECİ"lerimiz bu kuralı artık anlamalıdır. O zaman
ikide bir patlak veren olaylar, kendilerine rağmen karşılına
dikilip bulmacalaşmazlar. Ve kendi yaptıklarını olsun daha iyi
kavrayıp, o pek sevdikleri velinimetleri Türkiye halkına daha
yararlı olabilirler.

EMPERYALİST SİLAHLARIN PARMAĞI

27 Mayıs tepkisi ne idi? Onu başaranlar bile henüz ettik-
lerinde durulmuş değillerdir. Ordu gençliğine bu, davetsiz
Amerika'nın "misafirlik süresinin uzaması halinde birtakım tat-
sız sürtüşmeler" gibi gelmiştir. Oysa, dünya cepheleri açısin-
dan işin işyüzü, Türkiye finans-kapitalinin, memleketi Ameri-
kan mandası yapmasına karşı, halk çocuğu ordu gençliğinin,
satılık Franko yahut Papadopulos kertesine düşmeyi kendileri-
ne yedirememiş olmalarından ileri gelmiştir.

5 Mart 1959 günü "dolaylı dolaysız bir KOMÜNİST saldırısı-
na karşı", "*Ortadoğu'da barışın idamesi*" için "*Türkiye-Amerika
İşbirliği Anlaşması*" imzalanmıştır. Şimdi bir asker kalemi: "*Böl-
gede buhran oldu mu,... Amerika'nın Türkiye'de üslerin kulla-
nılmasına mukavemet gösterip gösteremeyeceği belli değildir.*"
diye teşhis koyuyor. Bir yıl bu teşhisi vicdanında mayalandıran
Silahlı Kuvvetlerimiz, 27 Mayıs 1960 günü tapayı attı.

Bugün, en "huzur" ağababası olan Sayın İ. İ. Paşamızın,
nasıl bir "huzursuzluk" bombası attığına, bilmiyoruz kendisi de
şaşıyor mu? Olayların içyüzü hiç şaşırtıcı değildir. "Büyük dev-
let" Amerikan emperyalizmi, Amerikan şirketlerinin sümül-
bebek tohumu Demirel sevgilisine de, ilk gözağrısı Menderes
sevgilisine yaptıkları gibi, soğuk ve boş mu düşecek? Mesele
bu. AP ansızın "sayın mağdur, mazlum" Bayar'ın sarkık göbe-
ğine yahut İnönü'nün buruşuk gerdanına aşık mı oldu "Sam
Amca"? Nedir bu, 1959 yılında Menderes'e karşı yaptığı tıp-
kısı, bütün "Muhalefet Partileri"ni 1969 yılı Demirel'e karşı sü-
rek avına kaldırış.

Firenk "Cherchez la femme" (kadın parmağı arayın) der. Burada modern silahlar parmağını arayınız. Emekli Amiral aramadan bulmuş gibidir. 20.5.1969 günü şöyle diyor:

"Amerika, el'an [şu anda] Türkiye'yi yeni tesislerle yüklemek görüşünden vazgeçmiş değildir."

Yani, sayısını Allah bilir. Amiral, "İktisadi olmayanlara" ve onlardan da "bilinenler" diye 19 yılda, 58 gizli açık anlaşma sayısı veriyor. Sonra bunlara 4 tane de "ortak talimat" katıyor. Etti sana 62 Türk-Amerikan Anlaşması. Hemen hemen her yıl başı Sam Amca Türkiye'nin bacasından içeriye 3 tane taze anlaşma sallandırmış. Yeterli bulmuyor. Yenilerini "yüklemek görüşünde."

E, bizim derdiment latilokum Demirel ne yapıyor? Amerika ile dostluğumuz "Va mı, va!" diyor. Sonra da oturup şu lanet olası "AŞIRI"ları susturmak için, "Askeri anlaşmaların dağınıklıktan kurtarılması" gibi züğürt bir amaçla, "temel anlaşma" diye bir "taslak" hazırlıyor. Ve "tali [ikincil] teknik anlaşmalar da protokoller halinde buna bağlanmak" isteniyor. Yani, Mendere gibi, kalkıp "Moskova'ya gitmek" ve "Kruşçof tombalağını Ankara'ya çağırarak" taslağı bile değil.

MUHALEFETİN BEYİNİ

Sen misin Amerikan üstadına bu "sûbedebazlığı" [gözbağcı, hokkabaz] eden? *"2 yıl kadar bir zamandan beri... o kadar münakaşa edilmiş ve bir hassasiyet yaratılmıştır ki"* diyor Sayın Bay Emekli Amiral, *"Tartışmaların ve neşriyatın anlamını yanlış teşhis eden Amerika, bu temel Anlaşma'ya karşı daima bir alerji duymuştur."* (S. O., age, 21.5.1969)

Ve "ilahi su kuşu" sayın Paşaların Paşası o zaman, Mendere, Kruşçof'la kur yapmaya kalkıştığı zaman, nasıl: *"Bırakmam yakasını!"* diye küplere binip, "düşük, maslup" [asılmış] Başbakan'a: *"Ben dahi seni kurtaramam!"* demişse, şimdi de öyle azimli, heyecanlı. *"CHP Genel Merkezinin yaptığı açıklamada şöyle denilmektedir: 14 Mayıs 1969 günü İ. İnönü'yü Celal Bayar'ın ziyareti, UZUN BİR AYRILIKTAN sonra, eski tanışanlar arasında bir nezaket ziyareti"dir. "İnönü'nün... bir soruya, kayıtsız bir ifade ile cevap verdiği yolunda bir haber... yakışsız, kırıcı bir muamele sayılmaması için", telefonda İnönü, Bayar'a:*

'Ben bu işi ele aldım, sonuna kadar götüreceğim mutlak çıkacaktır, şeklinde konuşmuştur." (Yeni Gazete, 24.5.1969)

Dikkat edelim. Ordu Anayasa değişikliğini istemeyince "Milli iradeye gölge düşürmüş" sayılıyor. Bir tek kişi, İ. İnönü, Anayasa değişikliği cebindeymişçe: "Mutlaka çıkacaktır" diyor. Kimse bu "Milli irade", peder mirası gibi "batapu" [tapulu] İ. İ. Paşa ile C. B [Celal Bayar] Beyin mülkiyeti altındadır. İki "varis" bir ara "mahkemelik" olmuşlardı. "Uzun bir ayrılıktan sonra" sarmaşınca... "Milli İrade" mallarını diledikleri gibi kullanmak "hakları" oluyor!

İki kodaman anlaşınca, öteki boy boy ufaklıkların geçit resimleri, hep Türk ordusuna karşı maskara cücelerin karnavalı oluyor:

AP heyetleri: "*Parlamento'nun haysiyeti zedelendi.*" çığılığını atıyor.

YTP, eski DP oylarına en çok sulananlardan. Çünkü Bayar, mavi boncuğu şu sözüyle ona vermiş: "*Bu samimiyetinizin bizlerdeki etkisi, ezgisi cevapsız kalmayacaktır. MİLLİ İRADE'yi temsil edenler bunu mutlaka değerlendireceklerdir.*"

Kimdir o "Milli İradeyi Temsil Edenler"? Bayar'ın 25 dakika süren YTP öpüşmesinde, "Genel Merkeze gelmiş bulunan delegeler"dir. Bu YTP'li "Delegeler, sırayla Bayar'ın elini öpmüşler"dir. Öp babanın elini, al bayram harçlığını!

MHP'de karnaval, büsbütün traji komik palyaçoluğa döner. Gazetelerin ilk sayfasında "Ulu Başbuğ" Türkeş'le Bayar: Şimdi sille tokat tevkif edilerek, Türkeş'in sol bileği Bayar'ın sağ bileğine kelepçelenmiş de Sivriada'ya "mahfuzen [koruma altında] sevk" ediliyorlar gibi, arı ekşi suratlarla, yan yana, iki yüzlerini saklamaya çalışan suçlu durumunda.

Son perdeyi Alpaslan (Al-Paslan)ın Ergenekon "Aslanları", şöyle Hitlerlerin ve Mussolinilerin ruhlarını şad ederek, finans-kapital muhafız kıtaları kesiliyorlar.

"*Bayar'ın gelişinde ve gidişinde, MHP'li komandolar, Genel Merkez binasının girişinden Türkeş'in odasına kadar olan yerde iki sıra dizilmişlerdir. Bayar'ın gelişinde ve gidişinde sağanak halinde yağmur yağmasına rağmen, Komandolar, buldukları yerden bir adım olsun geri çekilmemişlerdir. Komandolar,*

Bayar'ı selamlamışlar; bu arada, görüşmenin yapıldığı odanın emniyetini sağlamışlar ve gazetecileri kapının yanına yaklaştırmamışlardır."

TÜRK ORDUSU VE İKİNCİ MİLLİ KURTULUŞ

Türkçesi, Amerika casuslarının özledikleri ve kışkırtmakta usta oldukları, Faşizm-Nazizm düzmece ihtilali için her şey, taslak halinde de olsa, tamam. Yalnız bir şey eksik: ORDU! Malum ya, Musolini kalpazanının meşhur "Roma üzerine Yürüyüş" ortaoyunu, İtalyan Kralına köpekçe sadık ordunun "gölgesinde" ciddiye alınmıştır. Hitler serserisinin komik hükümet devirme teşebbüsü, Alman Genelkurmay Başkanı Ludendorf'la, Raystah yangını çıkartıp Meclisi dağıtmak sahtekarlığı, Alman Başkomutanlarından Hindenburg'la, yüzde yüz Prusya Yunker (Ağa)ları ordusunu yedeğine alarak sahneye konulmuştur.

Türk Ordusu Kayıhanlı Gazilerin dirlik düzeninden, Gazi Mustafa Kemal'in Milli Kurtuluş'una dek hep ilerici, devrimci gelenekli bir ordudur. İlk gazi-İb'ler, antika müstebitliğe [zorbalığa] karşı, ezilen toprak kölelerine nispi kurtuluş getiren Tarihçi Devrim'in devrimcileri idiler. Son Gazi-Kuvayimilliyeciler, modern müstebitliğe, emperyalizme karşı, ezilen köle uluslara milli kurtuluş getiren Sosyal Devrim'in devrimcileri oldular. Türk ordusu, o devrimci geleneğin öz çocuğu olarak her şeyi olağanüstü dupduru görmeyi hızla geliştiriyor.

Ona, finans-kapital bunaklarının ne bayramlık Bayar el öpüşmeleri, ne CIA bit pazarından mostralık alınmış turşuluk "iki sıra dizilmiş" üçbuçuk atan keş komandoları hiç mi hiç birşey söylemiyor. Yalnız tükürme hissi veriyor. Alman finans-kapitalinin Nazi SS sürülerine verdiği parayı, Amerikan emperyalizmi bulsaydı, Türkiye'deki Bayar ve benzeri muşmulaların emrinde kaz adımı atacak, yarınından kuşkulu, beş on bunalmış zavallı gençten önce, Vietnam'da iflas eden "dolar" saltanatını kurtarmaya harcardı.

Bu bakımdan "Yazık oluyor Süleyman Efendiye!" "Gelgene-kon Aslanları" komandolarının bütün cambazlıkları, "İtlaflı hayvan bilâ faide" (hayvanı hiç yararsız tepeleme) kabilinden mas-karalıklardır. Türk ordusu, her gün adım adım yol alan Türk milletinin dışında bir Amerikan icadı aylıklı asker midir sanırsınız?

Aldanırsınız. Bu toprakta "Nasırından ölen Süleyman Efendiye" finans-kapital şairleri bile "yazık oldu" derken alay ederler.

Türk ordusunun hele, hepsine karnı toktur. Gerekirse acından ölü, "Sayyâd'ı bî insâf'a" (insafsız avcıya) köpekçe hizmet etmekten bile bile zevk almaz. Almamıştır. Ve her gün biraz daha her şeyin içyüzünü bilmekte ve bildirmektedir. Ve tıpkı Hazret-i Ali gibi: "Men allemenî harfen, sayyerenî abden" (kim bana bir harf öğretse, o beni öğretisine kul eder) erkekçe konuşmaktan ürkmemektedir. Sosyalizmi az çok kendi çabası ile öğrenmesine kimseyi engel ettirmemektedir.

EMPERYALİST SİLAHIN İKİ YÜZÜ

Bu ortam içinde, Avrupa'nın göbeğindeki Çekoslovakya'dan Ortadoğu'nun cücüğü Türkiye'ye bir ok atımı çizgi çekelim. Finans-kapitalin gerek Türkiye'de, gerek Avrupa, Asya, Afrika'da, tek sözle sıkışan dünyasında ne yaptığı, nasıl ettiği kendiliğinden ortaya çıkar. Bizde yapılanların ne olduğunu mu kavramak istiyoruz? Çok uzağa kaçmayalım. 30 tümen Türk işçisini, ucuz "ekmek eti, top eti, kıvanç eti" olarak depo eden Alman finans-Kapitalinin, Amerikan paravanına "Demirperde" adını vererek, Çekoslovakya sınırında neler kurcaladığını göz önüne getirelim.

Bugün Türkiye'de iktidar ve muhalefet partilerine oynatılan Alicengiz oyununun "demokratik" duman perdesi, dün Çekoslovakya'da sınanan "yeni demokratik sosyalizm" madalyasının öbür yüzüdür. Madalya aynı: A.B.C. (atom-mikrop-kimya) silahlarının son kozu olan madalyadır. Bu madalyanın Türkiye yüzü, kapitalizm yüzü; Çekoslovakya yüzü, sosyalizm yüzüdür. Özünde değişen hiçbir şey yoktur.

Sayısını, içimizdeki şeytandan başka kimsenin bilmediği Amerikan üsleri, Türkiye topraklarında niçin yuvalandılar? Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin tasdikinden geçmemiş olan, yalnız 23 Haziran 1959 günü imzalananın adına bakmak, insanı hem kahkahadan hem kırgınlıktan kırmaya yeter! "Askeri Kolaylıklar Anlaşması!" Bu "kolaylıklar" sayesinde Türkiye'deki Amerikan üslerinde ne dolaplar döndüğünü, Sovyet havalarında yakalanan Amerikan casus uçaklarından öğreniyoruz. Bu üslerde hangi silahların bulunduğunu ve kimlerce nereye güdüldüğünü, sık sık sırtan örneklerinden seziyoruz.

Bu Amerikan silahlı ve gizli faaliyetlerini, Türkiye Devletinin hiçbir yetkilisi kontrol edemez. İmzamızla Amerika, Türkiye'de "haric'i ez memleket" [ülkede ikamet eden yabancı uyruklu kimse] imtiyazlı ölüm kapitülasyonları kurmakta yerden göğe dek "hak" ve gökten yere dek "kuvvet" sahibi olmuştur. Amerikan emperyalizmi bu yetkilerinin kılina dokundurtmamak için on tane "Çoban Sülü"yü Türkiye'ye Başbakan ettirmeye, yüz tane Menderes'i Yassıada'ya göndermeye, bin tane Bayar'la İnönü'yü bugün kanlı bıçaklı, yarın canciğer kuzu sarması yapmaya can atar.

ÇEKOSLOVAK OLAYININ İÇYÜZÜ

Açık oynayamazsa, Amerikan gizli teşkilatları için vatan ve rejim sınırları yoktur. Hatta en yırtıcı mızrağı çuvala sokmak için, bizdeki gibi ölüm kapitülasyonları anlaşmalarına da pek ihtiyaç duymayabilir. Dünya "kamuoyu" önüne bir Berlin, bir Macar, bir Çekoslovak "trajedisi" serer. Oyunun içyüzünü, bir numaralı hedef Sovyetler bile: "Aşağısı sakal, yukarısı bıyık" diye açıklayamaz duruma girer. Çekoslovak sınırını atom-kimya-mikrop silahlarıyla öylesine dinamitler ki, Varşova Paktı bile: "Neredeydin be birader?" dedirtecek kadar gaflete düşmekten-se gafa düşmeyi göze almaktan başka çıkar yol bulamaz.

Emperyalizm bunu nasıl yapmıştır? Ve yapıp duruyor? A.B.C. silahları üzerine Japon kaynaklı belgelerden okuyoruz:

"Ama kimya silahlarının büyük bölümü, Amerikalılarca Avrupa'ya veya başka yerlere, topçu cephanesi, mermiler, koyverilip atılacak hazneler, sıkışık oksijen yahut hava şişeleri kılığında gönderilmiştir. Bu cephaneler ve malzemeler, yalnız şifreli markalarıyla ayırt edilebiliyorlar. 'REFORGER' [parmak ölçü olarak] manevraları sırasında, Birleşik Amerika Devletleri 7. Ordusunun BAVYERA'da bulunan depoları, bir HAVA KÖP-RÜSÜ' sayesinde, yığın yığın kimya silahları taşınarak bütünlendi. Bu gizli silahların görünür biçimleri; 105 ve 155 milimlik 8 pusluk top mermileri, 5 pusluk füze yivleri ve 45 tüplük 155 pus roket atıcı yivleri ve bu arada LITTLE JOHN', HONEST JOHN' ve SERGEANT' füzelerinin yivleri oldu."

Ezberlediği üç beş küçükburjuva "demokratik" formülü ile, Dubçek'ler, Simbirkovski'ler, bizim "kapı arkasında baltayı bu-

lan" keskin nişancı sosyalistler gibi, "hürriyetçi sosyalizmi" tezgahlarken, emperyalizm: "Beyime de maşallah!" alkışları arasında dünyanın temeline, şakacıktan oyun, "harb oyunu" yapıyoruz diye böyle "şifreli" ölüm volkanları tezgâhlamışlardı.

EMPERYALİZM ÖLÜMÜ GÖZE ALIR MI?

O havaya uçacak dünyanın içinde, emperyalizmin kendisi ve çoluk çocuklarıyla Amerikan milyarderleri ve generalleri de yok mu? Bu, metafizik mantıkça doğru görünen bir kavrayıştır. Tarihin diyalektiğinde, şartlanmış sosyal sınıf sözcüleri için, sınıf egemenliklerinin yok olması demek, "dünyalarının" ve dolayısıyla "dünyanın" yok olması demektir. Her gün önümüzde en pisi pisine küçükburjuva alçalışlarını dinleyelim: *"Kırk yıl tavuk olmaktansa, bir yıl horoz olmak yeğdir!"* felsefesiyle gözleri çöplükte ölürlər.

Amerikan finans-kapitalinin başka türlü düşünemediğini, başına geçirdiği Kennedy'leri nasıl görülmelik kahpelikte vuruşlarla yok edişlerinden öğrenmemek aptallık olur. Kaç Amerikalının Türkiye diye bir devleti haritadaki yerinde gösteremediğinden yanıp yakılan nice akli başında, zeki, bilgili, tecrübeli Türk'ü dinlemeyen kaldı mı? Hele Amerika nire, Çekovlovakya nire? Varsın bunak Eski Dünya kestaneyi ateşten çıkarsın. Birinci ve İkinci Emperyalist Evren Savaşlarında olduğu gibi, en sonra o bunağın elinden kestaneyi alıp yiyecek "Amerikan emperyalizmi" değil midir?

Nitekim, Japon belgesi bizi her türlü kimesnecil (sübjektif) düşünme çabasından kurtarıyor. Ortalama Amerikan generalinin kafasının nasıl işlediğini ve finans-kapitale hizmet ederken ne denli büyülenmiş askercil meslek hezeyanlı bir paranoyak gibi otomat Homongolos (makine adam) kesildiğini nesnecil (objektif) olarak şöyle açıklıyor:

"Amerikalıların MÜTTEFİK toprakları üzerinde B.C. (mikropkimya) silahlarını depo etme projeleri, o ülkeler ahalisi için muazzam birer tehlikedir. REFORGER' manevraları ile birlikte, Amerikan generalleri, HASIM'ın büyücek bir grupmanına karşı savaş gazlarını kullanarak OPERASYONEL hareketçil silahlar üzerine idmanlar yaptılar. Böylece DÜŞMAN güçlerinin yüzde 75'ini savaş dışı bırakmış oldukları için kendi kendilerini

kutladılar. Ve duygusuz hesap makinelerinden, aynı zamanda 'DÜŞMAN' askerlerine buldukları yer hizmetini gören MÜTTEFİK ülkenin 600 bin sivil insanının YOKEDİLMİŞ' bulunduğu üzerine bir tek sözcük olsun ağızlarından kaçırmadılar."

Bir gün kapıda "Goethe"yi görür görmez Napolyan avortonuna: "Ecce Homo!" (İşte adam) dedirten fıkrada olduğu gibi, burada da söylenebilir: "İŞTE OLAY!" Sözde "DÜŞMAN"ının 6 bin askerinden 45 binini "savaş dışı" bırakmak için, "DOST" ve "MÜTTEFİK"inin 600 bin sivil insanının başı yeniliyor. Eller ovuşturulup başarı kutluluğuna kadehler tokuşturuluyor.

Bundan biz Türklere ne mi?

TÜRKİYE ÖLÜM DEPOSU VE İLİM ÖĞÜDÜ

Amerika'nın, 2 yıldır Demirel AP Hükümetince sırf hamamın namusunu temizleme kaygusu ile evirip çevirdiği "TEMEL ANLAŞMA"ya fena halde "ALLERJİ" gösterildiğini ve Türkiye'ye eski üs-mevzilerden beter "YÜKLEMELER" yapmak istediğini göz önüne getirelim. YETER! Ancak Amerika'nın "Temel Anlaşma"yı kabul ettiğini farz edelim. Fiili durumda ne değişir?

Fiili durumda; atom-kimya-mikrop silahları Pentagon Generalinin emrindeki Türkiye üslerine, yalnız Pentagon'un bildiği şifrelerle, masum sayılacak "mermi", "yiv", "oksijen tüpü" bilemedin "topçu cephanesi" kılığında sokulduktan ve Türkiye'deki Amerikan üslerine en yetkili Türkiye Bakanının bile, "çağrılısa" dahi, gitmesi, "PROTOKOL" gereği yasak bulduktan sonra, Deccalın kapımızı çalması için daha ne beklenebilir?

Artık B.C. (mikrop-kimya) gizli silahlarının adı "İLMİ ARAŞTIRMA" olmuştur. Ne "NATO"ya, ne Amerikan üslerine itirazı bulunmayan bir Türk Amirali, bizim teknik adamlarımızın kafa yapılarına masum bir örnektir. Üslerin Türkiye'yi "Sırat Köprüsü" üzerine oturttuğunu gözüyle gören Amiral, bakın dönüp cehennemini "DÜZELTMENİN ÇARELERİ" üzerine neler yazabiliyor?

"Uzun süreden beri yapılan tartışmalara dikkat edilecek olursa, esasında bugünkü halli zor sıkıntının sebeplerinin, bu üsler ve mevzilerle bunlara hayatiyet veren ikili anlaşmalar OLMADIĞI anlaşılır." (S. O. age, 22.5.1989)

Evet, silahların ötesini, hatta "gölgesini" bile görmeyen bir asker için, bütün anlattıkları yanında, ne anlaşmaların ne üslerin bir kusurları "OLDUĞU" değil, "OLMADIĞI" söylenebiliyor. Öyleyse "halli zor sıkıntı" dediği şey nereden geliyor? Amerikan kazığının sıkı gelmesinden. Onu da aynı zat şu cümlesiyle ağzından geçiriyor:

"İtidal dışı hareketler durumu düzeltereğine bozar."

Yaşı benzemesin, tıpkı, Milli Kurtuluş Savaşı sırasında, emperyalizme ve onun maşası Saltanata karşı "İTİDAL" tavsiye edenlerin mantığı, İngiliz, Padişahı kızdırmak, "Sevr Andlaşması"nın "düzeltereğine bozar!" sayılıyordu. Ve düşünelim ki, Amerikan emperyalizmi ile masa başına oturulduğu zaman, Türkiye'yi belki bu iyi niyette ve tecrübede bir askerin bile temsil etmesi, tesadüfe değil, iktidardaki politikacının, kökü dışarıda esintilerine kalmış bir şanstır.

AZRAİLİN DIŞ KIRASI DA BİZDEN

Oysa atı alan Üsküdar'ı çoktan geçmiş, Anadolu'yu yüzlerce Amerikan üsleriyle doldurmuştur. Türkiye'ye itidal tapşırın sayın asker düşünürümüz, farkına varmadan oldu bittiyi sezdiriyor:

"Diğer taraftan, büyük devletler nükleer infilâk maddesini taşıyacak olan füzelerinin yerlerini, nasıl geliştirildiğini ve diğer maksatlarla yapılan uzay çalışmalarını öğrenmek ve kontrol altında tutmak isterler. Bunun için, çok yüksek takatli, büyük radar merkezleri, İLMÎ ARAŞTIRMA MEVZİLERİ kurarlar." (21.5.1969)

Ve buna örnek olarak, bir tek "Türk askeri personeli yoktur" dediği, İsrail'e dokunuldukça Molla Barzanilerin silah sesleri sık sık duyulan Kürdistan'ın göbeğindeki Diyarbakır Amerikan üsünü anıyor.

Mustafa Kemal Paşa'nın "Simple Soldat" (basit asker) dediği bir askercil kişi için, silah ve üs; silah ve üstür. O kadar. "Gözlerimi kaparım vazifemi yaparım!" O "vazife"yi kim kotarır? İktidardaki politikacı. Nasıl kotarır? Askercil yazar, emperyalist üsleri, Amerika'nın "İKTİSADÎ VE ASKERÎ YARDIM" gerekçesine bağlı gösterdikten sonra, şu "basit" olayı belirtiyor:

"Bu üs ve mevzilerin dış emniyetleri Türkiye'ye aittir. Bu Emniyet Kuvvetlerinin İSKÂN ve İAŞE'leri Türk Silahlı Kuvvet-

lerince yapılır. ÖZEL SİLAHLARIN DEPOLANMALARI, BAKIMLARI, İDAMELERİ ve üslerin ÇEVRE EMNİYETLERİNE tahsis edilen birliklerin GİDERLERİ MİLLİ BÜTÇENİNDİR. Bunun da savunma bütçesine aksi [yansıması] 30 milyon lira civarındadır." (21.5.1969)

Bunda anlaşılacak ne var? Anlaşma budur. Amerikan emperyalizmi, kaz kapatır gibi, Türkiye'nin yüzlerce nazik bölgesini, kendi hesabına, haciağanın bar kapattığı gibi kapattırıştır. İçeride ve dışarıda istediği hالتı çevirecektir. Türk, neler döndüğünü, sanki üzerlerindeki şifreyi anlarmış gibi, sözde anlamak üzere üsse girmek isterse: "Hani PROTOKOL'un?" denecek. "Protokol", yani resmi müfettiş gelmeden, ortalığı sepiştirmek üzere daire amirine telefon edildiği gibi, peşin haberle "mızrağın çuvala sokulması" bittikten sonra, "Gel gez bakalım, görebilersen gör!" diye bıyık altından sırtılarak, Türk'ü kapıdan içeriye salıverecekler!

AZRAİLİN SORUMLULUĞU DA BİZDE

Askercil düşünür bunu şöyle yazıyor:

"Bu gibi ziyaretleri (ki "devlet büyüğü" çağırılırsa, "gitmesi PROTOKOL bakımından uygun değildir") PROTOKOL ŞARTLARINI YERİNE GETİRMEK SURETİ İLE, ilgili KOMUTA kademeleri HER ZAMAN yapmaktadır."

Dramın komedyası ve trajedyası burada birbirine girip anlaşıyor. Adam diyor ki: *"Kimya ve mikrop silahlarının büyük bölümü, Amerikalılarca... başka yerlere, topçu cephanesi kılığında gönderilmiştir. Bu cephaneler ve malzemeler yalnız şifreli markalarıyla ayırt edilebiliyorlar."* Bizimki, "ilgili Komuta kademeleri"nin, gizli Amerikan üslerine "her zaman ziyaret yapmaları" kulağı üstüne yatıyor.

Bu işte, besbelli, Amerikalı "bizi bize" iyice "benzetmiş." Amerika'da; "tahsil" etmiş (Amerika'ya gidilip de "tahsildar" olmayan bulunur mu hiç?) öyle "dönmüş" sendikacılarımız, değme becerikli tefeci-bezirgân "şehadetname"li, finans-kapital "diplomalı"dırlar. "İşçinin hakkını aramak" üzere fabrikaya gider. Müdür odasında "PROTOKOL ŞARTLARINI YERİNE GETİRMEK SURETİ İLE" patrondan aradığını bulur. Çevrede bekleyen işçilere bir selam çakıp geçer. Oldu bitti. Kollektif iş sözleşmesi,

Sendika Kanunu, Grev Kanunu hepsi üstüne "bu gibi ziyaretler" ile tam "yapılmaktadır her zaman."

"Kırk kişiyiz birbirimizi biliriz." Farz edelim ki, "ilgili komuta kademesi" bir "topçu" yüzbaşı, albay, general veya mareşallerin mareşali, hatta "paşaların paşası" 40 yıllık sınırgılı İsmet İnönü Hazretleridir. Bütün "sureti ile" de bütün "protokol şartlarını yerine" getirdi. Türk toprağında, dış bekçiliği Türk'e, içyüzü yalnız Amerikalıya bırakılmış bulunan Amerikan üssüne en sonra kapıdan dalıp girdi. Şimdi ne olacak bu "ZİYARET"?

Paşaların paşası, kafası içindeki "kırk tilkinin kuyruklarını birbirine değdirmeksizin", kurnaz kurnaz, üssün diyelim ki protokole sığdırıp iğnesinden ipliğine dek her şeyini gözden geçirdi. Artık Amerikalı, "cahil" sendikacı çırağına, yahut "uzman" bilgin üstadlarımıza yaptığı, gibi, koca. İ.İ. Paşayı da, bir kadillac otomobil, yahut lüks apartman dairesi, veya Türkiye bankalarında kuluçkaya yatırılmış "Amerikan alacakları" "TAH-SİLDARI" edecek değil ya!

Olsa olsa, şerefine bir "kıratlı" viski patlatacak, Paşanın çokça sofuluğu tutarsa, birer buzlu "coca cola iç" şarkısı Amerikan "şivesi" ile TRT'de her gün çağrılan makamdan söylenecek. Sonra? Paşaların Paşası, kendisi de halis muhlis 50-60 yıllık "TOPÇU" olmak "SURETİ İLE" ne görsün? "DOST" Amerikan üssü, tabanından tavanına dek hep son sistem "topçu cephanesi, mermileri" ile dolu değil mi? Mermilerin üzerleri rakam dolu. Hangisinin zehirli gaz veya mikrop "ŞİFRESİ" olduğunu, "keramet gösterip suya seccade salmak" değil ki Paşa Babamız kestirebilsin.

"Oh, oh! Maşallah!" diyecek. Topraklarımız üstünde dağlar gibi Amerikan cephanesi yığılmış. Cephanenin "EMNİYETİ" dersin, Nasreddin Hoca'nın ortak karılarına verdiği mavi boncuk gibi, bizim elimizde. Eh, evvela Amerika, sonra Allah, bu topçuluk bizde varken, kıyamete dek sırtımız bu topçu mermileriyle yere gelmez. "NE MUTLUUU... TÜRK'ÜM DİYENE!"

Başka yapacak, edecek, söyleyecek ne kalır? Paşaların Paşasının beyninde kırk değil, kırk bin tilki cirit atsa, hangisi kuyruğunu apışı arasına almayıp dik tutabilir? Çünkü, Washington'da oturan gavurun Cumhurbaşkanı, "PROTOKOL ŞARTLARINA" mangır vermeksizin, Kıbrıs zılgidında bizim Paşaların Paşasını aya-

ğına çağırıp da, bahçeye indirince: "Kimse görmesin bak!" diye avucu ortasına sıkıştırdığı akça pakça mühürle o saat "Hanyayı Konyayı" saptayıvermişti. Amerikalı, 10 bin metre yüksekte uçan sesötesi casus uçaklarıyla, bizim beylerin ve paşaların her gece kaç öğün abdestleri sıkıştığının "suret"ini filme çekmişti. Ama Türkiye topraklarına sokulan A.B.C. gizli ve zehirli silahlarının, ne biçimlerini, ne de "şifre"lerini bilmek, hele sormak şöyle dursun, akıllarından, rüyalarından geçirmek için bizim paşalarımız ve beylerimiz "müslümanım" diyemezler.

Böylece, en kıdemli topçumuz Paşaların Paşası bile, bir general maaşı alan Amerikan çavuşunun mahmur bakışlarıyla uğurlanır. "Bu gibi ziyaretleri ve ilh..." çevrede Türk parasıyla bekleyen Türk Mehmetçiklere bir selam çakıp geçer. Oldu da bitti. Amerika ile "İkili Anlaşmalar", "Kolaylık Anlaşmaları", "Temel Anlaşma" hepsi üst üste bu gibi ziyaretlerle tam yürür-lüktedir, "her zaman."

ALMAN CELLADI SAHNEDE

Türkiye'de, 1945 yılı (Stalin'in, emperyalist ajanı çıktığı için kurşuna dizdirdiği gizli Polis şefi Beria zamanı) iki Gürcü profesörün aklından kimi tarih olayları geçmiş; bunun altından Mustafa Kemal zamanındaki gibi bir Karadeniz Devletleri anlaşması, onun altından da maazallah Boğazlarda Sovyet üssü çıkarmış diye, hemen Truman Doktrini, Marshall Yardımı, NATO Anlaşması ve ... Boğazlardan Trabzon'a, Diyarbakır'dan Adana, İzmir'e dek bütün Türkiye yüzlerce Amerikan üssü ile donatıldı.

O yüzlerce Amerikan üssüne gönderilmiş top mermilerinin veya füze, roket atıcı "KÜÇÜK CON" (Little John) veya "NAMUSLU CON (Honest John); yahut "ÇAVUŞ" (Sergeant) gibi yumuşacık adlı yivlerinin üzerlerindeki "ŞİFRELER"i, paşalarımızın ruhu bile duymaz, bilmez. Hatta A.B.C. milli intihar bombalarını bize getiren ve kullanacak olan Amerikan "Küçük Con"ları ve "Namuslu Con"ları ve "Çavuş"ları bile seçemezler.

Çekoslovakya ile Türkiye'nin dünya kıyamet alametleri açısından paralellikleri burada toplanıyor. Madalya, evren finans-kapitalinin en son dengesizliğidir. Bu dengesizlik, insanlığın atom-bakteri-kimya savaşında toptan yok olmasına doğru emperyalist gidişini hızlandırıyor. İki Emperyalist Evren Savaşını

patlatan temelli şartlar, yeniden bir daha Alman finans-kapitalini Azraillik payesine çıkarmıştır.

Mekanizma, savaş sonundan beri -doğrusu "pes" diyerek tekrarlandığı gibi, insanı umutsuzluğa düşürecek kadar basitin basitidir. "Demokratik" emperyalizmin temelden yıktığı "totaliter" emperyalist Alman, Japon, İtalya ve ilh. tekeli sanayiini, gene aynı "demokratik" finans-kapital (başta Amerika, İngiltere, Fransa) dirilttiler. "Totaliter" finans-kapitalin Japon bölüğü, atom'un tadını damağından atamadığı ve biricik Amerikan işgali altında palazlandığı için pek teprenemiyor [kıyımdanamıyor]. Alman finans-kapitali, 1918'den sonra keşfettiği "YENİ SÖMÜRGEÇİLİK" metodlarını, "demokratik" finans-kapitalden önce patentini aldığı için daha keskin başarı kazanmış, emperyalist ve militarist kılıcını, Avrupa'nın ve dünyanın başı üzerine küstahça geriyor.

ALMAN MARKI-ÇEKOSLOVAKYA MADALYASI

Tekelci ve hazıryiyici (iratçı) finans-kapital sermayesi, ür-kütülen akbaba sürüleri gibi çil yavrusuna döndü. Bu korkunç göçmen kuşlar, "demokratik" emperyalizmlerin candan "yardım"larıyla diriltilmiş, "totaliter" emperyalizm piyasalarında "yeni sömürgeçiliği" daha iyi geliştiren "yeni emperyalizm" için üşüşüp toplaşılıyorlar. 7 ile 14 Mayıs arası Batı Almanya'ya birikmiş altın 4 milyar, "konvertibl" (altına çevrilebilir) dövizler 6 milyar dolardır. Topu birden: 10 milyar dolar. (100 milyar Türk Lirası) eder. Neden? Antika tefeci-bezirgâna dönmüş "demokrat" emperyalistler, omuzdaşları Alman kadar üretim potansiyeline ve yabancı piyasa fütuhatına giremeyince; kalp [sahte] sarraflık oyunlarına düştüler. Alman markını pahalılaştırırsak, Alman mallarının satın alınması azalır, kendi mallarımızın satışı çoğalır sandılar. Alman markı daha yükseltilmeden, bütün sermayeler Batı Almanya'ya uçtular. Milyarlar Bundesbank'ta (Alman Bankasında) yığıldılar.

O zaman ne oldu? Alman finans-kapitali, markı pahalılaştırmak oyununa girmedi. Gümrüklerde ve ihracat primlerinde yüzde birkaç indirim yaptı. Öteden eline geçen milyarları, Alman malı satın alacaklara avans verdi, geri ülkelere işlemlerini arttırdı. Dünyayı kendisine borçlu edip bağladı. Alman finans-

kapital gücü frenleneceğine, büsbütün ekmeğine yağ sürülmüş duruma girdi.

Oyun oracıkta bitse, ettiklerini bulsunlar denir. Amerika, Alman finans-kapitalini kendi zafer arabasına bağlamak için iki şart dayattı:

1- Almanya, ikide bir; kendi topraklarında bekçi köpekliği eden Amerikan askerlerinin masraflarına katılmak üzere Amerikan hazine bonoları satın alacaktı. Alıyor...

2- Almanya, Atlantik ötesinde dağlar gibi yığılan silahları satın almak zorunda bırakıldı.

Bütün bunlardan başka, Hitler'in başvurduğu yola girdi. İhracat sanayii arttıkça, Alman üretim potansiyelini askercil sanayi haline aktarmak gerekti.

İşte bu gidiş, ister istemez, bütün dünya emperyalistlerinin yarı suç ortaklığı, yarı şaşkınlık bakışları önünde, Alman emperyalizminin yasak atom-kimya-mikrop silahlarına dek el atma şahbazlığını ardından sürükleyip getirdi. Emperyalizm, her zamanki sınıf körlüğü ile, Alman emperyalizmini: "*Drang nach Osten!*" (Doğuya bas!) emrine uydurmak istedi. Çekoslovak surları altındaki Bayyera inlerine saatli A. B.C. bombaları yağmanın sis perdesi; "hürriyetçi sosyalizm" olacaktı.

"DOĞU" TUTMAYINCA... "BATIYA BAS!"

Çek büyüğü bozulunca, Hitler usulü: "*Drang nach Westen!*" (Batıya Bas!) yapıldı. Patlıcan burunlu De Gaulle'ün bindiği dallar, içeriden, dışarıdan kesildi. NATO dinamitini sınır dışı etmeye çalışan, Amerikan ajanı olarak Ortak Pazar'a girecek "sosyalist" maskeli "İşçi-Partili" İngiliz finans-kapitalini kaleyi içinden fethetmeye bırakmayan De Gaulle'ün gidişi, hiç değilse şimdilik, Avrupa'da Fransa'dan boşalmış yere Alman emperyalizminin geçirilmek merasimi oldu.

Kumar, hiçbir Batılı için artık sır değil. De Gaulle, Fransız kapitalizmi gibi tecrübeli bir emperyalizmde Paşaların Paşası idi. İster "demokrat", ister "totaliter" olsun, emperyalist haydutların kolay kolay tuzağına düşmemeye çalışıyordu. Bunun da tek yolu şu idi:

1- Kendi ülkesinde: Fransız halkının dişine dokunacak REFORM'lar düzenlemek;

2- Dünyada: Gelişmek isteyen geri ülkeleri Fransız kapitalizmine yaklaştırmak için "BATICI BENCİLLİĞE" veryansın etmek; Alman emperyalizmini kontrol altında tutabilmek üzere Dünyada "aşırı-büyükler hegemonyası"nı önlemek; Avrupa'da (Atlas Denizinden Ural Dağlarına dek) Sovyetler-Fransa ortak egemenliği gibi barış kurmak.

Uluslararası finans-kapital çarçabuk harekete geçti. De Gaulle Fransasının önce parasını (Gençlik ve İşçi hareketleri) vesilesiyle alaşağı etti. Bütün sermayeleri Almanya'ya kaçırttı. Ardından De Gaulle'ün "adamımdır" sanarak her sırrını teslim ettiği Fransız politikacılarını De Gaulle'ün altından çekti. 1 numaralı De Gaulle'cü, 1 numaralı Amerikan ajanı B. Goerges Pompidou, onu karanlıktan tutup kul diye Başbakanlığa çıkararak efendisine karşı, Neron çalımlarıyla kafa tuttu. Sıfır numaralı De Gaulle'cü, sıfır numaralı İngiliz ajanı, asilzade M. Giscard d'Estaing, ona cankurtaran simidi gibi sarılmak isteyen efendisine karşı yapmadık Entelicans cilvesi bırakmadı.

EMPERYALİZM KALEYİ İÇİNDEN FETHEDER

Sicilyalı ganster suratlı Amerikan tumturaklı B. Pompidou, De Gaulle'ün işçileri sanayi güdümüne katmak gibi reform girişimlerine karşı, soğukça: "*Hayallere (Chimese) ve rüyalara son vermeli artık!*" dedi. La Tribuna de Geneve'in (İsviçre) başyazarı şöyle diyor:

"Eski Başbakan (Pompidou) General De Gaulle'e ve Golizmin büyük prensiplerine olan sadakatini belirtmekle birlikte... eski Cumhurbaşkanı'ninkinden hissedilince farklı bir politika tanımladı."

"Georges Pompidou Elysee'ye (Cumhurbaşkanlığı Sarayı'na) girdi mi, bu giriş de Gaulle müstebitliğinin, ama aynı zamanda reformcu de Gaullecilik'in de sonu demektir. Gene o giriş, lafa dayanan, sahte bir büyüklük taslamanın olduğu gibi, bloklar politikasını suçlayan, aşırı-büyükler hegemonyasını ve Batılı bencilliğini suçlayan haklı siyasetin de sonu demektir."

Daily Telegraph (İngiliz gazetesi) başyazarı da şunu açıklıyor: *"İngiltere'nin Avrupa Ekonomi Komitesine girme şansı onbeş gün içinde şüpheli olmaktan çıkarak bambaşka kılığa girdi. Bu girişin sağlam taraftarı olan M. Giscard d'Estaing bu münase-*

betle, o şartlar içinde, verilebilmesi ne denli mümkünse o kadar özel ve özge teminat aldı... Öte yandan, bir zaman için, uluslararası sahneyi finans problemlerinin kaplaması olağandır."

Guardian (İngiliz) yazıyor: "İngiliz Başbakanı ile M. Steward, şu son günlerde artık İngiltere'nin Avrupa'ya girişine garanti- lenmiş gözülle bakılabileceğini söylüyorlar."

Emperyalizm Sovyetler gibi acemi değil. Bir ülkede beğen- mediği hükümetleri, kendi içinden kuyruğuna teneke bağlayıp kovalamanın en ince yollarını becerir. Finans-kapitalin ekmeği- ne ikide bir çöp gibi batan De Gaulle, tereyağından kıl çekilince kendiliğinden çekilip gitti. "Geri" ülke değil ki, geceyarısı hükü- met devirmeleriyle idam sehpaları kurulsun. Bir "demokrasi" sivilcesini yakalarsın. Ovalar, çıban edersin... De Gaulle olsa hasmın başı ağrıyıp kaçar. "Sen sağ olası sevdiğim, ben de selamet!" Dün ortada boğaz boğaza gelenleri, bugün kucak kucağa getirip apokarya maskarası etmek, sonra onları kulla- nılamaz hale getirmek, israftır.

EMPERYALİSTLERARASI ÇEKİŞMELER OLMASA

Ne var ki, istediği denli kadife eldiven kullansın; emperyalizm birkaç baştaki kodamanı temizlemekle, her çelişkinsini çözümler- mekten uzaktır. Ortak Pazar içinde De Gaulle'ün debelenmesi ne idi? Geri Fransız tarımına prim kopartıp, Fransa'da köylü oy- larıyla iktidarda kalmak. Alman Markı ile Fransız Frankını eşit dengede tutup, Fransız oylarını sola kaymaktan alakoyamak. Bu çıkmazları, Alman finans-kapitali gereken yolu alıncaya dek hoşgörür göründü. Şimdi öyle mi?

Başta Guardian (İngiliz) sızıldanıyor:

"Hakikat şu olmaktan geri kalmıyor ki, Avrupalılar tarım an- laşmalarını çok kötü bir kota üzerine oturtular. Bu kota öyle kötü biçilmiş, öyle pahalı ki, İngiltere, açıkçası ve sadece şim- dilik Ortak Pazar'a girme lüksünün karşılığını ödememekle ka- lacaktır. Doçemark ile Frank'ın paritesine gelince, o her türlü gerçekçilikten yoksundur. Bunlar Büyük Britanya'nın girişine bir o denli başka iki engeldir."

Ekonomi temeli tutmayınca, De Gaulle'ün yerine gelecek si- hribazların politika perdesinde verecekleri oyundan, kuru Sov- yet düşmanlığından bir hayır gelebilir mi?

Frankfurter Allgemeine Zeitung (Alaman) şöyle diyor:

"Bonn'da edinilen izlenime göre, M. Pompidou, General De Gaulle'den fazla, Fransa çıkarı adına, Avrupa Ekonomi Topluluğu içinde kalmaya inanlıdır, ve öyle görünüyor ki, Topluluk Fransız talimini finanse etmeyi kesse de, onun Ortak Pazar'ı bırakıp gitmekle tehditte bulunacağı beklenmemelidir."

Yani, Fransız finans-kapitali, Fransa köylüsünü yıldırım hızıyla iflasa götürüp, iktidarda oyla kalabileceğini umabilirmiş? Bu iç umut, dış işlerinde daha da çetrefil:

"M. Pompidou, Avrupa üzerinde bir Fransız-Sovyetler Ortak egemenliği (Kondominiumu) demek olan de Gaulle'cü kavrayışı bırakacaktır, ama Oder-Niesse hattının tanınmasına sadık kalacaktır."

Dikkat edilirse, bütün finans-kapital "hür basın", Haziran'ın 15'inde yapılacak Fransa Cumhurbaşkanlığı seçiminde, daha şimdiden B. Pompidou'nun kazanacağını torbada keklik biliyor. Batılı demokrasiler, "hür seçim"lerin sonuçlarında böyle sağlam falcı. Ancak yüzyıllar boyu Fransız ve Alman halklarını birbirine düşman eden kapitalizm ihtiyatı elden bırakmıyor. Hele Almanlar, aman deliye taş andırmayalım derdindeler.

Welt: *"Çok şeyler, Fransa'daki iç duruma bağlıdır"* diyor.

General Anzeiger: *"Londra ve Bonn sakın Paris üzerine baskı yapmasın."* diyor. Stuttgarter Zeitung: *"Brandt, Londra'yı, Fransa üzerine baskı yapmaktan sakındırıyor"*, Frankfurter Rundschau tekrarlıyor: *"İster Avrupa, ister para alanında olsun, Londra'dan ve Bonn'dan gelecek her baskı, araştırılanın tersi olandan başka sonuç vermez."*

"Kendi politikasını tayin etmek Fransa'nın yalnız kendi bileceği iştir."

EMPERYALİZM:

VATANLARI-MİLLETLERİ KALDIRIYOR

Şimdilik bütün uluslararası finans-kapitalin milletlere hoş göstermeye çalıştığı problem, vatanları ve milliyetleri ortadan kaldırmaktır. Dünyanın 3 dev: Birleşik Amerika 9,3 milyon kilometre kare, 189,37 milyon nüfus; Sovyetler Birliği 22,4 milyon kilometre kare, 224,75 milyon nüfus; Çin 9,5 milyon kilometre kare, 656,63 milyon nüfus... Nedir bunların karşısında Batı de-

nilen KAPİTALİST AVRUPA? Türkiye içinde 15 devlet birden: 3,6 milyon kilometre kare, 293,91 milyon nüfus... Ancak o zaman bir AVRUPA'dan söz edilebilir.

Times (İngiliz) diyor: "*Wilson hükümeti, doğrudan doğruya, Avrupa Parlamentosunun seçilmesini ve bunun iktidarlarının kuvvetlendirilmesini teklif ederse, iyi dilek sahibi bir Avrupalı olduğunun sağlam teminatını vermiş olacaktır.*"

Le Soir (Belçika) yazıyor: "*General De Gaulle'e yapılacak en haklı sitem, kaderin yalnız kendisine sunduğu Avrupa'nın birleştiricisi olmak fırsatını kaçırmış bulunmasıdır.*"

"*Komonote Girişiminin verdiği yeni şans, Altı'lardan her biri kendisinde olanı ona vermedikçe işletilemez. Yani, Hükümetler, gerekli egemenlik transferlerine (hükümlerlik haklarının devredilmesine) karşı yapılacak açık veya sinsi her türlü muhalefetler, silinip ortadan kalkmalıdır. Yani, kamuoyları seviyesinde, özellikçi (partikularist) içeriye dönüklükler ve 'mini-milliyetçilikler' bunca iradeleri ve zekaları yutmaktan geri kalmalıdır.*"

Bıçağın son gelip dayandığı kemik bu.

Ama, Alman bu işte epey kötümser. Welt diyor ki:

"*Avrupa baharının gelişi daha hayli bekletecektir kendisini... Ne olursa olsun, Avrupa'nın birleştirilmesine giden yol sarptır.*"

Çünkü, geniş yeniden üretime ilk kavuşmanın imtiyazı, Avrupalıları bol keseden başkaları (sömürgeler, yarı sömürgeler) hesabına yaşamaya fena alıştırmış bulunuyor. Emperyalizm şartları ortasında AVRUPA denilen şey, bir Kırk Haramiler yatağıdır. Küçük, büyük her emperyalist haydut, ancak ötekini atlatarak yağma Hasan'ın böreğine kavuşur. Hele Almanya'ya gelince...

ALMAN HAYDUDU: AVRUPA ÖNCÜSÜ

Sunday Telegraph (İngiliz) problemi şöyle koyuyor:

"*(Altı)lar arasında Almanya; askerlik, ekonomi ve sanayi üzerine öncüllük taşıyor.*"

"Doğçe Mark", "bütün heybetiyle" Frank'a hükmediyor.

"*Şimdiye dek, yalnız General De Gaulle'ün kişiliği bu gerçeklikleri maskeleyebildi. Alınanlarda eksik olan tek şey Avrupa'nın direksiyonunu ele almak iradesidir. Ama işler az zamanda de-*

ğışiveriyor. B. Strauss Şansölyeliğe (Alman Başbakanlığına) çıkarsa, Federal Alman Cumhuriyeti, yalnız çelik üretmenliğinde birinci ve dünyanın en zengin devleti olup, üstelik Avrupa'nın en güçlü ordusu ile cihazlanmış bir iktidarı almakla kalmayacaktır. Almanya bu üstünlüğünün avantajını da kendi hesabına işletmek iradesini gösterecektir."

Görüyoruz, artık işin şakası kalmamıştır. Uluslararası finans-kapital, Musolini'yi de, Hitler'i de, Franko'yu, Salazar'ı ve daha nicelerini de, hep böyle kıskırtır. Provokasyon başlamıştır. Ve tam Alman "Yunker-Banker-Asker" kafası için biçilmiş bir savaş külahıdır bu. Emperyalizm bir Hitler arıyor. De Gaulle ayakta iken Hitler çıkamıyordu. De Gaulle sepetlendi.

"Gelecek (Fransa) Cumhurbaşkanı, Avrupa bütünlüğü içinde Almanya'nın ekonomik politik ağırlığına denk düşecek bir ağırlığın gereğini de hesaba katmak zorundadır. General De Gaulle, denilebilir ki, tek başına bir denk gelir ağırlık idi. Almanya'yı hizada tutmak için, bir Avrupa yapmaktan kendisini vareste sayabilirdi. De Gaulle'ün varisi bunu göğüsleyebilecek mi? Bundan şüphelenmek yerinde olur." (Le Soir, Bruxelles)

Şükür De Gaulle'ü atlattık. Şimdi Almanya'yı Avrupa'nın başına geçirmeli. Almanya'yı dünyanın başına bela etmek için ise, Almanya'nın başına yeni bir Hitler'i musallat etmekten başka yolu yok... Uluslararası finans-kapital böyle düşünüyor. Düşünmek, yapmanın başlangıcıdır. Emperyalizm, Hitler'i yapmak üzeredir.

Bildzeitung (Alman): Kızıl çerçeve ve içinde yan yana Gn. De Gaulle ile B. Strauss'un (Alman sabık Harbiye, şimdiki Maliye Bakanı, skandalları ile ünlü Alman) fotoğraflarını koyuyor. Altlarında bir soru: *"Şimdi Bonn (Batı Alman başkenti) Avrupa'nın liderliğini yürürlüğe geçirecek mi?"*

Sunday Telegraph (İngiliz) soruyor: *"Bay Strauss, General De Gaulle'ün gidişinden sonra, Avrupa'nın kuvvetli adamı olacak mı?"*

Finans-kapital, henüz Bakan olan askercil-finansçı ajanı Strauss'a, henüz Kiesinger'in işgal ettiği Alman Şansölyeliği katını buyur ediyor. Ve ona, Papalığın kutsayışı ile "Mister Europe" (BAY AVRUPA) tacını giydiriyor.

EMPERYALİZMLE SÖMÜRGELER ÇELİŞKİSİ OLMASA

Görünen köye kılavuz ister mi? "Hür basın"ın bütün genelev tezgahtarlığına rağmen, finans kapital kendi eliyle kendi ipini çekiyor.

Amerika'yı kan boğuyor. Kapitalizmin bütün öldürücü çelişkileri Amerika'nın başına üşüşmüş. Geri ülkelerde milli gelirden adam başına 740-1400 lira düşerken, Amerika'da 14 bin lira düşüyor. Çünkü sözde "sömürge"leri kaldıran emperyalizm, "yeni sömürgeciliği" içinde ve dışında ayakta tutmazsa öleceğini biliyor.

"SÖMÜRGEÇİ çapul var olmaktan çıktı ama sömürge çapulunun mekanizmaları yerli yerinde duruyor: Sanayileşmiş ülkelerle gelişim yolundaki ülkeler arasında bulunan ilişkiler temelinden değişmedi; vaktiyle sömürgeleşmiş ülkeler, hatta az çok sosyalist biçimli düzenleri kabul ettikleri zaman bile, bağımsızlıkta temelli değişikliğe kavuşamadılar."

"Az gelişmiş ülkeler, özel sermayeye başvurarak gelişmelerini çabuklaştırmaya kalkıştıkları ölçüde 'sömürgecil' şartları büsbütün ağırlaştırıyor." (P. Castle, 4 Nisan 1969)

Çünkü özel sermaye ancak kısa sürede amortisman yapacağı dallarda, yüksek iskonto ve faizle çalışıyor. Ya hiç sanayiye girilmez, yahut bizdeki Coca Cola ve montaj sanayisi gibi kırıpiyoz soygun işletmelerine başvurur. O yüzden geri ülkelerle ileriler arasındaki uçurum derinleşir. O zaman dünya Ortaçağına yaklaşır:

"Bu görüşle, Üçüncü Dünya ulusları, Avrupa Ortaçağının başlangıcındaki barbar uluslara denildiği anlamda, birer barbar ulus biçimine giriyorlar." "Komünizm düşmanlığını karındaki kör bağırsağı gibi saklayan orta Amerikalı bile anlıyor ki, Amerika dünyada tek değildir ve oturaklı bir dünya düzeni gerçekleştirme yolunda, gittikçe daha fazla 1917 Ekim Devrimi'nden çıkagelmış ideolojiyi hesaba katmak gerekir." (Jean Denods, 4.4.1969)

Batılı yazarın diline takılan "barbar" sözcüğü kimsenin sinirine dokunmasın. Antik Romalı ağanın, "barbar" evrene bakışındaki "üstünlük kompleksi" ister istemez geri ülkelerin "altlık kompleksi" ile hesaplaşmak zorunda kalıyor. Barbarlar içinden kokuşmuş Antik Roma'ya nasıl bakıyorlardı ise; bugün tıpkı öyle, geri

lkeler, ileri emperyalizmlere bakıyorlar. Antik barbarlık, yakıp yıkmaktan başka yol bilmiyordu. Modern barbarlık, kendisini o duruma sokan finans-kapitalin ciğerini okuyan BİLİNÇ'tedir. Onu mutlak temizleyeceğine inanmaktadır.

Vietnam, o bilincin ve inancın anıtıdır-.

EMPERYALİST ANAVATANIN İÇ ÇELİŞKİLERİ

Amerikan emperyalizmi için iş, yalnız DIŞ "barbarlık" ile kalsa ne iyi. Amerika'nın asıl İÇ "barbarlığı" her yarasının üstüne tuz ekıyor. Finans-kapitalin öldürdüğü John Kennedy, sözde dünyada açlığa ve zorbalığa karşı "Peace Corps" (Barış Heyetleri) kurmuştu.

"Bu heyetlerin yeni şefi, geçen salı Ak Saray'da yemin eden B. J. II. Baltchford, artık bu Corps'un daha fazla Birleşik Amerika Devletleri'nin kendi içinde faaliyetlerini yaymasını teklif etti. Bu teklif, aynı zamanda B. Nixon'un da projesine uyuyor: O proje, hem dünyada açlıkla, hem de esas itibariyle zencilerin ve 16 milyon Amerikalının 'az beslenimi' (sous-alimentation) ile de savaşmayı öneriyor." (B. de Durnad, 9 Mayıs 1969)

Wandel Wilky'nin "İÇ SÖMÜRGE" dediği bu kapitalizmin Amerikan köleliği, "Yankee"yi artık, -yalnız "Evine git" diyen yabancı ülkelerden değil- kendi "EVİNDEN" de kapı dışarı etmeye başlayan bir kanser olmuştur. Amerikan finans-kapitali, her yıl Mafia adlı haydut teşkilatına 100 milyar dolar, CIA denilen casus ağlarına 100 milyar doları (top yekn Türkiye'nin 100 yıllık tüm bütçesi kadar değeri: 2.000 milyar Türk Lirasını) sokağa atarca harcamaya can atıyor da bu uluslararası gangsterlik parası ile yeryüzünü cennete çevirmeye, 16 milyon Amerikalıyı, 50 milyon zenciyi insanca yaşatmaya katlanamıyor.

Tekelci kapitalizm açmazına karşı bütün bulduğu ilaç, bütün antik medeniyetleri köklerinden kazımış olan verimsiz, sonuçsuz kaba ZORBALIK'tır. Bunu Amerikalıların kendileri söylüyorlar. Öldürülen şiddet aleyhtarı Rahip Martin Luther King anısına, Atlanta (Georgia) sokak yürüyüşüne katılan Rahip Abernathy şöyle haykırıyor:

"Amerika şiddetli bir millettir; fukaralara karşı, kara insanlara karşı ve başka milletlerin halklarına karşı şiddetlidir... Amerika hastadır. Amerika çirkindir; çünkü Amerikalılar aklıktan

ölürken, Amerikalılar eğitimden yoksun kalırken, Amerikalılar Vietnam'da ölmeye gönderilirken Amerika hem hasta, hem çirkindir." *"BİR SİNEK BİR KARTALI VURDU YERE!"* (Yunus)

Amerikan halkı sokaklarda böyle bağırırken, Vietnam'da yediği dayağın acısını lafla çıkarmak isteyen yenilgin Generali Westmoreland, Pentagon'a verdiği resmi raporunda utanmadan şunları yazabiliyor:

"1968 Tet saldırısı, tersine bir 'Pearl Harbour' oldu... Düşman için bu bir kahredici yıkılış idi... Güney Vietnam Hükümeti o saldırıdan kılına dokunulmadan çıktı, daha güçlü, silahlı kuvvetleri her zamankinden daha önemli ve düşman kuvvetleri ciddi surette zayıflatmış olarak çıktı."

"Kuzey Vietnam üzerine yapılan Amerikan bombardımanlarının baskını, Hanoi'i müzakereler araştırmaya yanaştırdı"...

Bu tarihte az görülmüş yalan kıvrıldıktan az sonra, Amerika, Vietnam'ın çete savaşçılarıyla bile masa başına oturmak zorunda kaldı. Sözde, yukarıdan atmasyonlarla, gerileyişini ve bozgununu, "şerefle" yapmış görünecekti. Oysa bütün dünya: *"Gerçekliğe bundan daha pis, daha itçil kılık değiştirmek olmaz."* diyerek tiksinti duyuyordu.

Çünkü, Amerika'nın Vietnam'da her "B-52" uçak saldırısı yarım milyon Türk Lirası ediyor. Üç yılda 50 bin "B-52" uçak saldırısı olmuş, yalnız bunlara yılda 10 milyar (her yıl Türkiye bütçesinin yarısı kadar) Türk Lirası sokağa atılıyor. New York'ta buna "İFLAS", "MAHŞER" diyorlar. De Gaulle ile son görüşmesinde Nixon: *"Vietnam avantürünü bertaraf etmek için bir yıl ister"* diye 1969 yıl sonu beladan kurtulma umuduna sarılıyordu. Çünkü Harp sanayicileri ile boş generaller uğruna, Fransızların deyimi ile: *"Dolar, kasa hırsızlığını andıran yapma yazırlarla ayakta tutuluyor."*

Hemen bütün aklı başında Batılı aydınlar yazıyorlar:

"İğrenç ve şeref kırıcı bir ihtilafa karşı gençliğin ayaklanması, Lyndon B. Johnson bir yalancı olarak sırtıtıkça, ve "boys"lar (Amerikan çocukları) cöngül bataklıklarında yahut yüksek yaylalarda, hep son çeyrek saatten önce biner biner öldürüldükçe, bozgun yelinin estiğini Orta Amerikalının duyar olması... nereye varacak? Vietnam'da, Pentagon möbleleri ve Amerikan yemek salonuna kendini yazdıran sahte General Thieu'yü kur-

tarmak istiyor. Kongre'de generaller, kimi sarı tehlikeyi, kimi Sovyet tehlikesini ellerinde sallayarak ve nerede ürkekler yarınlardan korkuyorlarsa oraya ikide bir panik havası estirerek, nüfuzlarını ve bütçelerini korumaya çabılıyorlar."

"Biz hepimiz hastayız. Vietnam harbinin hastasıyız. Çünkü 'evrencil vicdanı' mikropla bulaştıran hep Vietnam Harbidir." (Marcel Gimon, 4.4.1969)

ALMAN KARTALININ EKONOMİK KANADI

Evet, kapitalizmin yatalak ölüm hastalığı, emperyalizm çağıdır. Emperyalizmin kabadayısı Amerika, finans-kapital kenefine jandarma yazılmanın kan ve irini içinde kıvrıyor. O zaman, uluslararası finans-kapital, ister istemez 10 günde 4,4 milyar dolarını (2 yıllık Türkiye bütçesinin tümünü) hava oyunu ile gönderdiği Almanya'yı, ikincillikten birincilliğe doğru çekecektir. Sürüyle emperyalistler ettiklerini biçiyorlar; içlerinde ekonomice tek manevra kabiliyetli, gençlik aşısı yemiş emperyalist, Almanya'dır.

Geçen 28 Eylül seçiminden önce B. Strauss, Alman markını yüzde 8 yükselteceğini ağızından kaçırmıştı. Bir hesap etti: Yüzde 8 değil, 1 doyçe mark pahalılaşa, Alman köylülerinin cebinden 250 milyon mark eksiliyor. Onun üzerine ihracat resmi üzerine yüzde 4, ithalat resmine yüzde 4 zam etmekle yetindi. Ama bu "Alman balans fazlasında hiçbir şey değıştirmede." Ve mark'ı yükseltmedi. Böylece ücretleri de arttırmamış oldu. Alman ihracatı yavaşlamadı. "Demokrat" emperyalistlerin elleri böğürlerinde kaldı. Neden? Çünkü;

"Doğrucası, Batı Almanya'nın büyük işletmeleri geçen yıl boyu öyle önemli kazançlar elde ettiler ki olmadı; dış pazarlar üzerinde tuttuklarını koparmaktan geri kalmayarak da satış fiyatlarında iri fedakârlıklar yapabiliyorlardı." (Paul Castel, 9 Mayıs 1969)

Bilimcil sosyalizmin temel prensibini kim atlayabilir. Üretim temelinde baskın çıkan devlet, silah gücünde de aşağı kalamazdı. Alman emperyalizminin, surdin [kısılmış ses]le keman çalarken ansızın perdeyi ayyuka çıkarıvermesi bundandır. Artık eski, terbiyeli konuşan "iyi Alman" yok karşımızda. Bu emperyalist Alman'ın uzay-atom-kimya-mikrop silahlarına el

attığı göz önüne getirilsin. Almanya'da olanların hiçbirisine şaşılabilir olur.

Sanayisi hızlı, parası üstün getirilen Alman, yalnız Fransız frankının, İngiliz sterlininin, Amerikan dolarının başı üstünde doyçe markı Demoklesin kılıcı gibi tutmakla kalamazdı. Askerlikte, iç ve dış politikada da "Deutschland Deutschland über alles" (Almanya, Almanya, her şeyin üstünde) olacaktı. Bizde "Ordu geliyor! Mustafa Kemal geliyor!" diye muhalefet susturuluyor. Tersine, Alman emperyalizmi, NPD (Milli Alman Partisi) adlı yeni-Nazi külhanlarını kışkırtarak, "Markı pahalandır, ihracatın azalsın." diyen Amelmanda [iş yapamaz, çaptan düşmüş] "demokrat" emperyalistlere: "Hitler gelir, ha!" karşılığını veriyor. Köylü oyları elden gider!

ALMAN KARTALININ NAZİ PENÇESİ

Oysa, apaçık kanunla yasak edilmiş Nazilik (yasak edilen DP'nin "kırat"ına dek alınarak kurulan AP gibi) uluorta Hitler tapanı "Deutsche Wiedergeburt". (Alman yeniden doğuşu) ilan edişine göz kırplıyor. Soranlara: "Ne yaparsın: Guguk (Hukuk) devletiyiz." yollu burjuva "demokrasi koşulları", kıldan ince, kılıçtan keskin gösteriliyor. Beride, Yeni-Nazi Partisi Hanover'dan Bonn başkentine taşınıyor. Yeni "Führer" Von Thadden'in şahsına Kennedy'lerden esirgenen zırhlı camlı, kurşun işlemez mercedesler sunuluyor. Muhafazasına "MEMUR" şeref kıtası ise, (tıpkı bizim hüdayinabit kommandolar ve MHP Ergenekon Arslanları gibi), hep judo ve karate pehlivanı, hüviyetleri aslına uygun polislerden derleşik.

Bu "dokunmayın çarpar" Nazi yenileri, Stuttgart Kongrelerince yayınlanmış 15 milyon seçim jurnalında sözlerini hiç esirgemiyorlar. Orada, Bonn devletinin çok "faul" (çürümüş) şeyler sakladığını açıklayarak, şu sloganları atıyorlar: "*Sicherheit durch Recht und Ordnung*" (Hukuk ve düzen yoluyla EMNİYET!). Bu şımartılan finans-kapital satılıkklarının yüz tanesinden 15 ila 20 tanesi Bundeswehr (Batı Alman Ordusu) subay ve erlerinden aday gösteriyorlar.

"Dilber Adolf" adı verilen yumurtadaki Hitler, Von Thadden, gelecek Bundestag (Batı Alman Meclisi)'da (Yaşı benzesin, Menderes'in ustası Bayar gibi) 100 koltuktan aşağısını kabul

etmem, diyor. Hem de kimden alacak bu "milletvekilliklerini"? Hiç kimseden değil; 60'ını sosyal demokratlardan, 40'ını Hristiyan demokratlardan, 10'unu liberallerden. Birleşik Avrupa mı istiyorsunuz? Mark'ın "vurucu gücü" yetmez, Alman A.B.C. silahlarının vurucu gücü gerekir.

Nazi bozgunu üzerine Franko İspanyasına kapağı atıp ense yapan Belçika "Hexiste" (faşist kafatasçılar) şefi Degrelle bile, yavaş yavaş sesini çıkarıp, Hitler'in itliğini göklere çıkarıyor. Sesinde az melankoli var:

"Yirmi yaşında bir oğlan için biz kimiz? Biz göçerken henüz doğmamıştı bile... Başımızdan geçenler onu Verangetorix'in bıyıklarından ve 14. Louis'nin çürük dişlerinden fazla ihtiraslandırmaz."

Gençleri Hitler'in zafer günlerindeki kanlı cümbüşe imrendirme görevini ("1000 yıl için Hitler" ve "Yuvarlak Masa" eserlerinde) şöyle "şahlandırıyor":

"Ne idi o büyüğü günler ki, babalarımızın bizim ardımızdan yürümekten başka işleri kalmıyordu; o günler ki, dört bir yanda kurt gözlü, kurt dişli gençler dikiliyor, sıçırıyor, dünyayı değiştirmeye hazırlanıyordular!" "Zafer; isteyenlerin, inananların olur. Ben bunu, başarılarından kuşkuya düşen ateşli gençleri cesaretlendirmek için söylüyorum."

Nereye cesaretlendiriyor bozkurtları? Hitler'in, gaz odalarında çirliçiplak kadın ve çocukları kahpece boğuşuna. Eli kolu bağlı, iskeleti çıkmış insanları diri diri fırınlarda yakıp, altın dişlerinden sırtlan generallerine madalya ve eritilmiş insan yağlarından aç sürülerine sabun yapısına. Bizim kafatasçı "Bozkurtçu"lara burçak tarlasında ot yoldurtmak için ellerinden geleni yapan fakat belleri Stalingrat'ta kırılınca Berlin varoşlarına dek kaçça kaçça; kuskunları [eyer kayışları] kopan o Kurt'un boku bile olamayacak, çakır "kurt gözlü, kurt dişli, kurt beyinli" finans-kapital canavarçıklar, dünyaya Hitler'in 1000 yıllık Gauleiter havlamalarını bıraktılar.

DİRİLTİLEN KAFATASÇILIK ÜLKÜSÜ

Almanya'da finans-kapitalin diriltme sevdasıyla tutuştuğu kafatasçılık, yeniden Hitler'in esrar kabağından daha kof çıkan

"Europafestung"unu (Avrupa kalesini) SS kıtalarının Blitzkrieg (Yıldırım Savaşı) ile kuracaklar.

"O Waffen SS (silahları) ki, öylesine aptalca ve haksızca tasvir edilmişler; kahramanlığın aristokratlarıdır."

Finans-kapital tam zamanında atom-mikrop-kimya silahları ile yeni gericiliğini Almanya'dan başka nerede o denli kolay hortlatabilir? Fino köpeği Rexiste Léon Degrelle onu uluyor:

"Almanya ve İtalya yenilmiş, ezilmiş olmakla beraber, erkenden Avrupa'nın başını tuttular. Çünkü büyük Hitlercilik ve faşistlik okulu karakterler yaratmışlardı... Yüzyılımız büyük Hitlerci kasırga ile temellerine dek sarsılmıştı, bütün alanlarda kalıbını değiştirmişti... Nükleer enerjinin keşfinden minyatürizasyona dek bütün modern keşiflerin şimdiki gelişimi demek, Hitler demektir... Kulaklarınızı tıkayınız ama bu böyledir!.. Hepsini Hitler yoluna koymuştur. Öyle bir zamanda ki, pusmuş bulunan Avrupa, önündeki çanaktan ötesiyle hiç kaygılanmaksızın gündelik çorbasını içiyordu... Uğrunda yaşadığımız faşizm, çağımızı bir dahası kalmamacasına kalıbına döktü... 20. yüzyılın büyük ihtilâli yapılmıştır."

Alman emperyalizmi böyle boşveriyor. Bizim İ. İ. Paşanın, süprütülükten bulup buluşturup piyasaya moloz sürüşü halt etsin. Uluslararası finans-kapital, vatan ve millet sınırlarını yok etmenin tek yolunu Alman faşizminde görüyor. Onun için, yalnız bizim yobazlar "Said'i Kürdî'i Nursî'nin kitabında, Kur'an'daki yeri gibi; uçağın, radyonun, Aya gitmenin yerini bulacak değiller ya. Finans-kapital de bütün modern keşifleri, Hitler sapığının her kitabı yakıp bıraktığı kara kaplısından çıkaracak. Bu olağan.

Yalnız "Büyük 20. Yüzyıl" devriminde de Hitler'in parmağını bulmak ilginç. Bizim kafatasçı ve keşçi kapital ne der bu işe? Polonya, Macaristan, Çekoslovakya, Romanya, Bulgaristan, Yugoslavya, Arnavutluk, sahiden Nazi çizmesinin nalçasıyla komünizme geçmediler, ilgililere bilgi sunulmaya değmez. Uluslararası kapital mi? Bak sen şu kerhut Hitler'e; demek, dünyaya "1000 yıllık Yeni Düzen" getiriyorum derken, "yirminci yüzyılın büyük ihtilâli"ni kotarırmış, ha! Çin'i de Kızıl Çin yapan, finans-kapitalin kutsal Japon Mikado'su kafatasçılığı olmadı mı?...

Yok, bu faşistlerde, hâlâ iş var. Batık Avrupa "çorbacı"larının başlarına gene de ısmarlama Amerikan çorabı öreceğe benzerler. Hadi hayırlısı mı demeli? Tevekkeli değil, "söyleyene bakma, söyletene bak" demez mi bizim Nasreddin Hoca halkımız. "Çok alametler belirdi!" Tevekkeli değil, bizim mini finans-kapital, ölümden o denli korkmaz "AŞIRI"dan korktuğu kadar! Gelip görmez misiniz ki, "AŞIRI SAĞ"da "kurt gözleri, kurt dişleriyle" tarihin tarlasını eşen, "AŞIRI SAĞ" deyip, emperyalizmi ŞAŞIRTAN "AŞIRI SOL"un yolunu açarmış.

FİNANS-KAPİTAL BİR HİTLER ARIYOR

Öyle anlaşılıyor ki, finans-kapital Almanya'da faşizmi şimdilik yedekte tutuyor. Mark tekerlenip, Almanya sokakları işsizlerle dolmadıkça, Kripto naziler daha elverişli cinayet paravanı olabilirler. Artık Almanya De Gaulle'ün ağzına bakan Koca Kurt Adenauer Bonn'u değildir. Kiesinger'in Başbakanlığı bir paravandır. Onun ardında, dünya dış işlerini ayarlayan sosyal-demokrat B. Willy Brandt ile, dünya Finans işlerini ayarlayan "Mister Avrupa" B. Josef Strauss Alman finans-kapitalinin gizli kuvveti ve sözcüsüdürler.

B. W. Brandt, Mart'ın son haftasında Washington'da, Perşembe akşamı dörtler yemeğini yerken, başta Amerika gelmek üzere bütün emperyalist "partenaire"lerine (karşı-oyuncularına), sayı ile kendilerine gelmelerini hatırlattı; elinde "anlaşma-belgeleri"ni tutuyordu:

"Bonn ile oyun arkadaşları arasındaki anlaşmalar öylesine anlaşmalardır ki, oyun arkadaşları bu maddeler üzerinde Federal Almanya'nın tutumu ile bir hizada bulunmaya angaje olmuşlardır. Batı Almanya, öyle bir esirdir ki, onu yakaladıklarını sananları sıkı sıkıya yakalamış bulunmaktadır." (4 Nisan 1969).

Türkçesi, Alman emperyalizmi, omuzdaşları Amerikan, İngiliz, Fransız emperyalistlerine diyor ki: *"Siz, beni yendirdiniz. Esir aldınız. Ama yaptığınız yardım ve anlaşmalarla bana öyle bağlandınız ki, artık istesenez de kaderinizi benimkinden ayıramazsınız. Siz beni esir almakla 'Baba bir hırsız tuttum' diyen çocuğun durumundasınız. Koyuversenez gitmem, götürmek istesenez gelmem. Hepinizden güçlüyüm şimdilik. Avrupa Birliği*

mi istiyorsunuz? O güç ister. Güç bende var. Avrupa'yı (Batı emperyalizmini) ben birleştireceğim!"

B. Brandt'ın bıraktığı yerden bir ay sonra B. Strauss alıyor. Alman emperyalizminin eski Savunma Bakanı olarak Alman - Yunker (Ağa) Asker (Generaller)ini, şimdiki Maliye Bakanı olarak Alman Bankerliğini temsil ediyor. Böylece Alman finans-kapitalinin ruhu olan (Yunker + Asker + Banker) üçüzü (bizdeki gibi Demirel, Yunker; Bayar, Banker; İnönü, Asker diye ayrı ayrı kişilikler yok) hepsi birden B. Strauss'ta toplanıyor. Onun için kendisine uluslararası finans-kapital, "Mister Avrupa" payesini giydirmiş bulunuyor.

19. yüzyılda "Mister Avrupa" İngilizdi. 20. yüzyılın birinci yarısında (1918'den beri) "Mister Avrupa" fiilen Amerika oldu. Bu "mister"lik için Hitler çok kan döktü. Tutmadı. Şimdi, (Birinci Emperyalist Evren Savaşı'ndan 50 yıl sonra, İkinci Emperyalist Evren Savaşı'ndan 25 yıl sonra) 1969 yılı "Mister Strauss" Hitler'in yapamadığını yapacak. İngiliz bile Bay Strauss'tan münasibini bulamıyor. Mister Strauss da, Anglosaksonların aslında Cermen olduklarını düşünerek, İngiliz Komuna Odası'nda (Avam Kamarasında, bir "Atlantik Grubu"na Avrupa'yı nasıl biricik Cermen Avrupalı yapacağını açıklıyor.

EMPERYALİZM FAŞİZMİ-SÖMÜRGE FAŞİZMİ

Tümü Fransız "hür basın"ında bile yayınlanmayan bir açıklama üzerinde durulmaya değer. Çünkü uluslararası finans-kapitalin nerelere dek geldiğini ve nereye gitme sevdasıyla tuttuğunu, bir bölgedeki Hitler'den daha itelce hiç kimse ortaya koyamaz.

B. Strauss'un dağınıkça tezinin özü derlenince, her şeyden önce çelişki sayılacak bir prensipten yola çıktığı anlaşılıyor. Bütün faşizmlerin başta görülen iddia yaygaraları, hep sözde koyu milliyetçi olduklarını afiş yapar. Bu afişin ardında milletin ve milli savunmanın en itcil inkarı gizlenmeye çalışılır. Bunun anlamı, ileri ve geri ülkede birbirine ters düşen iki karakter taşır:

1- İleri ülkede anlam açıktır. Her faşist, kendi finans-kapitalinin dünyaya egemen olması şartıyla, başka bütün vatanları çizmesiyle çiğneyip yok etmeye, başka bütün milletleri ve milliyetleri, köle, aşağı ırk yapmaya çalışır. Musolini'nin

ve Hitler'in koyu milliyetçilik gösterişleri, yalnız İtalyan yahut Alman milletinın "dünyaya bedel" olduğunu tutturarak, yeryüzünde başka her türlü vatan ve milliyetleri köklerinden kazıdır. Bunda anlaşılmayacak bir şey yok. Finans-kapital biricikleştirdiği dünya pazarında, tek başına sultan kesilmek için, azdırdığı milleti alet ederek, geri kalan bütün vatan ve milletleri tahtadan silmek ister.

Bu, kendi evi içinde en azgın şoven, milliyetçi geçinen finans-kapitalin, yeryüzünde milliyetçiliğın başka her türlüşünü yasak etmesi, bir sahtekarlık olmakla birlikte, kendi hesabına mantıklı bir sahtekarlıktır.

2- Geri ülkelerdeki kafatasçılarının faşizmi, ileri ülke faşistlerinin ile taban tabana zıt bir sahtekârlık olur. Alın Türkiye'deki çeşitli Turancıları. Bunlar, lafta vatanperverlik, milliyetperverlik uğruna, her türlü uluslararası ülkücü sosyalizmin can düşmanı geçirirler, bütün Türkiye dışında kalmış Türkleri (ama özellikle sosyalist düzene girmiş Türkleri) "Büyük Turan" adına "kurtarmak" için canlarını ortaya atmış görünürler. İnsanın bu coşkun "milliyetçiliğe" neredeyse inanacağı gelir. Öyle ya, adamlar Türkiye'ye bile sığmıyorlar, bütün dünya Türklerini bir araya getirecekler. (Fransızlar "Frank" adlı CERMEN, İngiliz "Anglo-sakson" adlı CERMEN, Almanlarsa, adları üstünde CERMEN... gelin Fransız-İngiliz-Alman milliyetlerini ve vatanlarını kaldıralım demek gibi birşey...)

Ancak işe geldi mi yani Nazi orduları Edirne sınırına geldiler miydi; bütün bizim o koyu "Türkçü" geçinen kafatasçılar hep birden Mehdi çıkmış gibi Hitler'i selamlamak üzere, şimdiki "Ergenekon Arslanları" yolundan perçemlerini "Hitlervari" kaşlarına düşürürler, bıyıklarını iki keçi boku biçiminde burunlarının altına yerleştirirler; dört hilali bir uçlarından aynı noktada birleştirip öteki uçlarını uzaklaştırarak, Nazilerin Gamalı Haç'ını gizli polis işareti kılığında kutsal işaret sayarlar, kaz adımı talimlerle faşist ordularını karşılama talimleri yapmaya girişirler.

Bütün bu hazırlıkların uygulaması ne olacaktır? "Aşırı Türkçü"ler her şeyden önce Türk vatanını yabancı finans-kapital ordularına teslim edecekler, Türk milletini (ellerinden gelirse tüm kutsal Turan ile birlikte) Cermenliğin emrine verip ortadan silmeye çalışacaklardır. Burada sahtekarlık, vatan hainliği ve milli cinayetle yarışır. Bizim kafatasçılar da "vatan" veya "mil-

let" aşkıyla aşırıca yanıp tutuştuklarını öne sürerken, aşırı Cermen nasyonalistliğini iddia eden Naziler kadar sahtekardırlar.

Ne var ki Naziler, dünyayı tek Cermen hegemonyası altına sokarlarken, hiç değilse sahtekarlıklarına görünüşü uydururlar. Bizim kafatasçılar, hem "Türkçüyüz, çok aşırı" diye sahtekarlık yapıyorlar, hem de bütün Türkleri Nazi köleliğine peşkeş çekmekle görünüşü bile kurtaramayan "dalalet ve ihanet" batağına gömülürler. Başka türlüünü de yapamazlar.

Çünkü faşizm, azgın güçlü bir finans-kapitalin, kendi ülkesinde ömrünü uzatabilmek için bütün dünya milletlerini en şoven, en utanmazca gaddar, en gerici ve aşağılık yollardan soyup ezme doktrindir. Türkiye'nin ise, öyle dünyalara sığmaz güçlü finans-kapitali yoktur. Dolayısıyla, yabancı emperyalistlerin yarıdakılığını yaparak, Türk vatanını satarak, Türk milletini yabancı şirketlere kul köle ederek, "aşırı milliyetçilik" perdesi ardında aşırı-kozmopolitliğin (burjuva enternasyonalciliğinin) domuzunu yaptığıını gizlemeye çabalar.

PAROLA: "ALMAN AVRUPASI!"

Bu genel kural altında bugün Alman finans-kapitaline düşen demagoji ne olabilir? Elinden geldiği denli, asıl maksadını, yer-yüzüne Cermen egemenliğini yayma çabasını maskeleyerek, genel sözlerle burjuva vatanlarının bağımsızlık ilkesini ve milletlerin kendi kendilerini savunmaları olanaklarını hiçe saymak. "Mister Avrupa Strauss" o demagojisini şöyle özetliyor:

"Bugün Avrupa'da, basit milli savunma politikası için yer yoktur."

Milli savunma yoksa, yani millet ve vatan savunulmayacak ise ne yapılacaktır? "Millet" yok "Avrupa" var, hatta bütün Avrupa bile değil. De Gaulle de "Avrupa" diyordu ama, o daha namusluca, Avrupa'nın Atlas Okyanusu'ndan Urallara dek uzanmış bir kara kıtası olduğunu unutturmaya kalkışmıyordu. "Mister Avrupa Strauss"un kalpazanlığı coğrafyayı değiştirmekle başlıyor. Yalnız, kapitalizmin debelendiği "Batı Avrupa"yı "Avrupa" sayıyor. Ve o "Avrupa"da, yani emperyalizm düzeni içinde artık ne bağımsız vatana, ne milliyetçiliğe, ne de "millî savunmaya" yer kalmadığını anlatmak istiyor.

Yalan mı? Finans-kapital artık ne vatan, ne millet istiyor. Alman finans-kapital "Avrupa"yı istiyor. Sahiden hiçbir milletin ötekine baskı ve sömürü gütmediği bir Avrupa istiyor mu? Bunun tek temel şartı, hiçbir insanın ötekine baskı ve sömürü gütmediği bir düzenin kurulmasıdır. Bu düzenin adı ise SOSYALİZM'dir. O zaman, hiçbir vatan sınırı ötekisiyle tepişmez olur ve hiçbir millet ötekisine dış geçirmeye kalkışamaz. Dolayısıyla bugün, milli gelirleri yarı yarıya kemirip, toplum verimini körleten o yaman savunma masrafları da insanlığın zararına değil, yararına harcanmış olur.

Alman emperyalizminin istediği Alman Avrupası'dır. Kendisini artık o düzeye ulaşmış sayıyor. Alman Avrupası manivelası ile Alman emperyalizminin dünya hegemonyasını kurmayı tasarlıyor. Bunu kimsede tepki yaratmadan başarmak için, Alman Avrupası'na Batı Avrupa adını veriyor. Hatta şimdilik bu "Batı Avrupa"yı "NATO içinde" bile kabul ederek, atom-kimya-mikrop silahlarıyla ayrı bir entite [varlık] olarak cihan er meydanına atıyor. Bay Strauss'a göre:

"Gelecek Batı Avrupa savunması, NATO'nun göğsünde, içinde 'İNANÇ VERMEYE ELVERİR, GÜVENİLİR ve ETKEN BİR CAYDIRIŞ' (Dissuasion: Düşmanı kıpırdayamaz hale getiren silahlara bu ad veriliyor) olan bir 'SİYASİ NÜKLEER STRATEJİ' güdülmelidir."

STRATEJİ: BÜTÜN SİLAHLAR ALMAN'A TESLİM!

Bu "strateji" bir yanda De Gaulle'ün Sovyetler'i içine alan ütöpic Avrupasını ortadan kaldıracak, öte yanda Amerikan veyesetine son verecektir. Çünkü, bir yanda Amerika ile "ittifak" lakırdısını kullanıyor:

"B. Franz Josef Strauss, Batı Almanya Maliye Bakanı olarak salı günü şunu telkin etti: Fransa ve İngiltere, Birleşik Amerika Devletleri ile müttefik bir Avrupa savunma nüvesini biçimlendirmek maksadı ile nükleer silahlarını ortaklaşa koymalıydılar."

Ama biraz daha aşağıda NATO içindeki Amerika'ya şöyle hafifçe bir dirsek vuruyor:

"Bir Avrupalı savunma örgütlenmesi, önceden görülebilir bir gelecekte, NATO içinde Batı Avrupa'nın Birleşik Amerika Devlet-

lerine farazi olarak (virtuellement) eşit ve muhtar (autonome) bir partöner (karşit-oyuncu) olması için tek şanstır."

Böylece Alman kartalı "Avrupa" yuvasından bir çırpıda hem Sovyetler kuşunu, hem Amerika leyleğini atmış oluyor. Sovyetler'i atmanın anlamı açık; Avrupa'da sosyalizm istenmiyor. Amerika'yı atmaya bir gerekçe gerek. Mister Avrupa Strauss, onu da aşağıdaki mantıkla kotarıyor:

"Birleşik Amerika Devletleri, Avrupalı milletlerin emniyeti içindeki sorumluluk payından feragat edecek değildir. Ama Avrupalı ülkeler... Amerika Devletlerinin komünizme karşı cihan mücadelesinde güdücü iktidar olarak sırtına aldığı yükü hiç de hafifletmiyorlar."

Dilinin altındaki Hitler'in baklası: *"Komünizmle cihan emperyalizminin mücadelesi"* çıkmıştır. Hitler bu bakla ile Hitler olmuştur. Strauss aynı bakla ile emperyalizmin falına bakıyor.

AMERİKAN EMPERYALİZMİ ALMAN'A EMANET

Alman bu ağızla, güya Amerika'nın, sözgelışı Vietnam'da Avrupalılarca yalnız bırakılıp yardımına koşulmadığı için "otokritik" yapar görünüyor. Bu sahtekarlıktır. Çünkü, zaten Almanya'dan başka bütün öteki "Avrupalılar" kendileri "muhtac-ı himmet birer dede"dirler. Amerika'ya "tiraj spesial" (para fonundan özel para çekiş) hakkını yadırgamaları bundandır. Bay Strauss gerçekten Amerika'ya acıyorsa, niçin Alman markının kılına dokundurtmuyor?

Demek Alman'ın "NATO içinde Amerika'ya eşit ve otonom" bir güç olmak isteği, Amerika'yı koruma kaygusundan ileri gelmiyor. Alman, başka bir şey seziyor. Amerikan kudretinin ayağı kaymaktadır. Onu şu sözlerle süsleyerek belirtiyor:

"Avrupalılar, dostları ve müttefikleri olan Amerikalıların, bo-yuna Avrupa hürriyetinden ve alinyazısından sorumlu olageleceklerini düşünmekte haklı değildirler. Asıl, kendi kıtalarını kendilerinin kuvvetlendirmesi yoluyla, Amerika Birleşik Devletlerinin çok sayıda yükümlerden çektikleri ızdıraplarından birkaçını dindirmek daha çok Avrupalıların görevleridir."

Yani, madem Amerika'nın ayağı kayıyor, "çektikleri ızdıraplardan birkaçını dindirmek" için, ayağının altına bir karpuz ka-

buğu da Almanlar koyup, Avrupa'da biricik ve egemen olmalıdırlar. Strateji planı bu.

Hayır, Alman emperyalizmince, Allah etmesin *"Avrupa politikası hiç kimseye karşı yöneltilmiş değildir."* Bilakis, Alman-Avrupa politikası herkese öyle bir emniyet verecektir ve herkes görecektir: *"ki, biz (Alman-Avrupalıları) Birleşik Amerika Devletlerinin emin bir arkadaşı ve mümkün oyundaşı partneri olabilmek için ve Sovyetler Birliği ile uzlaşılınca hakiki bir oyundaş olabilmek için, kendi alinyazımızı kendimiz belirtmek (auto-determination) hakkımızı yitirmek niyetinde olmayacağız."*

Hitler gibi zart zurt yok. Sırası değil henüz. O iş, gerekince NPD (Yeni Nazi) partisinin şefi Von Thadden'e bırakılır. Daha alınacak yol var. Dünya milletlerini, alıştırma alıştırma, emperyalizmin ÖZGÜCÜ, Alman finans-kapitalinin hegemonyası altına sokabiliriz. Bunun için de şimdilik ne şiş (Amerika) yansın, ne kebab (Sovyetler). İki yanı da kollayarak yol alalım. Sonra Alman'ın ne "oyundaş" olduğunu aleme bir daha öğretiriz. Hesap da bu.

AVRUPA EMPERYALİZMİ ALMAN EMRİNDE

Şimdilik hiç unutulmaması gereken şey, Avrupalılara düşen dünya görevinde sallapatılık yapmamaktır: *"Avrupa ülkeleri, en sonunda şunu kavramalıdırlar ki"* diyor B. Strauss, *"şimdiki dünya şartları, Avrupa'yı yeniden cihan politikasında bir rol oynamaya zorlamaktadır ve şu yana bu yana yalpalamamaya, kendini bırakmamaya zorlamaktadır."*

Küçük burjuvalar Fransa'sının De Gaulle sallantısını istemiyor B. Strauss. Alman emperyalizmi, Naziler çağındaki potansiyeline doğru ilerliyor. Bu potansiyelle Avrupa emperyalizminin şimdiden liderliğine zararını atmıştır! İngiliz bile ona "Mister Avrupa" gözüyle bakmıyor mu? Bu Alman Avrupasının komünizme karşı emperyalist Haçlılar Seferinde, şimdilik Amerika yanında "eşit-otonom", sonra Amerika'dan üstün bir "yeni cihan politikası" misyonu vardır. Ve o misyonda ikirciliğe düşülmemelidir. De Gaulle gitti. Amerika bile hâlâ kimi Kızıl Çin'le flört yaparak, kimi Sovyetlere kızıl telefon teli ile bağlanarak "yalpalıyor". Olmaz böyle şey. Hitler usulüyle baştan kara gideceksin. Bu

misyonu ancak derebeyi artığı (yunker+banker+asker) Prusya ağalığı yerine getirebilir. "Tarih" onu bu oyunu "yeniden... oynamaya zorlamaktadır."

Bundan açığı söylenebilir mi? Bu Alman Avrupa misyonu için ne gerekiyor? "Caydırıcı nükleer enerji" adıyla maskelenecek A.B.C. (atom, mikrop, kimya) silahları gerekiyor. Mikrop-kimya silahları nasıl olsa gizliden gizliye Alman'dan soruluyor. Onu hiç açmıyor B. Strauss. Fincancı katırları ürkütülmemeli. "Nükleer=Çekirdekci" sözcüğü yeter.

"Batı Avrupa ülkeleri teknolojik bir komünite (topluluk) biçimlendirerek, kerte kerte silahlı kuvvetlerini bütünlemeye (entegre etmeye) ve şimdiki görüş ayrılıklarının üstesinden gelmeye mecbur olacaklardır."

Elhasıl Mister Strauss bütün bir "düşük Nazi" programıdır. "Anti komünizm" yemini oltana taktın mı onu yutmayacak emperyalist köpek balığı yoktur. Nitekim, İngiliz buldoğu şimdiden B. Strauss'u "Mister Avrupa" ilan ettiğine göre, Anglosakson emperyalizmi oltayı yutmuş görünüyor. Hazır "İşçi Partisi" iktidarda iken, Hitler'in Nasyonal SOSYALİST partisine alangle [İngilizvari] "sosyalizm"den daha elverişli köprü kurulamaz.

Bu fırsatı Büyük Britanya Adasına gidip kollayan B. Strauss, "Aman!" diyor, "O caydırıcı silah (dissuasion) içinde yarıklar (failles) sakın bulunmamalıdır. Caydırıcının elemanları birbirine tıpatıp uygun (adéquat) olmalıdır. Ve bu elemanlar (A.B.C. silahları demek istediği belli) saldırı halinde mecburi, ister istemez kullanılmalıdır."

ALMAN KAZIĞININ ALIŞTIRILARAK SOKULUŞU

Alman finans-kapitalinin en son açık teklifi bu. Geriye kalıyor. "Almanın koyunu, sonradan çıkar oyunu." Karşısındaki resmen "nükleer" (çekirdekci) güçlü, Fransız, İngiliz, Amerikan emperyalistleri, hiç değilse kendi milletlerine daha rahat yutturabilmek için, oltanın büsbütün yaldızlı olmasını beklemekte haklı değiller midir?

Mister Avrupa Strauss, onu da düşünüyor. Ve Alman finans-kapitalinin uluslararası emperyalizm liderliğinin strateji'sini başlıca dört taktik aşamaya ayırarak, "amor"tize" ede ede uygulayacağını uluslararası finans-kapitale muştuluyor.

1. Aşama: RED ve İNKAR: *"Altını çizerek göze çarptırmak isterim ki, bu kavrayış (konsepsiyon: Emperyalizmin Alman hegemonyasına gebe kalışı) Almanya'ya nükleer silahlar üzerinde bir milli kontrol yetkisi vermeyecektir."*

Tıpkı, B.C. (mikrop, kimya) silahlarını Amerika'da ve Almanya'da harıl harıl tezgâhlarken yapıldığı gibi, Alman finans-kapitalinin başrolü "ikincil" gösterilip "kamuoyu"ndan gizlenecektir. Bunun kimse farkına varmayacaktır.

2. Aşama: KIYICIĞINDAN SOKULMA: *"Birinci merhale (étape) olarak, Büyük Britanya ile Fransa nükleer silahlarını ortaklaşa ortaya koyabileceklerdir. Böyle yeni bir Avrupalı nükleer güç yaratılınca, ona ÖTEKİ AVRUPALI ÜLKELER de, kendi ellerinden gelen mahsus [özel] girişim paylarını (contributions appropriées) getirip verebileceklerdir."*

Sen, İngiliz ve Fransız, hele elindeki silahı ortaya koy. Çekirdekci silahlar bir yol hepimizin ortaklaşa malı olagitsin, ben Alman finans-kapitali "Arkadan gelir korum!" Amerika ile Sovyetler, nükleer silahların başka ülkelere yayılmamasını mı konuşuyorlar? Alman, İngiliz, Fransız triumvirası, bir tek "Avrupalı" topluluk olurlarsa, Fransa, İngiltere elindeki nükleer silahlar hem biçimce "başka ülkelere" verilmemiş olur, hem B. Almanya, bir kalemde nükleer silahların bir numaralı "ORTAĞI" olur. Yani Alman emperyalizmi, gizli gizli B.C. silahlarına sahip olduğu yetmiyormuşça, resmen açıkça atom silahına sahip çıkmış olur. Kimse de gık diyemez.

Güzel hesap değil mi?.

3. Aşama: HERKES ELİNDEKİNİ KULLANSIN: Bu "ortak" nükleer güçler nasıl kullanılacak? Kim kime emir verecek? Mister Avrupa Alman'ın bu noktada en ufak ikirciliği yok. Gözünü kırpmadan şöyle diyor:

"Komünote'nin (emperyalizm 'komünizmin' düşmanıdır, ama 'komünote'nin yani Eflatuncu üst-sınıflar arası 'komünizmin', finans-kapital kozmopolitliğinin oldu olasıya dostudur!) o Avrupalı topluluğun ilkinil (initial: başlangıç) safhasında nükleer silahları kullanma emri, ancak yerinde yetkililer (autorités en place), nükleer elemanlar ve silah depolarının bulunacakları topraklardaki yerinde otoriteler tarafından verilebilecektir."

KOMÜNİZME KARŞI ALMAN HAÇLI KOMUTASI

Nereleridir o "depoların buldukları topraklar"?

Pek çok lastikli lafa benziyor. Dilediğin yana çek. Ancak "nükleer ELEMENLAR" kime karşı kullanılacak? "Komünizme". Komünizm nerede? Doğuda. Avrupa'nın "emperyalistler komunasında en doğuda olan topraklar kimin? Batı Almanya'nın... Demek mantığın kendiliğinden sonucu ile, "nükleer silahları kullanma emri"ni verecek "yerinde yetkililer" ister istemez Alman "yunker-banker-asker"leri olacaktır.

Gelecekte mi? Öyle demeye getiriyor, "Mister Strauss". Ama, Amerikan ve Japon kaynaklı belgeler ortada. Daha Çekoslovak olayları patlak verirkenden beri, Treforger manevraları sırasında, Amerikan-Alman emperyalizmi, "hürriyet" ve "sosyalizm" naraları ata ata, Bavyera depolarını, yani Alman olmayan (Çekoslovak) sınırlarını her türlü atom, kimya, mikrop silahlarıyla doldurmuş bulunuyor. Onları kim kullanacak?. "Yerindeki yetkililer". Yeter ki sosyalizmin can düşmanı finans-kapital, diyelim Çekoslovak milletin "hürriyetçi sosyalizm" ayaklanmasını, bir "kurtarıcı" rolünde "savunma" olanağına kavuşsun.

Ondan sonrası kolay. Hitler'in hayalinde kurduğu "Europa-festung" (Avrupa, istihkâmı), Cermen egemenliğinde bir "Avrupalılar Federasyonu" etiketiyle gerçekleştirilmiş olur.

4. Aşama: CERMEN AVRUPA FEDERASYONU: "B. Strauss'un izah ettiğine göre, kesin sonuç amacı (l'objektif final: nihai hedef), nükleer kontrolü, bir merkezi komünöter hükümete aktarmaktan başka bir şey olmayacaktır.

"Deutschland, Deutschland über alles!

"B. Strauss'a göre, Sovyetler siyaseti, Almanya'yı bölünük ve ciliz tutmayı tezliyor, ve Moskova'nın Almanya tarafından bir öç alma harbinden korktuğu yolundaki iddiası'ayakta durur şey değildir.'

"Ama eğer Almanya yeniden birleşmiş olsaydı" diyor B. Strauss, 'hiçbir zaman, kıyaslanamayacak kertede daha büyük bir nüfusu ve ekonomik zenginlik kaynakları bulunan Sovyetler Birliği'ni tehdit edecek kadar güçlü olmayacaktır.'

"Sovyetler, bölünük bir Avrupa istiyor ve en sonunda kendi kontrolleri altına girmiş bir Avrupa istiyorlar ve bu amaçla, bir

Alman öç alıcılığından ve uydurma Alman tehdidinden söz etmeyi yararlı buluyorlar."

Mister Avrupa'nın tezi burada bağlanıyor. Sovyetler haksız. Alman emperyalizmi yoktur. Olsa da ne yapabilir ki zavalılık? Hele şu Doğu Almanya komünistini bir yutalım: "Bölünük" Almanya, yeni bir "Anschluss" [ilhak, katılım] yaparak önce Doğu Almanya'yı, sonra Batı demokratik emperyalist ülkeleri yutsun. O zaman elbet Sovyetler'deki "Büyük ekonomik zenginlik kaynakları ile nüfusu" şimdikinden "kıyas edilemeyecek kertede" küçük deşildi ya!

AMERİKAN "BOŞLUĞU"NU ALMAN DOLDURA

Finans-kapital, kendi dünyasında yeni bir güçler dengesi ayarlıyor. Amerikan kapitalizmi, üretim temeli yerine dolar merkantilizmine önem vermenin cezasını çekiyor. Üretimden çok modern tefeciliğe, yani rantiyelik (hazır irat yeyicilik) ile zorbalığa (emperyalist tahakkümüne) dayanan doların dağına kar yağdığını görüyor.

Alman emperyalizmi pususundan çıkıyor. Finans-kapitalin cihan güçlerini ayarlama işinde olağanüstü rolünü bir vuruşta almak istiyor. Galip emperyalistler, kapitalizmin ve Alman şirketlerinin bedavadan bekçi köpekliğini ederken, Alman finans-kapitali bütün enerjisini ultra modern bir üretim ve sürüm yaratma çabasına harcadı. Alttan alta herkesin zararına geliştirdiği ekonomi dinamizmindeki birikimi artık politik ve militarist üstünlük alanına atlatıyor.

Teşebbüsü yeni deşil. Bütün tilkiliğine rağmen, De Gaulle'ün önünde hep yenik reaya tutumunda kalan Adenauer'i taburcu ettiği günden beri, Almanya, o atlamaya hazır bulunduğunu göstermişti. Kiesinger, yalnız son ortam hazırlığını hızlandırmak için kullanılan atlama tahtasından başka bir şey deşildir. Asıl aktörler, İngiltere'de resmen Mister Avrupa'lığı vaftiz edilen eski Harbiye, yeni Maliye Bakanı B. Strauss ile ona "sosyalist" mamilik eden eski Batı Berlin Başkanı, yeni Başbakan Yardımcısı ve Dış Bakanı B.W. Brandt'tır.

1945 yılında Yakındoğu için yapılip dünya ölçüsünde uygulanan haleflik-seleflik deşiş tokuşunu hatırlayalım. Cihan Savaşından bitkin çıkmış İngiliz emperyalizmi, Yakındoğu bunalımını

gidermeye tek başına gücünün yetmeyeceğini anlar anlamaz Amerikan emperyalizmine döndü.

Yunanistan ile Türkiye'de İngiliz finans-kapitalinin bıraktığı "BOŞLUĞU" (sözcük resmen bu iki BOŞLUK) Amerikan finans-kapitalinin gelip DOLDURMASI istendi. Amerika, Kabe'ye giren hacı coşkunluğu ile "Lebbeyk!" diyerek, Yunanistan'da ve Türkiye'de İngiliz emperyalizminden "BOŞALAN" koltuğa bütün (Truman Doktrini, Marshall Yardımı gibi) dolarları ve (Kore Savaşı, Potsdam Anlaşması, Berlin meselesi gibi) çizmeleriyle gelip oturdu.

1969 yılı, besbelli paralel anlamda aynı merasim tekrarlanıyor. Oyun aynı, aktörler değişiyor. Avrupa için yapılip dünya ölçüsünde uygulanacak yeni bir haleflik-seleflik mizansenini önündeyiz. Vietnam Savaşı'ndan bir türlü çıkamayıp iflahı kesilen Amerikan emperyalizmi, gerek Doğu, gerek Batı bunalımını gidermeye tek başına gücünün yetmediğini anlar anlamaz, Alman emperyalizmine döndü.

Fransa ile İngiltere'de, Amerikan finans-kapitalinin bıraktığı BOŞLUĞU (sözcük bu olmasa da olay budur: BOŞLUK), Alman finans-kapitalinin gelip resmen DOLDURMASI, üstü kapalı oturumlarda istendi. Almanya, Kudüs'e girmek için nice yıllar sefere çıkmış Haçlılar coşkunluğu ile "Olrayt!" diyerek, Fransa'da ve İngiltere'de Amerikan emperyalizminden "BOŞALACAK" koltuğa (NATO doktrini, Para Fonu gizli kararları gibi) doyçe markı ve (ihracat savaşı, kimya-mikrop silahları gibi) çizmeleri ile gelip oturuyor.

TÜRKİYE: NAZİ "YAŞANTI ALANI"

Uluslararası finans-kapitalin bu yeni güçler dengesini ayarlama şölenu, elbet Avrupa'da De Gaulle için uygulanırken, geri kalan bütün dünyada olduğu gibi, Türkiye için de yeni bir ayarlama gidişi gerektirecekti. O Türkiye ki, (edebiyetle sömürsünü yapsaydı) Hitler'e bile, İran, Irak üzerinden eski "Doğuya Bas!" parolasıyla "yaşantı alanı, hayat sahası" olarak çoktan tanınmış ve bırakılmıştı. Türkiye "kamuoyunda" gangster yapılı Amerikan emperyalizmi çabuk mu çok mu alerji yarattı? (Yunker+banker+asker) yapılı Prusya ağalığının Kayzer bıyıklı Alman emperyalizmi sağ olsun, o her zaman, Babil çağından

beri her zorbayı alkışlamış batakcı Osmanlı ağalığını, kendi üçüzünün kalıbı içine kolayca sokuverir.

"Mister Avrupa" Strauss'un "sol kolu" Sosyalist "W. Brandt gömleğini giyerken", "W. Brandt traş olurken" öyle samimi (ne Kayzer gibi korkunç bıyıklı, ne Hitler gibi yırtıcı perçemli.) Amerikanvari Türk'e saygılılığından: *"Bir sohbet esnasında hiç çekinmeden bacaklarını masanın üzerine uzatarak oturabilir"* diyen "hür basın"ımızda B. W. Brandt, çoraplı ayaklarının hacıyağı ile karışık Prusya domuzu kokusunu Türkiye Türklerinin burunlarına uzatmış poz poz fotoğraflarla, en "ciddi" finans-kapital gazetelerinde teşhir ediliyor... Yamacında çıplacık butlar bacak bacak üstünde hoş avrat. W. Brandt'in: *"Kadınlara karşı centilmenliğinden... Çok iyi bir kavalye olduğundan..."* (26 Mayıs 1969, Gazeteler) ballandıra ballandıra bitiremiyorlar.

Bize ne mi? Herif "turist". Eğlenmeye gelmiş Türkiye'ye. "Turist altın yumurtlayan tavuktur". Hele B. W. Brandt gibi "kadınlara karşı centilmen... çok iyi kavalye..." bir Alman horozu olursa turist... Ayak bastığı yerde neçe tavukları "gebe bırakmaz" ki!... Demirel bir mucize görmüşçe ağzı açık bakakalmış. B. W. Brandt, şiş göz kapakları ile bu şaşakalışa tiksinererek sırtıyor.

Alamanı nasıl ağırlayacağını bilemeyen "hür basınıımız" diyor ki:

"Tam kılıç balığı mevsimi olduğunu bilen sayın W. Brandt, bir jandarma botu ile... ancak 2 tanecik izmarit tutabilmiştir." (age, 26.5.1969)

Tam İ. İ. Paşanın "Hadi canım sen de!" diyeceği yerdir burası.

Ne istiyor bizden "Mister Avrupa"nın sol kolu kanadı, sosyalist B. W. Brandt? Hiç yazarlar mı?

TÜRKİYE DARBOĞAZINDA ALMAN HUZURU

Ama, bizim ondan neler dilendiğimiz saklanamıyor. "Büyük politikacılarımız" milletten her şeyi saklayabilirler. Tetanozlu hastanın son demindeki suratı ile "Dılık'i Hipokrati" (Lokman sırtığı) saçan yüzleri uluslararası finans-kapital sözcüsü önünde sıkı mı ciğerlerini açığa vurmasın? W. Brandt "HUZUR"unda sıygaya çekildikleri zaman ağızlarından kaçırdıklarıyla öğreniyoruz ki; Tür-

kiye saklanamayacak bir "SİKINTI İÇİNDE", TİP liderleri gibi hep "DAR BOĞAZLAR ÜZERİNDE" imiş!

Türkiye fakir fukarasına her Allahın günü 24 saat, her şeyimizin güllük gülistanlık olduğunu davul zurnayla çalan "Dahi Büyük Adamlarımız", bakın uluslararası finans-kapital önünde nasıl öz boyutları ile doğruyu söylemek zorunda kalıyorlar.

"Türk Hükümet yetkilileri, Federal Almanya'nın, Ortak Pazar görüşmelerinde desteğini istemişlerdir."

Ortak Pazar nedir? Türkiye finans-kapitalinin, vatan sınırlarını ve milli bağımsızlığın 1 numaralı temelini teşkil eden gümrük engellerini Batı emperyalistlerine feda edip, Türkiye'yi uluslararası finans-kapitalin açık-pazarı, sağmal ineği haline getirmesidir. Türkiye'nin milli ekonomisi feda edilince, yüzbinlercesi yabancı ülkelere, en başta Almanya'ya göç etme zorunda kalan işsizlerimizin milyonları aştığı anlatılarak, Alaman'a "Sen bilirsin" deniyor. Amerika da bizi boşuyor. Türk milletinin başında kalabilmek isteyen finans-kapital, bir zaman kapıkulu olduğu eski efendisi, yeni emperyalizm öncüsü Alman'dan medet umuyor.

"Ayrıca Türkiye'nin ekonomik gelişmelerde karşılaştığı DAR BOĞAZLAR üzerinde durulmuş ve döviz ihtiyacının her yıl biraz daha arttığı belirtilmiştir."

"Görüşmeler sırasında, doğrudan doğruya kredilerin arttırılması ifade edilmişse de, İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ SİKINTILI DURUM BÜTÜN AÇIKLIĞI İLE bir daha izah edilmiştir." (24 Mayıs 1969, Y. G.)

Amerikan silkiyor. Aman Alman yetiş!

Alaman ise, "tam kılıç balığı" tutmaya gelmiş. "Hür basın" "Ancak iki tanecik izmarit tutabilmiştir" diyorsa inanalım mı? "Amerikan 6. Filo" gibi, "Mister Avrupa" Alman'a da inanmayan "kafir" olur, bunun yeri bulundu dolar'da... O inançla, "hür basın" yazıyor:

"Yalnız askeri yardımlar üzerinde... olumlu bir HAVA sağlanmıştır!"

Demek; kredi, döviz, sıkıntı, dar boğaz... derken, "sağlama" bağlanan tek "sadaka", "askeri yardım"... Yani, Alaman'ın "tam... mevsimi olduğunu bildiği", "seyfiye=kılıçgil"den "KILIÇ

BALIĞI"!. tutulmuştur. Efendilerimizin pek düşkün oldukları Amerikan "HIZIR" gitmiş, Alman "HUZUR"u gelmiştir.

ALMAN "HUZUR"NUN İKİ KANITI

Emperyalist "Hızır"larla "huzur"ların Türkiye'ye neler getirmek istediklerini merak eden var mıdır? Uluslararası finans-kapitalin yeni Avrupa ve dünya ayarlamaları açısından, her gün ele alınan "hür basın"ın, sanki hiç birbirleriyle ilgileri yokmuş, acayip bir tesadüfle ortaya çıkmış gibi sahifelerinin baş yanına yahut en sapa köşelerine serpiştirdiği olağanlar üzerinde azıcık duralamak yeter.

İşte size, dünya finans-kapitali ile, hatta "kadınlara centilmen... iyi kavalye" B. W. Brandt'ın geliş gidişi ile hiç ilişiği görünmeyen, ama "TESADÜF" bu ya, tam Sosyalist-Alman Bakanından 2 ile 4 gün sonra okunan iki "APAYRI" havadiscik:

1- "KÜRT DAVASI": B. W. Brandt'ın gidişinden iki gün sonra Irak'ta "Kürtlere muhtariyet" [özerklik] verildiği işitildi. Ertesi gün Türkiye'nin seçkin "KIBRIS, Yavru Vatan!" Uzmanı bir Sayın Bayımız, "6 Eylül"den esinlenmişçe şu satırları döşendi:

"Hiç değilse bir KIBRIS yaratmamak için önceden daha tedbirli bir çalışma düşünülmüş müdür? Mesela, bir alternatif olarak KERKÜK TÜRKLERİ ve MUSUL akla getirilmiş midir? Kısacası, düne kadar Irak'ın bir iç meselesi olan KÜRT davası, şimdi bizim de kapımızın zilini çalmak üzeredir." (29.5.1969, H. B., Yeni Gazete)

Maşaallah, ne "aklı evvel", ne akılcıl ulusseverlerimiz var. Finans-kapital "aklı" böyle uzağı görür soyut düşüncelidir.

2- *"TÜRK ORDUSU ISLAH EDİLECEK": "Sovyetler Birliği'ne ait savaş gemilerinin SON ZAMANLARDA Akdeniz'e inmeleri ve sayılarının gittikçe artması üzerine, Türk askeri makamları NATO Komutanlığı ile yaptıkları bir görüşmeden sonra, asker sayısında bir indirme yapmamıza... karar vermişlerdir. Ayrıca, Türk Genelkurmayı, ordunun islahının yanısıra, SOVYET ORDULARINA KARŞI hazırlanan kuvvetlerin takviyesine dair bir plan yapmıştır."*

*"Öte yanda, paralel olarak Akdeniz'de kıyısı olan NATO ülkele-
rinde de benzer faaliyetlerin yapıldığı, ilgililerce ifade edilmiştir.*

Ayrıca, önceki gün Bruxeies'de yapılan NATO SAVUNMA PLAN-LAMA KOMİTESİ'nin toplantısından sonra yayınlanan bildiri de, NATO kuvvetlerinin askeri kabiliyetlerinin artırılması konusunda mutabakata varıldığı açıklanmıştır." (30.5.1969, age)

Çok şükür, nasıl da sistematik makine adam, "geleneksel tarihsel dost" Alaman'ın hamura el attığı belli. Finans-kapital "pratiği" böyle canayakın yürütür somut yaptıklarını.

AMERİKAN HIZIRI: GENELEV-HAŞHAŞ

Celal Beyin "Bizim su işleri müdürü" dediği Demirel, anlaşıyor, Amerika'da fazla "su işleri tahsil etmiş" geliyor?

Osmanlı ağa, bey, paşaları, İslam dininin haram ettiği faizciliği örtülemek için yaptıkları "hilei şer'iyye"ler gibi, tefecilikten birikmiş akçalarını en kârlı "işletme" yeri olan "hamam işletmelerine" yatırınca, "edep" ve "haya" duyguları kabarmış olacak. Halk onlara "Tüh! Koskoca beyler, paşalar, ağalar, eşraf, ayan, müteneffizan... şimdi de hamamcılığa mı başladınız!" tükrüğünü yapıştırmaları diye, yaptırdıkları ve işlettikleri (hem de hiç ağıza alınamayacak biçimlerde işlettikleri) HAMAM'lara -"ÜS değil SÜS, MEVZİ değil TESİS" gibi- hamam değil "SULU MUKABELE-HANE" adını vermişlerdi.

Şimdiki "sulu mukabelehaneler"e, "genelev" diyorlar. Eskiler "kerhane" derlermiş; "ker: kötü" yapılan "iş" ise, "İŞ" olduğuna göre, kötüye -"öz" Türkçe (?)- "genel" dendi. Tuttu... Her ne ise, işte o yerlerden şikayet var.

"Denizası" Amerikan üslerindeki zampara askerler için yayınlanan "The Overseas, Weekly" dergisi yazmış. Bizim Akşam gazetesi de, "İşte dostumuz Amerika" diyerek bayağı alınmış. Dergi, İstanbul'u "Bizans İmparatorluğu'nun Başkenti" olarak gördüğü için, hiç üstümüze almaya da bilirdik ya. Alınganlık.

"Böylesine kokuşmuş gübre yığnında yaşayabilenler ancak yerlilerdir. Halkın haşhaş satarak gösterdiği marifeti, polisler de karakollarda rüşvet alarak gösterir." diyor dergi. "Her Türk şehrinde mutlaka bir genelev mahallesi vardır. Bir Türk kıızıyla randevulaşmak (normal olarak böyle bir şey istemezsiniz ya) imkansız olduğundan, erlerimizin çoğu genelevlerin bulunduğu semti ziyaret etmeyi tercih ederler." (18 ve 25 Mayıs). "Burası öyle bir şehir ki meyvası, sebzesi yenmez, suyu içilmez!"

Bizce ötekiler bir şey değil. En kötüsü, genelev'den de kötüsü, İstanbul'un "suyu içilmez" oluşudur. Demek, Celal Beyin "su işleri müdürü", Amerikalıların "barajlar kralı" B. Demirel, en çok uzman yetiştirildiği "su" işinde olsun Amerikalı efendilerimizi bile memnun edememiş, talihsiz.

Ya "demokrasi"de?

Hiç sormayın. Türk kızından (normal olarak böyle bir şey istemezmiş ya!) randevu alamayan hovarda Amerikalı hiç değilse genelevde hacetini bitirmiş. Türkiye öyle "demokrasi"siz bir "haşhaş CENNETİ" imiş ki, "gramı 3.5 lira kadar." "Yedi düvelin esrarı bulunur"muş da, "20 yaşında tipik bir Amerikan üniversitelisi Mc. Gregor, piposunda yarım gram esrarla yakalanmış" olduğundan, "Hâkim, kanunu bilmemek mazeret değildir." diye yapıştırmış 2,5 yıl hapsi.

Hem Amerikalı "haric-i ez memleket" [yurtdışında] imtiyazlı "yeni kapitülasyon" mösyösü olsun, hem Türk kanunlarına göre ceza görsün... Böyle bir ADALET'in bulunduğu ülkede demokrasi'den söz edilebilir mi?

Fakat demokrasizliğin ondan da korkunç biçimi, Amerikalıyı adeta isyan ettiriyor. Amerikalı istediği (istemez ya!) Türk kızı ile istediği randevu evine gidemez; "Tipik bir Amerikan üniversitelisi" olarak piposunda yarım gram haşhaş tütüremezse, besbelli, Amerika'nın Guatemala'dan Vietnam'a dek dünyanın dört bucağında uğruna ne canlar yakıp, ne kanlar döktüğü "demokrasi" Türkiye'de yoktur.

Haydi ona ara sıra "hamamın namusunu temizlemek için" katlanılıyor, diyelim. Daha fecisine ne buyrulur:

"Dahası, Türkler, Amerikan bayraklarının Amerikan üsleri üzerinde bile dalgalanmasına razı değildirler."

Suçunu ihbar ediyor 25 Mayıs günlü Amerikan dergisi. Ne cinayet? Üstelik de kalkmış, (The Overseas Weekly'den aynen okuyoruz) *"Türkiye demokratik bir ülke olduğunu iddia eder. Gerçektenyse, ona POLİS DEVLETİ' sifati yakışır. Bu satırların yazarı, Çiğli Hava Üssüne girmek istemişse de Türk Komutanının şiddetli tepkisiyle karşılaşmıştır... İncirlik Hava Üssüne bir arkadaşımızla ancak Amerikan pasaportlarımızı göstererek girebildik. Fakat Türk Komutan, bizim varlığımızı öğrenir öğ-*

renmez, derhal Üssü tahliye etmemizi emretti. Söylendiğine göre Komutan bizi içeri bırakan Türk nöbetçiyi de tutuklamakla tehdit etmiş."

Böyle bir ORDU'nun bulunduğu ülkede demokrasi'den söz edilebilir mi? "The Overseas Weekly", yerden göğe dek haklı olarak, köpüre köpüre bütün dünyaya haykırıyor:

"İŞTE TÜRK DEMOKRASİSİ!"

"İkinci Dünya Savaşından beri Amerikalılar Türkiye'ye milyonlarca dolar vermişler ve bu meteliksiz ülkeyi komünist hakimiyetinden kurtarmışlardır. Artık Türkler doların kokusunu almışlar. Daha çoğunu istemektedir."

YIPRANAN FİNANS-KAPİTAL YEDEK PARÇA ARIYOR

Bu satırlar neyi gösteriyor? Türkiye'deki GENÇLİĞE, ADALETE, ORDUYA Amerikan sözünü geçiremeyen Adalet Partisi Hükümetinin Başbakanı, Celal Beyin "Su İşleri Müdürü", Amerika'nın "Barajlar Kralı" Süleyman Bey El-Demirel anlaşılan yıpranmıştır. Bunca "demokrasi" aykırılıklarına uğrayıp da bir türlü 6. Filo ile Ankara'nın üzerine yürüyüp Hacıbayram Camii Şerifinde, Öktem'in cenaze namazını kıldırmayanların imdatlarına yetişemeyen Amerikan emperyalizmi de Türkiye'de yıpranmıştır.

Şimdi ne olacak? Eski "sulu mukabelehane"lere "hamam" dememek yetmiyor. Eski hamama, yeni taşlar, yeni tellaklar bulmalı. Amerika, anlamış görünüyor! Önce kendisinin hamam müteahhitliği tavsadı. Öyle Alman'dan para alıp, Türkiye'de "sulu mukabelehane" işletmek olur mu? Parayı veren, düdüğü çalar. Türkiye'de hamamcılığın evvel ezel ustası olan Alaman'a aktarmalı müteahhitliği. Her işe ehli gerek. "Ol kâre de pişekâr lâzım".

"Sulu mukabelehane"nin müteahhidini değiştirdik, zaten soran da yok. Parayı verenin Alman olduğunu Türkiye finans-kapitali çakmaz olur mu? Gönlü Alaman'ın yanına kaydı bile. Eski göz ağrısı Alaman. Taslarla tellakları nasıl değiştirmeli? Şu kör olası tefeci-bezirgan haciağa tasları ile yerli finans-kapital tellaklarından da adam yetişmez ki. Çıka çıka, bir Said'i Kürdi ile, Balıkesir levazımcılığında ün yapmış arslanların en Ergenekoncusu Alpaslan T. Keş çıktı.

Onlardan da Said'i Kürdi: Birinci Cihan Savaşından beri Rus Çarının emrinden Alman emperyalizminin emrine aktarılmış bir kahraman. Alpaslan Türkeş ise, düşük İngiliz sömürgeciliğindeki Kıbrıs'ta yetiştirilip askerlik saflarına, oradan da kafatasçılık akımına, oradan da 27 Mayıs'a dek sokulup, yalnız Londra'da "kuvvetli albay" reklamı ile lanse edilmiş tipik bir Alangle [İngilizvari] kişidir. Nurculuk yaşasa da, Alman âyanı olarak Şeyh Said'i Kürdi öldü. Türkeş yaşasa da, kafatasçılık mezar taşçılığından öteye geçemedi.

TÜRKİYE'DE KIYAMET ALAMETLERİ

Şimdi ne yapılacak?

ADALET; "tipik Amerikan üniversiteli"ye yarım gramcık haşhaşı bile rahat içirtmez. ORDU; Halk önünde Tanrı, Amerika önünde kul kesilecek bir cunta olsun kuramaz. GENÇLİK dersin, 15 tane mehter takımı tutup önüne geçirtiyorsun da, hâlâ İmam Hatip Okulunda bile Karl Marks'ın fikirlerini tartışıyor. Olmaz böyle DEMOKRASİ.

Zaten hep ne çıktıysa GENÇLİĞE çekilen nutuklardan çıktı. Gazi'nin Nutku, Cumhuriyeti gençliğe adadı. Bir türlü yalanlanamayan Bursa sofrasındaki söylev, gençliği, tıpkı bugünkü gibi, polisin, hatta adliyenin yanıldığı yerde doğru bildiğine gözünü kırpmadan atılmayı öğütledi. Şimdi adaletin de ordunun da vurucu güçleri, o adayışları ve öğütleri ciddiye alan, hatta yeri gelince uygulayıveren GENÇLER'in elinde.

Emperyalizm 40 yıldır devletçiliğimiz ile elele verip Türkiye'de bir kapitalist sınıfı yetiştirmeye çalıştı. Tam rahat edecek, bir de ne görüyor? O zıpçıktı, kendini bilmez, efendisini ve Allahını tanımaz "vahşi burjuvazi" bile, kırıntılarıyla geçindiği ulu finans-kapitale kafa tutar oldu. "Türkiye Ticaret Odaları, Sanayi Odaları, Ticaret Borsaları Birliği" diye emperyalizmin Türkiye tarlasında beslediği kargalar, azıcık sanayileşmeyi görünce, devletçiliğimizin şanlı bakanlarınca verilen emirlere bile boyun eğmez oluyor.

Örneğin, "Alman mucizesi"nde başrolü oynamış olan tomalak B. Ludwig Erhardt'dan esinlenmiş bir eğilim beliriyor. 1969 başlarında "İstanbul Ticaret Odası" kaleme aldığı yarı gizli "rapor"unda şunları yazabiliyor:

"Türkiye'de rekabet noksandır. İthalat inhisar [tekel] altındadır. Fiyat müessesesi iyi işlememektedir. İthalat muayyen [belirli] müesseselerde toplanmakta, bu da aşırı kârlara, monopollere yol açmaktadır. Anormal kârlar muayyen ellerde toplanmaktadır. Montaj sanayicisi ve diğer sanayici piyasayı istismar etmektedir." (C, 19.4.1969)

Bu ne demektir? Türkiye'nin ekonomi temellerinde türemiş "VAHŞİ" sermaye, Tanrı gibi tapması gereken yaratıcısı "MEDENİ" finans-kapitale karşı çıkıyor. 120 yıldır Türkiye'de kökü kazınan REKABET, çoktan 19. yüzyılda unutulmuş değil midir? Cumhuriyet doğdu doğalı bütün "inkılap"çılarımız her gün "GAYRİ MEŞRU" ilân ettikleri "rekabet"i tepeledikleri halde, kimin haddine yeniden diriltmek? İthalat, ihracat, sapma sanayi, aşırı kâr, anormal kâr, fiyat müessesesi ve ilh. tüm monopollerin tekelinde imiş. Ya nasıl olacaktı? Bunu yeni mi öğreniyorsunuz? Türkiye'de "AŞIRI" bir tek şey vardır: "SOL!" Şu kılkuyruk "vahşi" kapitalistler kalkmışlar "kâr" gibi kutsal bir ruhül Kudüs'ü de "AŞIRI" sayıyorlar. Bu maazallah, katırın doğurması, güneşin batıdan doğması gibi kıyamet alametidir!

FİNANS-KAPİTAL BİTPAZARINDA 1. RAUND (TEK PARTİ-TEK ÖNDER)

Özetlersek; sosyal ekonomi TABAN'ında sosyal sınıf olabil-diği ölçüde tekelci soygun cümbüşüne katılamayan "VAHŞİ" kapitalistler bile, artık Türkiye'yi kısıkvrak bağlamış bulunan FİNANS-KAPİTAL tekelliliğine ve vurgunculuğuna dayanamaz olmuştur. Sosyal ÜSTYAPI'da gelenekcil "ilmiye-seyfiye" adlı "SUNÛF'U DEVLET" yani "adalet-ordu" biçimiyle, yabancı sermaye emrindeki Türkiye'yi her bakımdan sömürgeleştiren FİNANS-KAPİTAL baskıcılığına ve soysuzlaştırıcılığına dayanamaz olmuştur.

Tekelci olmayan işveren sınıfı başkaldırıyor. Adalet irkiliyor, ordu direniyor, gençlik ayaklanmış... Böyle bir ortamda finans-kapital kime tutunacak?

1) Sosyal sınıf temeli olarak kendisine en yakın ve akraba olan serbest rekabet özlemlili vahşi kapitale.

2) Politik kişi elemanları olarak, gençliğe en uzak ve aykırı olan, müzeye kaldırılmış iktidar hasretlisi eski fosillere.

"Kimdir onlar? Kimdir onlar?"

"Hareket Ordusu!.. Bereket Ordusu!"

B. Kılıç Ali'lerden, B. Celal Bayar'lara dek ne denli yeşil finans-kapital kasalarında, çifte anahtarlarla saklanmış iktidar mostralıkları varsa, hepsini üstlerine ekilmiş naftalinlerinden, yığılmış kir, toz, çamur pasaklarından bir bir silkeleyip temize çıkarmalı. Politika ipine sıra ile çıkarıp güneşin altında, gerekirse gençliğin Atatürkçülüğünü de "TEKEL"lerine alarak, yeni yeni finans-kapital cambazlıklarını denemeli.

Yıllar yılıdır bağırmaktan sesi kısılan Yeni Türkiye Partisi, bu Türkiye politikası denilen "BİT PAZARI"nda hep o "ESKİLER ALAYIM"cılığı kendisine tek cankurtaran simidi, baş slogan yapmıştır. "Varak'ı mihr'i vefayı" [dostluk, sadakat, vefa belgesini] bir türlü kimseye okutup dinletemiyordu. "AF! AF!" tempolarını da Amerikan şirketinden patentli sayın B. Süleyman Demirel ekibi, sadakatli "TEKEL"inden bırakamıyordu. Amerikan ağa dünya hegemonyasında birincil kaldıkça, bu tekeli de AP'nin far mason+Nurcu+kafatasçı" üçüzünün elinden almak güçtü. Amerikan finans-kapitali bunları yetiştirmişti, bunları tanıyordu.

Alman finans-kapitali doyçe mark saltanatını dolar gangsterliği yerine, Avrupa işlerinde De Gaulle Don Kişot'unu yeldeğirmenleri üzerine saldırtıp tökezletince, sıra Türkiye'ye geldi. İlk sinyal, "bayram, değil, seyran değil" iken, finans-kapital "enişte"sinin YTP'yi "öpmesiyle" verildi. Katafalktan sandukalarının tozuyla kalkıp yürürce, bir gün ansızın: B. Tevfik Rüştü Aras, B. Kılıç Ali başta olmak üzere, ne kadar sağ kalmış "Tek Parti-Tek Önder" çağının kurutulmuş (asker-banker-yunker) mumyaları varsa, epey "velveleli" ve "şatafatlı" afişlerle YTP'ye girdiler... Sessizlik!

FİNANS-KAPİTAL PAZARINDA 2. RAUND (DP)

Bu birinci raund oldu. Umulan etkiyi yapamamış gibidir. Ama aldanmayalım. Finans-kapital işini bilir. Taşını boşuna atmaz. Yapar kötülüğü atar denize: Süleyman bilmezse Şeytan bilir!

Ve "Şeytan" bildi. Şeytan önce Süleyman Beyi dürttü. AP'nin 200 küsur imzası, samur kaşlı Celal Beyin "Eski Cumhurbaşkanı" sıfatı ile Zenit noktasında parlatılması için Anayasa'yı değiştirme önerisini "Büyük Meclise" sundu... Şeytan, onun ardın-

dan Celal Bey'i dürttü: *"Hadisaati vakte al! Bu taht, biliyorsun, Paşa çizmelerini giymedikçe, Sultan Süleyman gelse, rüzgârın üstünde uçamaz."* Bursa'daki "Bizim Ev" yarenliği, havayı yumuşattı... Şeytan en sonra, Paşaların Paşasını dürttü: *"Ne durursun, seçime geç kalacaksın Tataragaşası. Herif zuhur edecek. Bu da elinden geçsin."*

Bu ikinci raund tam oldu. Yer yerinden oynadı! Gene, her şey "demokrasi için"di. Amerikan "HIZIR HINZIRI", kendi aksayan dolarının yerine Alman markının "SUNTURLU HUZUR"unu geçirecekti. Bu "demokrasi" başka "demokrasi" olacaktı. Truman-Marshall-Johnson-Nixon'ların "dolar demokrasisi" epey birikti. Şimdi Adenauer-Erhardt-Kiesinger-Strauss-Brandt'ların "mark demokrasisi"ne atlanmalı. Korkacak bir şey yok. Ha Hoca-Ali, ha Ali-Hoca. Hepsi finans-kapital demokrasisi. Dolarınki buraya kadarmış. Gayrı döndük, dolaştık, gene (yunker-asker-banker) markınınikiyle, sil baştan alınyazımızı çizdireceğiz.

Neredeki baştan? Elden gelse İkinci Meşrutiyet'ten, becerilse Birinci Meşrutiyetin Birinci Anayasa'nın yaratıcısı(?) Essultan İbnis Sultan Ulu Haakaan, Abdülhamit Hân'dan başlanılır. Selim III, Mahmut II, Genç Osman çok uzak. Diriltilebilseler (Enver-Talât-Cemal) Paşalar... Birinci Emperyalist Evren Savaşı'ndaki Alman müttefiklerimizin ruhları şad olurdu. Realist olalım. Önümüzde (Demirel-Bayar-İnönü) üçlüsünden uygunu yok.

FİNANS-KAPİTALDE 3. RAUND (YTP ve İLH.)

Demirel direnirse, Kılıç Ali'ler, T. Rüştü Aras'lar ne güne duruyorlar? Von Papen'ler yalnız hürriyet Türkiyesinin değil, Cumhuriyet Türkiyesinin de dosyalarını iyi hazırlamışlardı. Kimin, neresinden nasıl tutulacağını öyle bilir ki tecrübeli Alman gavuru, CIA'nın parmağı ağzında kalır.

Demirel dönüyor mu? O zaman üçüncü raund açılır. İşveren sınıfının Türkiye'deki "vahşi" kanatları, fena halde Amerikan firmalarından ezgin ve yılgin. Daha doğrusu, daha hesaplı ve disiplinli Alman firmalarınca, Türkiye "vahşi" firmalarını da ("sol"a kaymalarından ise), W. Brandt gibi bir "sosyalist" örneği ile hizaya getirmek olağan "demokrasilerdendir.

Bu oyunu en başarı ile kim becerdi? Rahmetli Menderes'in "sebebi hayat ve memarı" Celal Bey. İçinde adam olduğu

CHP'ye isyan bayrağını kaldırdığı zaman, o bayrakta ne yazılıydı? "Liberalizm". Devletçiliğe, tekelciliğe, sahte seçimlere, antidemokratik kanunlara yayılım ateş açıldıydı iktidara gelinceye dek. Gelir gelmez "antidemokratik" sayılan 3 bin kanundan bir tekinin kılına dokunulmadı. Devletçiliğin ve tekelciliğin en domuzu azgınlaştırıldı. Anadolu'da ne denli Babil artığı tefeci-bezirgan varsa, hepsiyle finans-kapital uzlaşması yapılarak... Seçimler... ne oldu? "Aldattım, buldattım"a döndürüldü.

Şimdi aynı işi CHP ne denli uğraşsa iyi yapamaz, YTP deneniyor. DP'nin ilk sahneye çıktığı günlerde olduğu gibi YTP, "Atatürk'ün yakın arkadaşları" olan Kılıç'lar, Aras'lar, Taray'lar ağzıyla, bütün "hür basın"ca tek ve biricik "ATATÜRK PARTİSİ" olarak ilân edildi. B. W. Brandt'ın "Kılıç balığı" tutamamış görüldüğüne kahkahayı basması ondandır. "Kılıç Ali"lerden mükemmel "kılıç balığı" mı olur? Finans-kapital Kılıç'ları, Aras'ları "iki tanecik izmarit" olarak görüyor. Amaç, o izmaritlerle tutulacak asıl "kılıç balığı" "Atatürk" ve "Partisi!"

CHP de "Atatürk Partisi" değil mi? Finans-kapital o balığı her zaman başından kokuta kokuta epey eskitti. Ecevit gençlik aşısının bile kokusu ne çabuk çıktı! YTP öylesi değil. Onun için YTP'nin son kongresi, CHP'nin hiçbir zaman başaramayacağı demagojiyi denedi:

1- EKONOMİ TABANINDA: YTP, ikinci derecede adsızların eliyle, Türkiye kapitalist sınıfının, finans-kapitalden illallah demiş "valisi", zümrelerin ağzına bir parmak bal veriyor, YTP kongresinde fırlayan bir delege şöyle haykırıyor:

"Biz, soyguncu özel sektör taraftarı değiliz. Bugünkü özel sektör! TEKELCİ bir özel sektördür."

"Tiss!" oluyor. "Ölüm sükûtu". Hiçbir yanda ne "evet!" ne "hayır!" iştiliyor. Oncağz yeter. Madde işinde fazla açılmaya gelmez. Çabuk yaka ele verilir. Atarsın oltayı beklersin. Enayi izmaritler takılırsa, onlarla W. Brandt'ın "kılıç balığı"nı tutarsın.

YTP'nin neo liberalizmi bu. Yani, tıpkı ayakta alkışlayıp elini öptüğü "Eski Cumhurbaşkanı" B. Celal Bayar üstadının geçmiş, düşük liberalizmi gibi.

2- POLİTİKA ÜSTYAPISINDA: YTP, birinci kertede sözcü ettiği, banka kasalarından yeni çıkarılmış eski yerli finans-ka-

pital liderlerini konuşuruyor. "Eski Milli Eğitim Bakanlarından ("Atatürk Devri" demeyi de ihmal etmiyor "hür basın") Cemal Hüsnü Taray", önde şu Lapalis'in hakikatini bildiriyor:

"DEMOKRASİMİZ'in çok sağlam esaslara BAĞLI olmadığını son olaylar göstermiştir." (26.5,1969, Y.G.)

"Son olaylar" hangileridir? (İnönü+Bayar+Demirel) elele verip de Anayasa'yı değiştirmeye kalkınca, ORDU'nun direnmesi üzerine teklifin Senato'da uyutulmasıdır. "Demokrasimiz" Anayasa'ya dayanan bir düzen değil mi? Anayasa'yı değiştirmek isteyenlerin bu kasıtlarını yerine getirememeleri "demokrasimizin çok sağlam" olduğunu göstermeli idi. "Atatürk devri" bakanı tersini iddia ediyor. "Sosyal düzenimizin" temeli olan "Anayasa" değiştirilse idi, "demokrasimizin çok sağlam esaslara bağlı" olacağını öne sürüyor.

TEORİCE "MİLLİ İRADE" MECLİSTE Mİ ORDUDA MI?

Bu neye benziyor? Köylümüzün anlayacağı dile çevirelim bu "sandukadan çıkmış" Atatürkçünün dediği: "Eşeğin yularını koparsaydık, eşek sağlam kazığa bağlanmış olurdu." gibi bir söz. Bu acıip yargı neye dayanıyor? Meclis Anayasa'yı değiştirmek isterse, ona kimse karışmamalı fikrine. Niçin karışmamalı? Çünkü Meclis "milli irade"yi temsil ediyormuş. Ordu ise, "milli irade"yi temsil etmediğinden, bu işe karışmamalı imiş... Doğru mu?

Ezberle lakırdı pelesenlerini bırakalım. Arayalım, Ordu neden "milli irade"yi temsil etmiyormuş? Çünkü Ordu seçimle iktidara gelmemiş. Meclis ise seçimle ortaya çıktığı için, "milli irade"nin biricik su götürmez temsilcisi oluyormuş. "Muş" diyoruz. Çünkü bunu hemen bütün bezirgan partiler ve politikacılar böyle söylüyorlar. B.C. H. Taray da öyle mi anlıyor?

Meclis Anayasa'yı değiştirebilseydi, "demokrasimizi çok sağlam" bulacağı anlaşılan B. Taray, "milli irade"nin tecelli ettiği söylenen "seçim"lere gelince, ne buyursa beğenilir? YTP Kongresinde alkışlanan sözlerini olduğu gibi aşağıya aktaralım. Diyor ki B. Taray:

"Bugünkü sistem içinde, seçmen, seçtiği kişilere bilmeden, tanımadan oy vermektedir; bilmeden, anlamadan seçim olmaz."

Demek Türkiye'de "SEÇİM" yok. Mademki insanlarımız, "bilmeden, tanımadan, anlamadan" oy veriyorlar. Bunu YTP Kongresinde Merkez Heyetine seçilen "Atatürk Devri Bakanı" açık seçik itiraf ediyor. Öyleyse Türkiye'de bir "seçim"den nasıl söz edilebilir? Meclisi, millet "bilmeden, tanımadan, anlamadan" seçiyorsa, Meclis'in "milli irade"yi temsil ettiği de söylenemez. Demek Büyük Millet Meclisi ile Ordu arasında "millî irade"yi temsil açısından, öyle koparılan yaygaraları haklı çıkaracak büyük fark yoktur.

Türk milletinin içinden gelmek bakımından "ordu" ile "meclis" hep bir hallidirler. Olsa olsa, seçim reklamlarını ancak parası ve nüfuzu çok olan şirketler, kapitalistler, tefeciler, bezirganlar, ağalar daha çok yaparak, hep kendi adamlarını meclis'e "seçtirdiklerinden" diyelim; milletvekilleri, ister istemez kendilerini "seçtirenlerin" etkisi altında kalırlar. Millet bütününün yararlarını her zaman kolayca egemen sınıfların çıkarlarına üstün tutmayabilirler. "Milli irade" denilen şey, millet çoğunluğunun yararı ise, milletvekilleri "milli irade" önünde yeterince tarafsız olamazlar. Sık sık görüldüğü gibi hep kodamanlar kayırabilirler.

Ordu ise, çoğunluğu fakir fukara halk çocuklarından derlenmiş bir milli örgüttür. 27 Mayıs üzerine yapılan anketlerin ispatladığı gibi, o mütevazı halk çocukları, içinden çıktıkları fakir halkın dertleri ile, en yüksek subay oldukları zaman bile, acı acı dertlenip düşünmekten kendilerini alamazlar. Herhangi bir seçtirilme, seçilme borçlulukları bulunmadığı için hemen bütün "milletvekili" denilen seçilmişlerden çok daha fazlasıyla millet meselelerinde tarafsız düşünüp davranabilirler. Maaşlarını, milletin vergilerinden hayatları pahasına hizmet karşılığı aldıkları için, "milli irade"ye saygı göstermekte herkesten çok hasbi [dürüst, temiz] olabilirler. Şunun veya bunun kaşı gözü için milli yararları savsaklamaya, yahut tersine çevirmeye kalkışmazlar.

PRATİKÇE MİLLİ İRADE GERÇEĞİ

Bütün bu genel ve teorik gerçeklikler yanında, Türkiye için her şeyden daha su götürmez pratik bir gerçeklik daha vardır

ki, Türk ordusunu, Anayasa'yı koruma doğrultusunda, hemen her Türk'ten daha önde yürümek görevinde tutar. Türkiye'de ömür boyu politikanın ve ekonomi, toplum konularının bilimini yapmış politikacı devede kulak bile olamaz. O yüzden, Türkiye insanları, birkaç profesyonel politikacının finans-kapital zenginliklerine ve olanaklarına dayanarak yaptıkları stratejilerle istedikleri yere sürüklenebiliyor. Meşrutiyette İttihatçıların, Cumhuriyette Demokratların, en iyi dilekle bile olsa milleti sürükledikleri uçurumlar ortadadır.

Buna karşılık Türk ordusunun halk çocukları, askerlik hizmetleri yanında kalan bütün boş zamanlarını, memleket ve dünya meselelerini bol bol izlemek ve değerlendirmekle bütün ömürleri boyunca görevlidirler. İşleri budur. Bu işi hakkıyla yerine getirmek için zamanları vardır. Hele 27 Mayıs'tan beri, toplum, ekonomi, politika, kültür, doktrin ve ilh. problemleri üstündeki derebeyi artığı yasaklar hayli tavsadığı için, insanlık meselelerini Türkiye'de inceleme, içyüzünden kavrama işinde, hiç kimse Ordu mensuplarımızla yarışamaz. Yeter ki, bilgisizliği ve bilinçsizliği savunan yersiz birtakım tabulardan kurtulunsun. Milli irade'nin gerçek anlamını, yönünü, dozunu Ordu kadar doğrulukla tartabilecek başka kimseler, herhalde finans ve ağa seçimleriyle kalbur üstüne çıkarılmışlar arasında toplanmış sayılamazlar. Milli Kurtuluş ve 27 Mayıs buna belgedir.

Hepsinden kestirmesi ise şudur: Gerek Milli Kurtuluş'un, gerek 27 Mayıs'ın yarattığı Türkiye Büyük Millet Meclisleri neye dayanmışlardır? Kurtuluş Anayasası ile 27 Mayıs Anayasalarına. Birinci Büyük Millet Meclisi'nin "kabul" ettiği "Teşkilatı Esasiye"de, 27 Mayıs'ın tayin ettiği Kurucu Meclisçe "kabul" edilmiş "Anayasa"da (Birinci Meşrutiyette ve İkinci Meşrutiyette bir yandan önce Abdülhamid'e, sonra Meclisi Mebusan'a "kabul" ettirilen "Kanunuesasi" gibi) Ordunun silah gücü'ne dayanmasa, bir gün ayakta duramayacak tarihcil belgelerdir. Neden kendimizi, kimi formüllerle aldatıyoruz?

Her nereden yola çıkarsak çikalım, varılan köy birdir. Türkiye'nin tarihinde bir Millet Meclis'i varsa; o Anayasa'dan gelmiştir. Türkiye tarihinde ne zaman bir Anayasa doğmuşsa, o Ordu'dan gelmiştir: Onun için, dost-düşman Türkiye'de her-

kes bize "Ordu-Millet" demiyor mu? Kendimizi; "Ordu-Millet" sayarken, ağızımızdan çıkan sözü, kulağımız işitmiyor, beynimiz şartlamıyor mu? Niye, ikide bir kalkıp "seçim"den bir tabu gibi söz ederiz. 1920 yılı Ordu istemeseydi hangi Türkiye Büyük Millet Meclisi seçilirdi? 1960 yılı gene Ordu istemeseydi hangi milletvekilleri ve hangi senato seçilirdi? Türk Ordusu, neden, "bilmeden, anlamadan seçim olmaz" denilerek yapılmış seçimlerle kendilerini "milletvekili" yahut "senatör" tanıtanlardan daha az "milli irade"yi temsil etsin?

EFENDİLERİMİZİN "ŞEREF" ANLAYIŞLARI

Kongresinde "seçim olmuyor" diyen YTP, Ordu'nun alaşağı edip idam cezası verdiği ve bir daha böyle seçimlere karışmaması Anayasa'ya geçirilen B. Celal Bayar'a şu mesajı yolluyor:

"Eski Cumhurbaşkanı,

Adalet fikriyle meşbu [dolu] mücadelemiz vesilesiyle izhar buyurduğunuz [gösterdiğiniz] nazikane iltifatınız, Büyük Kongremizde heyecanla ve ayakta alkışla selamlanmıştır. Size uzun ömürler, mutlu gelecekler, Kongremizin derin saygılarını arz ederiz." (26.5.1969)

Ne demek? B. Bayar'ın düşmesi "adalet fikriyle meşbu" değilmiş. Ordu adaletsizlik etmiş. Bir siyasi parti B. Bayar'ı "heyecanla, ayakta alkışla selamlayarak" o adaletsizliğe karşı "mücadele" yapıyor. Maksadı "seçtiği kişilere bilmeden oy veren" milli irade'yi, Bay Bayar'la kendi yanına çekip seçimi kazanmak!

Alman Bakanı B. W. Brandt "askeri yardımlar üzerinde olumlu bir HAVA sağladığı" gün, B. Bayar, aynı YTP sorumlularına "86 yaşında... şerefli bir insan olarak" şu ucuz kabadayılığı gösteriyor:

"Mücadeleme devam edeceğim. Hiçbir kimse ve hiçbir hadise beni bu yolumdan alıkoyamayacaktır... Bir referandum kimin bu millet tarafından tasvip edildiğini, adaletin hangi yönde olduğunu gösterebilir." (24.5.1969, Y. G.)

Bu adamlar "İNSAN" olmakla yetinemezler. Bunun güç olduğunu bilirler. İnsanları ikiye bölerler:

- 1- Kendi azınlıklarına "ŞEREFLİ İNSAN" etiketini takarlar;
- 2- Millet çoğunluğunu, dolayısı ile "ŞEREFSİZ İNSAN" yerine korlar. Hepsi 9 ay 10 günde doğmuş yaratıklardan, niçin birkaç

düzinesi "ŞEREFİLİ", geri kalanı "ŞEREFSİZ" hale getirilmiştir? İnsan toplumunda neden bir kişi bile "şerefsiz" bırakılsın? Bu şeref taslayanların düpedüz insandışılığı değil midir?

Toplumunu hep şerefli insanlarla dolu görmek istemeyişlerinden, kendilerinden başkalarını "şerefsiz" duruma düşürdüklerinden. Demek, onların "şerefli" olmaları ile böbürlenmeleri, öteki insanların zararına ele geçirdikleri bir imtiyazdır. Öyleyse, insanlık açısından onların durumları utanılacak bir üstünlüktür. Kendi cinslerinden her birini en az kendileri kadar "şerefli" görmedikçe rahat uyuyabildiklerine göre, kendi sömürülerinin "şerefsiz" hale itelediği insanların manevi katilleri olan bu zorbalar, hâlâ ortalığa çıkıp nasıl "şeref"ten söz edebilirler?

Bu "Toplum Polisi"ni masum bir alete çeviren "toplum zorbaları"nın her şeyleri, "şeref" anlayışlarına benzer. Onların Genel Kurulları "kongre" değil, "BÜYÜK Kongre"dir. Davranışları herkesinki gibi değil, "NAZİK" olur; söyleşileri de söz değil "İLTİFAT" olur; konuşmazlar, birbirlerine "ARZ ederler. Kimdir onlar? Finans-kapital mutlu azınlığı. Birbirlerine katır tekmesi atarken bile "NAZİKÂNE ARZ'I İLTİFAT" etmiş görünürler. Türkiye'nin bataklıkta içinde boğdukları insanların apayrı mahlukatıdır.

Bu finans-kapital mahlukatının bir marifetleri de "şerefsiz" gördükleri, "tanımadan oy verir" dedikleri Türk milletini kendi torbalarında keklik bilmeleri ve o milletin "SEÇİM"lerde tülelerini" yolmakta birbirleriyle yarışa kalkmayı pek gözde bir süre avı merakıyla sevmeleridir. Kendi yalanlarına kendileri de o denli inanmış görünürler ki, birbirlerine katır cilvesiyle "İLTİFAT" ederlerken, hep "NAZİKANE" "mücadele" korkuluğunu karşı çıkarırlar.

MİLLETİ YENEN CASUSLUK

Millet de onların yaptıkları kayıkçı dövüşlerini, sahiden bir demokrasi mücadelesi sanmaktan bir türlü yakasını kurtaramaz. Bu kayıkçılardan birisi veya ötekisi parsayı topladığına göre, "demokrasimizin çok sağlam esaslara bağlı" "OLDUĞU" veya "OLMADIĞI" ortalığa yayılır. "Seçim olmuyor" diyen YTP'ye, üstadı B. Bayar: "Bir referandum" (yani oy toplama) yapılsa görürlerdi biçiminde, 27 Mayısçılara aşirtmaca dokunduruyor.

Millet bu adamları, Türk Ordu'suna bile kafa tutacak kertede güçlü kişilikler taşırlar sanıyor. Ancak biz, uluslararası finans-kapital cephesinde hangi ayarlamaların yapıldığını izlediğimiz vakit, hepsinin, iplikleri her göze batmayan kuklalar olduklarını ve ancak uluslararası finans-kapitalin şu veya bu yönde gizli emirleri altında kimi "zalim" kimi "mazlum" rolünde sahneye çıktıklarını sezebiliyoruz. O zaman Türk Ordusu yanında veya karşısında gösterdikleri cambazlıklar aydınlığa çıkabiliyor!

Bu oyunu, yalnız Türk milleti ve Türk ordusu anlamıyor. Yoksa dünyanın başka her ülkesi, hele "ileri" denilen emperyalist devletler ve emperyalist orduları, hangi kuklaların hangi ipliklerle oynatıldığını sokaktaki adamlarına dek duyurmaktan çekinecek hiçbir yan görmezler. Yalnız duyurularını "zama-naşımına" uğratarak yapıyorlar. Olayları "tarih" olmadan pek açıklamıyorlar. Oysa "tarih" dedikleri şey, bugün de "tekerrür" ettirdiklerinin kökleridir.

Acı hakikati, yani bir avuç su başlarını kesmiş finans-kapital ajanının, yüzbinlerle Türk Ordularını nasıl yendiğini bize en iyi anlatan "kişi", İngiliz emperyalizm casusluğunun ünlü kahramanı Lawrence'tir. Osmanlı Türkiyesinin başına su döken bu yarı erkek, yarı kadın finans-kapital ajanı, "**Akıllılığın Yedi Sütunu**" eserinde, yüzbinlik Türk ordularını bir avuç casusla nasıl alt edebildiğini şöyle özetler:

"Bizim bir avuç adamımızla, 100 bin Türk'ün üzerine saldırıracaktık. Doğrusu bu saldırı, önde sancağını açmış bütün bir ordu biçiminde olmadı. Ama siz bizim bir nüfuz, bir fikir, dokunulamaz, bir yanından yaralanamaz bir çeşit tümlük (entite), ne cephesi ne gerisi bulunmayan ve her yana bir gaz gibi yayılmış bir nüfuz, fikir, tümlük olduğumuzu farz edin? Gelenekçil ordular, sıkıca kök salmış, ayaklardan başa doğru çıkan uzun gövde kanallarıyla beslenir, yerinden kıyılayamaz bitkilere benzerler. Biz, her istediğimiz yerde bir buğu (buhar, duman) üfüren bir ruh olabiliyorduk. te BİZİM SALTANATIMIZ HER TEK KİŞİNİN VİCDANI, CANI İÇİNE OTURMUŞ BİR SALTANATTI."

Bir tek finans-kapital casusu, Batı-Avrupa'nın birkaç katı geniş olan Arap dünyasını altüst ederek, Türkiye'yi arkadan hançerletebilmişti. Türkiye şimdi, o zamankinden 10 kat daha

küçülmüş, finans-kapital ise Osmanlı çağına oranla 100 kat daha büyümüş ve Türk milletinin ekonomi kanına ve etine, politika ve kültür canına ve ruhuna işlemiştir. O bin kat artmış tehlike Ticanisinden Nurusuna, Farmasonundan Kafatasçısına dek dört bir yanımızı en yapışkan "nüfuz-fikir tümlükleri" ile sarmıştır.

KOMPRADOR DEĞİL

"ÇOK MİLLETLİ" FİNANS-KAPİTAL

Hâlâ "Komprador" sakızı ile geviş getiren "keskin sosyalist"lerimiz bunu unutuyorlar. Birkaç Levanten ticaret "KONTUVAR" [tezgah]ında yuvarlanmış, sınırı, kılığı, hatta dili, dini, fikri apayrı ve belli, "kompradorlar" çağı nerede? Millet in en derin, en karanlık tabakalarına inip yayılmış finans-kapital "nüfuz-fikir tümlükleri" ile karşı karşıyayız.

Her günkü olaylar açık, hatta açık seçik göze batıyor. Yalnız ICC (Uluslararası Ticaret Odası)'nın İstanbul'a (Konstantin kenti) diyen ve finans-kapitali eleştiren Türklerin "Mao'dan daha solda" olduğunu söyleyen Başkanı ile yapılmış mizan-sene bakalım. Konu: "Multi-National Company" (Çok-Milletli Şirketler)dir. Fransız eski Maliye Bakanı, yeni Fransa Bankası Müdürü B. Baumgartner, ICC'nin "Özel ihtisas" komisyonu başkanı olarak baklayı ağzından çıkardı. "Çok-Milletli Şirketler" ona göre "yeni bir kuruluş"tur.

Bu "yeni kuruluş"un amacı nedir? ICC raportörleri, basın toplantısında bunu şöyle açıkladılar:

"Milli ekonomilerin ve kartellerin karşısına çıkarılan uluslararası şirketlerin doğuş sebepleri, başlıca:

1- *"Sermayenin bir kısım gümrük duvarlarının arkasına geçebilmiş olması."*

2- *"Yeni pazarlar bulma ve yaratma ihtiyacı"...*

Yeni finans-kapitalin açık amacı, vatan ve millet sınırlarını ("gümrük duvarlarını") hiçe sayıp, geri ülkeleri, yeni-emperyalizmin (eski Çin'deki Şanghay, Kanton gibi) "Açık Liman"ları haline sokmaktır. "İleri" denilen kodaman emperyalist finans-kapital şebekesi, bu açık suikastini maskeleyebilmek için, geri ülke insanlarına bir de "teknoloji" yemli olta atıyor:

3- "Yeni teknolojinin gelişmesi ve üretimin artması" amacını katıyor.

Bu sonuncu emperyalist yeminin, hangi yalana maske olduğunu, "gizli oturma"da, patavatsız eski Başkan Wattson'un yerine seçilen Hindistan Başdelegesi Ram'a rağmen konuşan Hint Delegesi Birla'dan öğreniyoruz:

"Birla, konuşmasında, geri kalmış ülkeler için en önemli konunun, ilk önce tarım problemini çözümlenmek olduğunu söylemiş ve bundan sonra baraj, elektrik enerjisi ve ulaştırmanın geldiğini ifade etmiştir. Hintli delege, bu bakımdan, uluslararası şirketlerin geri kalmış ülkelere sadece ÖZEL TEŞEBBÜSÜN LÜKS alanlarında yararlı olabileceğini iddia etmiştir." (4.6.1969)

"Teknoloji" yeminin altında yatan zıpkın bu. "Hür basın", bu zıpkının ucunu gösteren "İDDİA" diyor. Hangi "iddia"? Türkiye ortada. Baraj, elektrik, yollar... belki de finans-kapitalin Türkiye'yi sömürmek üzere yaptığı girişimlerin en az zararlıları sayılabilir mi? Amerika daha 1945 yılı, İ.İ. Paşa'ya "çifte partili" demokrasi tahtaravallisini kabul ettirdiği gün, Türkiye'ye layık görülen ekonomi planı; tarımcılık, ulaştırmacılık ve tamirhanecilik ile "temiz helalar" özel teşebbüsçülüğü idi.

ÇOK PARTİLİ FİNANS-KAPİTALİN TÜRKİYE'YE UYGULANIŞI

Ve bu finans-kapital sömürü planının hangi korkunç boyutlara eriştiğini adım başına görüyoruz. İslam toplumunda "cami", hem kültür, hem ekonomi sitesi idi. Derebeyleşme, Osmanlı Türkiyesinin son günlerine doğru camide ne ekonomi ne kültür siteliğini bırakmadı. Yalnız, hiç değilse Müslümanların sıkıştıkça bedavadan yararlandıkları SU içme ve SU dökme imkanına dokunamadı. İsteyen yurttaş, sık sık rastladığı camilerin çeşmesinde ve helasında hacetini parasız giderebilirdi.

"Demirkırat" Parti finans-kapitali camilere de sokunca, bugün Müslümanın camide bir yudum su içmesi şöyle dursun, cami helasında küçük abdestini bozması bile haraca bağlandı. Türklere helalinden hayrat olsun diye yapılmış çeşmeler kuruldu, her camiin giriş yerinde, neredeyse namaza gelene "bi-

let kesen" makbuzcular ve Allahın kulları için "hasenat" [iyilik, iyi işler] olarak yapılmış hela kapılarını kesmiş "bokyedibaşılari" türedi. Bunlar Müslümanlık kadar medeni insancıl bir dini, finans-kapital çıkarıcılığına reklam yeri yapmak için vatandaşı parasız çişine bile bırakmayan oyunun, belki gülünç ama ibret alınacak gösterileridir.

Türkiye, çeyrek yüzyıldır böyle "temiz helalar"la, işe, Amerikan modernleşmesine giriştirildi. Ve bu "teknolojik" geliştirme, hangi sonuca vardı? Barajlar krallığında milyoner ve sendika gangsterleri yetiştirdikten sonra, "montaj sanayii" denilen utanç verici resmen gümrük kundakçılığı ve vurgunculuk tuzaklarına. Bugün, emperyalist anavatanında tekniğin en son sözü bir lüks binek otomobili, Türk parası ile en çok 10 bin liraya perakende satılırken, o arabanın Türkiye'deki fiyatı 100 bin liraya çıkartılıyor. Neden? Yüz bine satılan arabadan beş on kere kalitesiz otolar "montaj" sanayii sayesinde, Türk aydınına 30 bin liraya, Türk şoförüne 40-50 bin liraya satılıp, insanlarımız yıllarca süre borçtan başkasını düşünemez hale getirilmektedir.

Demek Türkiye; "modern hela", "gazoz", "montaj" gibi "sanayi girişimleri" ile "uluslararası şirketlerin" "lüks özel teşebbüs alanları" durumuna çoktan girmiştir. Hint delegesi o kadarcığını niçin ağzından kaçırıyor?

"Bu şirketlerin çalıştıkları politik ve sosyal nitelikleri göze almadıkları ülkede düşmanlık yarattıklarını" önlemek için...

ÇOK MİLLETLİ FİNANS-KAPİTAL ENTERNASYONALİ

Uluslararası finans-kapital şirketleri nasıl çalışıyorlar? Özel İhtisas Komisyonunun Raportörlerinden Dr. Sydney Rolfe ile Baumgartner şunu muştuluyorlar:

"OECD (Avrupa Ekonomik Kalkınma Teşkilatı)'nın 68 istatistiklerine göre, dünya üzerindeki yabancı sermaye yatırımının yaklaşık olarak 90 milyar doları bulunduğu, bunun 55 milyarının Amerika, 35 milyarının da Avrupa şirketlerine ait olduğu anlaşıldı. Fakat bugün üretim ve kurlarıyla birlikte bu miktar 240 milyar dolara varmıştır, Bunu temin eden uluslararası şirketlerdir." (4.6.1969, C.)

Daha Türkçe açığı söylenebilir mi? Dolar deyince "hür basın" onu 10 Türk Lirasından hesaplıyor. Oysa 1 dolar "berbest piyasa"da (yani gerçek alış-verişte) 14 Türk Lirasıdır-. Yalnız bizim devletçiliğimiz, bezirganlığımızı Karun etmek için, onlara 1 doları 9 liradan satar. Türk malı gavura satılırken de 1 dolarlık ürünümüz 14 lira yerine 9 liraya gider.

"Politika", kodamanlarımızın hiç üzerinde durmaya "tenezzül" etmedikleri bu "kalkınma" ve "liberalizm" olayları ve rakamları, içyüzlerinde kavranırsa, finans-kapital, kendi metropollerini dışındaki geri kalan ülkeleri, B. S. Demirelce "dünya nüfusunun üçte ikisi"ni (ICC'ye Söylev, 3.6.1969), 3360 milyar Türk lirası bir varlıkla sömürsünü sürdürüyor. Bu para Türkiye'nin 168 yıl boyu, yani 2137 yılına dek Türk milletinden her yıl topladığı bütçeleri harcamayıp biriktirse ancak sahip olabileceği bir paradır.

Böyle bir kuvvet önünde hangi "ÖZEL SERMAYE" aşığı huşu ile eğilmezlik edebilir? B. S. Demirel, Atatürk'ün şu sözünü anıyor: *"İnsanlığın heyeti umumiyesinin refahı, açlık ve tazyikin [baskının] yerine geçmelidir."* Bu söze dayanarak:

"Türkiye'nin demokratik düzen içinde planlı kalkınmayı öngören yeni Anayasasına göre, iktisadi ve sosyal bir kalkınma hamlesi içinde bulunduğunu" belirterek şöyle buyuruyor:

"Milli sermaye ve milli insan gücü kaynaklarının yanında, yabancı sermayenin ve çağdaş teknolojilerin katkısı ile ileri bir sanayileşme ve yüksek bir istihdam seviyesine ulaşmaya gayret etmektedir."

Uluslararası finans-kapital bir inek gibi yayılacak Türkiye'de, "milli sermaye" kurbağası da o ineğe yetişmek için şişecek. *"Bugünkü değişen dünyada... gelişmiş ile gelişme halinde milletler arasındaki mesafeyi kapatmaya yönelmiş"* bir "beşeri tekamül" [insani gelişme] varmış. Örnek de Türkiye.

TÜRKİYE'NİN TEMEL SEMERİ FİNANS-KAPİTAL İŞBİRLİĞİ

"Türk tecrübesi, ileri sanayi memleketlerinin işbirliğinden de SEMERELİ neticeler elde edebileceğini göstermiştir." (diyor B. Demirel, ICC'nin *"Birbirinden şık ve güzel yüzlerce hanımı*

seyredip zevk duyuyoruz" diyen "Kültür Sarayı'nın Haşmeti" içinde).

Bu semere (ne eşeğin semeridir, ne de Tahtakale'de "Ne mutlu Türküm diyene" parolalı hamalın semeridir); 3 trilyon 360 milyar liralık uluslararası şirketler sermayesinin, Türkiye halkının sırtına semer gibi vurulan sömürsünden elde ettiği "MEYVA"nın arapçasıdır. AP Başkanı Sayın B. S. Demirel bu "semer" in daha sağlam "semereli" olması için, uluslararası finans-kapitale şu öğüdü başlıyor:

"Ayrıca, millî iktisat siyasetimizin yürütülmesinde ticaret ve sanayi hayatının temsilcileri ve millî işçi teşekkülleri ile dayanışma ve işbirliğine önem verdiğimiz gibi, milletlerarası alanda da sanayi ve ticaret, bankacılık ve çeşitli özel teşebbüs temsilcilerinin aralarındaki temas ve işbirliğinin faydasına da inanıyoruz. Memleketler arasında ÖZEL TEŞEBBÜSÜN TEMSİLİ yolu ile yapılacak işbirliğinin, HÜKÜMETLERARASI İŞBİRLİĞİNİ tamamladığı ve milletlerarası İŞBİRLİĞİNE yeni bir DERİNLİK (dimension) kazandırdığı düşüncesindeyiz." (Başbakan'ın Söylevi, 3.6.1969)

"Ayrıca" yoruma hacet yok. İktidar, Türkiye'nin ekonomi politikasını çizerken finans-kapital ile onun işçi sınıfı içindeki ajanları olan sendikacılarla işbirliği yapmayı yeterli bulmuyor. Uluslararası finans-kapitalle de "İŞBİRLİĞİ"ni şart koşuyor. Ancak uluslararası finans-kapital işbirliğini, ne devlet, ne hükümet, ne iktidar değil; hepsinin üstünden atlayacak olan "ÖZEL TEŞEBBÜS" yapacaktır. Bu hükümetler ve milletler üstü finans-kapital işbirliği "uluslararası şirketlerin rol" oynadığı, at koşturduğu alan olacaktır. Bu alanın ne "semereli" olduğuna en parlak örnek de "Türkiye tecrübesi"dir.

Efendilerimiz böyle konuşuyorlar. Bunların konuşulmasından önce ise, söylenenleri, uluslararası finans-kapitalin düşündüğünü öğreniyoruz. "Bağımsız" denilen ünlü İngiliz emperyalizminin biricik sözcüsü "The Times" gazetesi, "Türkiye hakkında 11 sayfalık seçim öncesi raporu" yayınlıyor. Eloğlu, bizim "seçim"le bizden çok ilgili raporunda, tıpkı "Türkiye tecrübesi" diye konuşan B. Demirel gibi, şu cümle yazılı:

"Aşırı uçların tehditlerine rağmen, Türkiye, demokratik yollardan kalkınma çabasında başarıya ulaşacaktır ve bu nadir bir başarı olarak tarihe geçecektir."

SEMERİN VURUŞU BUNALIM

Derebeyi artığı efendilerimiz "tarihe geçmek" işine pek bayılırlar. O romantik zaaflarını pek iyi bilen dünya finans-kapitali, kapitalizmin dört nala yıkıldığı çağda, Türkiye'de kapitalizmi ayakta tutup, uluslararası finans-kapitale yedek sömürü alanı açanlara: "Aşkolsun!" diyor. "Tarihe geçeceksiniz!" Ve ta Londra'dan Türkiye finans-kapitaline müjde veriyor: *"Türklerin çoğunluğu merkezdedir."* "Herkes" Batı Avrupa'da "batak" diye anılır. Son (Demirel-Bayar-İnönü) üçüzünün, "ortanın" sağından, solundan elele verip sarmaştığını görünce, İngiliz, "merkez"i sağlam buluyor.

"Ünlü İngiliz gazetesinin Ankara muhabiri Ludington" bir tersliğin farkında: *"Üniversite işgalleri, gençlik ve işçilerin sert gösterileri ile topraksız köylülerin hareketleri siyasi sahneyi karıştırırken, reform ve iktisadi kalkınma ihtiyacını ön plana çıkarttı."* diye hayıflanıyor.

Neden böyle oluyor? İngiliz finans-kapital ajanı orasını araştırmıyor. Yalnız, İngiliz kapitalizminin sınanmış metodu ile yalana, süse, piyaza kapılmıyor. Türkiye'de, o "tarihe geçecek" mucizenin (evrende ölen kapitalizmin zorla doğurtuluş ve geliştirilme olayının), devletçiliğimiz sayesinde olduğunu görmezlikten gelemiyor. *"Sermaye ve yönetici kadro sıkıntısına rağmen, Devlet işletmelerinin çoğunlukta olduğu Türk endüstrisi gelişmektedir"* kanısını savunuyor.

"Ancak" diyor, *"ihracatın beşte dördünü meydana getiren ananevi tarım mahsullerinde güçlüklerle karşılaşmaktadır ve kısa vadeli ödemeler dengesi, şimdiye kadar rastlanılandan daha kritik bir görünüş arz etmektedir."* (3.6.1969, DHS, C.)

O zaman "semerin semeresi" gün ışığına çıkmış oluyor. Önce Mister Ludington'un "tarihe geçecek nadir bir başarı" dediği, sonra Bay Demirel'in "Türk tecrübesi semereli neticeler elde edecek" biçiminde tekrarladığı ileri emperyalist+geri ülke "işbirliği" sırtıyor. Gerek muazzam "köy üretmenleri yığını" (tarım mahsulleri), gerek büyük şehir burjuvalarının durumu (kısa vadeli ödemeler dengesi), **"ŞİMDİYE KADAR"** sinsice bunalım yaparken, artık "rastlanılandan DAHA KRİTİK" bir aş-

maya girmiştir. Türk milletinden Bakan Beyefendi Hazretlerinin "DIHK'Î HİPOKRATİ"si ile gizlenen sinsî ekonomik KRİZ, Londra Rasathanesinden ayan beyan görünmektedir.

TÜRKİYE'NİN ÜSTYAPI SEMERİ: FAŞİZM

Finans-kapital de Marksizmin o çetin kuralını istemeden uyguluyor. Ekonomi krizini gideremedikçe, üst yapıda gençlik ve halk krizlerini önleyemeyeceğini içgüdü ile seziyor. Başka hiçbir şey yapamayınca, Türkiye'de temeli olmayan, altı kaval, üstü şişhane bir faşizm kışkırtmaya çalışıyor.

Sırf gericilik yuvası olsun diye açılan İlahiyat Fakültesi'nden 20 öğrenci kendi dekanlarını dövüyorlar. Beraat ediyorlar. İlahiyat Fakültesi'nde bile, azıtan gerici zorbalığa karşı diretiliyor.

"Cumhuriyet, devrim ilkelerine bağlı ve manevi değerlere inanan İlahiyat Fakültesi öğrencileri, Okulumuzdaki huzursuzluk yüzünden bizler ders çalışamaz hale geldik." (4.6.1969, C.) diye Rektörlüğe dilekçe veriyorlar." (3.6.1969, DHS, C.)

SEMERİN ÜSTÜNDEKİ: EMPERYALİZM

Öyleyse finans-kapital niye şaşıyor Türkiye öğrencilerinin, işçilerinin, köylülerinin "SERT" tepkilerine? Gazetecilerin az sıkıştırması üzerine: *"Ben konuşmalarımı hep değiştiririm. Aslında en güzel konuşmamı da konuşma bittikten sonra yaparım."* diyen Uluslararası Ticaret Odaları Başkanı B. Arthur K. Watson, 300 kilo siyah havyar, 500 şişenin üzerinde Fransız şampanyası ve yüzlerce çeşit yiyecek tüketilen ICC Kongresinde yaptığı son konuşmasında şu "güzel" sözleri harcıyor:

"Kapitalizm, serbest dünyanın tüm hasılasına yılda 135 milyar dolar katkıda bulunuyor."

"Ticari hayatı teşvik eden 'KÂR' müessesesini, 1965'den beri Ruslar da kabul ettiler."

"Milli Kurtuluş Savaşı'na fiilen iştirak etmiş" bir muharip gazi albay: "Milli Şuurun Sesi" adlı faşist gösteriyi seyrediyor. Gazeteye şunu yazıyor. *"Kıyafetinden yobaz olduğunu müşahade ettiğim birisinin, elimdeki Cumhuriyet gazetesini alıp yırtarak: - 'Komünistler! Millete sövüyorsunuz!' diye bar bar bağırarak üzerime hücum ettiğini gördüm.*

"Vaziyetin daha ne olduğunu anlamadan ve:

"Ne istiyorsunuz? Kimsin? demeye meydan kalmadan, sağ eliyle suratıma çok şiddetli bir tokat atarak yürüyüşçü-
re karışıp kaybolduğunu görünce, şişen yüzümün ızdırabı ile
ne yapacağımı şaşırıp kaldım." (4.6.1969, "Sitenin Sesi" C.)

Aynı gün, aynı gazete havadisi:

"500 kadar komando, dün akşam Site Erkek Talebe Yurdu-
nu basmış, Site'nin Sesi' isimli duvar gazetesini, Sol fikirler
savunuluyor' iddiasıyla parçalamışlardır. Daha sonra yurdun
dışına çıkan komandolar, yatmak üzere olan içerideki öğren-
cileri yuhalamışlar ve TÜRKEŞ MARŞI'nı söylemişlerdir. Olay
yerine gelen polisin dağılmalarını söylemesi üzerine Koman-
dolar, askeri yürüyüşle yurdun önünde gösteri yapmışlardır."
(4.6.1969, C.)

Bunlara, kimin "kumanda" ettiği belli. İzinli gösteri yapan-
ları bıçaklatan finans-kapital... İzinsiz gösteri yapanların, polis
yalnız "askeri yürüyüş"lerini temaşa ediyor. Ve Demirel: "Yur-
dun ücra köşelerinden kopup gelen gençlerin irfan ve bilim
yerine nizam düşmanlığı ve anarşi öğrenerek dönmemeleri
gerektiğini, 8 üniversite için yılda 1 milyar lira harcandığını
söyleyerek, 'Türkiye'yi yıkmak çabaları içinde olmamalıyız' de-
miştir." (4.6.1969)

SONUÇ: FİNANS-KAPİTALİN YENİ GÜÇLER DENGESİ

Bu provokasyonlar niçin? Türkiye'de finans-kapital nüfuzu
el değiştiriyor. Amerikan emperyalizmi, Alman emperyalizmini
A.B.C. silahları ile maşalaştırıyor. Alman finans-kapitali, dikta-
sını kurmak istedi mi işsiz aç kaldırım insanlarını parayla tutar.
Kaz adımı atan "askeri yürüyüşlü" komandolarına, ceza gör-
meyecek suçlar işlete işlete, herkese yaka silktirip, "ne ola-
caksa olsun!" dedirtip, komplosunu hazırlar... Tek sözle "Alman
mucizesi" Türkiye'de Nazi talimi yapıyor, yaptırıyor.

Batıcı ithal malı "devr'i dilârây'ı demirkırâsi" oyuncağınının
cüce "büyük adam" aktörcükleri ne alemdeler? Uluslararası fi-
nans-kapital efendilerinin Türkiye'yi haraca bağlayışları "şere-
fine", dış kirası almak için "kalkınma" gevişi getiriyorlar. Tekelci
soygun ve sömürü "huzur"ları kaçmasın diye, Türk milletini, bir

finans kapital işareti üzerine, toptan koyun gibi "kn fe yekn!" etmek Bizantizmlerinden daha akılcıl kumar bulunamaz sanıyorlar. Milleti borca boğup teslim edeceklerini umuyorlar.

Aldanıyorlar. Türk Ordusu, Enver Paşanın değil, Mustafa Kemal Paşanın izinde yürüyor. Alman finans-kapitali Türkiye'yi "Enverland" yapmıştı. Alman emperyalizminin Falkenheim'i, Mustafa Kemal'e gönderdiği küçük altın fıçılarının suratına çarpıldığını gördü. Amerikan finans-kapitali 27 Mayıs'ı denedi. Alman finans-kapitali Enver Paşa'nın bir daha diriltilemeyeceğini deneyebilir.

İlk yayınlanışı:

Proleter Devrimci Aydınlık Sayı 6, 7, 8

Haziran-Temmuz-Ağustos 1970